

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 21

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

10 OKTOBER 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1163
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	1169
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1179
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1181
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	1185
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1187
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1188
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1192
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1200
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1201
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1202
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1203
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1204
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1205
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1206
REGISTER	1208

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 138
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling actieprogramma's Agenda 21 van Unced-conferentie — NGO's

In hoofdstuk 27 van de Agenda 21 wordt de rol van NGO's belicht. Er wordt van uitgegaan dat NGO's een vitale rol spelen in de participatiedemocratie en bijgevolg moeten erkend worden als volwaardige partners bij de implementatie van de Agenda 21. De ervaring wijst echter uit dat zowel op het vlak van volwaardige participatie als inzake onafhankelijkheid de NGO-situatie ook in Vlaanderen nog niet echt ideaal te noemen is. Niet zelden worden NGO's betrokken in overlegstructuren om het besluitvormingsproces te legitimeren, terwijl met hun inbreng uiteindelijk weinig rekening wordt gehouden.

In Agenda 21 wordt daarom gepleit voor de verbetering van financiële en administratieve ondersteuning van NGO's om hun rol als sociale partners te versterken. Tot nu toe is aan deze voorwaarde op Vlaams niveau absoluut niet op een bevredigende manier voldaan. In een aantal dossiers worden de NGO's zelfs nog compleet genegeerd.

1. Welke concrete maatregelen heeft de minister-president reeds genomen om de doelstellingen zoals gesteld in hoofdstuk 27 van de Agenda naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoe worden momenteel NGO's betrokken bij de implementatie van Agenda 21 ? Welke rol spelen deze NGO's in concreto ? Is een daadwerkelijke participatie van NGO's gegarandeerd ?
3. Bij welke beleidsaspecten van Agenda 21 ontbreekt de participatie van NGO's bij de implementatie naar het federale beleid ? Hoe denkt de minister-president de NGO's hieraan toch nog te laten participeren ?
4. Werden door de federale regering reeds stappen gezet om NGO's dichter bij het beleid te betrekken en daadwerkelijk en volwaardig te laten participeren ? Welke maatregelen hiertoe werden reeds genomen ?

Antwoord

1 De Vlaamse regering heeft tijdens haar vergadering van 20 juli 1994 beslist om een bijzondere werkgroep op te richten, met vertegenwoordigers van alle Vlaamse ministers, om voorstellen uit te werken voor de uitvoering van Agenda 21 en de andere aanbevelingen van de milieuconferentie van Rio.

Deze werkgroep onderzoekt welke maatregelen nodig zijn op alle terreinen waarvoor de Vlaamse regering bevoegd is, om uitvoering te geven aan de aanbevelingen van "Agenda 21".

Een eerste reeks concrete maatregelen zullen voor het einde van het jaar ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

2 Binnen België werd op 12 oktober 1993 de Nationale Raad van Duurzame Ontwikkeling opgericht, die onder meer als taak heeft als forum te dienen waar van gedachten kan worden gewisseld over de inhoud en modaliteiten van Agenda 21. Deze Raad voor Duurzame Ontwikkeling telt onder zijn leden 6 vertegenwoordigers van de NGO's bevoegd inzake de milieubescherming, gekozen uit een dubbele lijst, voorgesteld voor de helft door de gewestelijke federaties en voor de andere helft door de in België vertegenwoordigde internationale organisaties. Een volgende 6 leden vertegenwoordigen de NGO's bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking, gekozen uit een dubbele lijst, voorgesteld door de federaties die als representatief erkend werden.

De Vlaamse regering wordt in deze Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling vertegenwoordigd door 2 leden.

3. Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de betrokken federale minister.
4. Evenals voor vraag 3 behoort het antwoord op deze vraag tot de bevoegdheid van de betrokken federale minister.

Vraag nr. 139
van 8 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Kunstpatrimonium — Geroofde kunstwerken — Stand van zaken

Het zou me genoeg doen mocht ik van de regeringsleider opheldering kunnen bekomen over de bezitssituatie volgens internationaal recht en volgens ons intern recht van geroofde kunstwerken.

Het believe de regeringsleider op te merken dat de vragen geenszins betrekking hebben op legaal door het buitenland verworven kunstwerken door aankoop, schenking, afbetalingen, handelingen van wettelijke soevereinen volgens de internationaal geldende akkoorden.

1. Is het juist dat de vrede van Wenen na de abdicatie van Napoleon voorzag in de globale terugkeer van het gestolen kunstpatrimonium van de Nederlanden

naar de benadeelde publieke sectoren, zijnde de kerkfabrieken, de instellingen voor de armen, de musea ?

2. Is het juist dat de in 1830 gestichte Belgische Staat deze internationale overeenkomst erfde en in de rechten trad van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden voor het Belgische grondgebied ?
3. Geruime tijd werden daarover door de eerste Belgische regeringen onderhandelingen gevoerd. Wanneer werden deze stopgezet en waarom ?
4. Heeft België daarna officieel verzaakt aan zijn rechten ?
5. Zo neen, wie is dan de wettelijke eigenaar ?
6. Heeft het niet uitoefenen van het eigendomsrecht of het gedurende geruime tijd niet doen blijken van aanspraken op de eigendom, verjaring van vordering tot gevolg ?
7. De reusachtige beelden op de Paaseilanden behoren aan de Paaseilanden, aan de volksgemeenschap daar en staan er trouwens symbool voor. Niemand denkt er aan deze te stelen of onder te brengen in L'Hermitage te Sint-Petersburg, in de Pinacothek van München noch in het Louvre. Bestaat er een internationaal verdrag over de bescherming van het roerend kunstpatrimonium van staten en volkeren ? Zo ja : welke stipulaties omvat dit internationaal verdrag ? Zo neen : is alles dan roofbaar bij bezettingen bij de macht van legers ? Wordt alles dan oorbaar door stilzwijgendheid ?
8. Duitsland en Rusland onderhandelen op dit ogenblik, moeizaam weliswaar, met vallen en opstaan, over de door Rusland in beslag genomen kunstvoorwerpen, van kostbare zeldzame incunabelen, porselein, gouden en zilveren voorwerpen, meubilair tot en met schilderijen. Dit is vijftig jaar na de oorlog. Niemand vindt dit ridicul noch het gevolg van een zonnslag, noch een Tartarin de Tarasconhouding, noch een ridder de la Manchasiuatie. De ernst en de degelijkheid van Duitsers en Russen kennende als het over kunst gaat verhindert deze **joumaille**achtige weergave. Mag ik van de regeringsleider weten of vijftig jaar een nog aanvaardbare periode is voor terugvordering ? Of is het 75 jaar ? Of staat daar geen tijdslimiet op ?
9. Kan de regeringsleider zich voorstellen dat de Britse kroonjuwelen of de Deense kroonjuwelen door oorlogsroof in Berlijnse musea zouden terechtkomen, schitterend tentoongesteld, goed bewaakt en veilig, en dat de Britten en de Denen dit normaal zouden vinden ? Heeft de regeringsleider daar een mening over ? Zijn de gestolen Vlaamse Primitieven, naam die volgens een minister niet meer mag gebruikt worden, de gestolen Rubens etc. iets anders dan een speciaal soort kroonjuwelen van de zuidelijke Nederlanden ? Ik vraag niet naar de inzichten van de regeringsleider maar heeft deze daar een mening over ?
10. De verkoop aan het buitenland van het beroemde schilderij "De intrede van Christus in Brussel" van James Ensor werd als een objectief verlies en een

schande beoordeeld. Wanneer speelt in het regeringsbeleid de parameter van objectief verlies en van schande inzake het kunstpatrimonium ?

11. De tentoonstelling van het openbaar kunstbezit van onze zuidelijke Nederlanden in het buitenland gebeurt over het algemeen met zeer veel zorg en koestering. Het is dus geen kwestie van verwaarlozing. Is desalniettemin de regeringsleider niet van oordeel dat er multilaterale maar ook bilaterale akkoorden moeten bestaan die ons terug medeverantwoordelijkheid geven over ons kunstpatrimonium, en inspraak over toch getuigen van spiritualiteit, universaliteit, hoge cultuur en mondialiteit ? Welke initiatieven werden er dienaangaande genomen ?
12. Is de regeringsleider van oordeel dat alleen het stelen van één van de bollen van het atomium of het kidnappen van "Manneke Pis" le tout Bruxelles zou raken zeker als deze wereldberoemde kunstwerken in Moskou of Berlijn zouden terechtkomen ?

Alle vragen, mijnheer de minister-president, hebben alleen de bedoeling een diepgaande discussie los te krijgen over wat een beleid is van zorg voor het eigen kostbare kunstpatrimonium en over wat naar het nu en naar de toekomst niet meer mogelijk zou mogen zijn.

Nog twee beschouwingen :

De schitterende kunstwerken geroofd door België in Centraal Afrika en tentoongesteld in Tervuren horen ons eigenlijk niet toe. We hebben van 1875 tot 1910 in Centraal Afrika niet alleen de handen afgehakt van zwarte mensen. Zou enige billijkheid ten opzichte van de Centraal Afrikaanse landen ten opzichte van hun culturele erfgoed de verhouding tussen het zwarte Afrika en de zuidelijke Nederlanden niet beter dienen dan pluimstrijken ten opzichte van het verfoeilijke Mobutu-regime ?

Tweede beschouwing. Er was veel pouha over het stelen in Bologna van oude muziekpartituren door een "cultureel ambassadeur" van Vlaanderen. Maar verdient het niet meer pouha dat in de woestijn van de niet bestaande regelgeving over eigendom en zorg voor kunstpatrimonium er eindelijk initiatieven op regeringsvlak zouden genomen worden ?

Bijlage : lijst met verdwenen Vlaamse kunstwerken.

KUNSTWERKEN IN FRANKRIJK

Uit een rapport van de rijksarchivaris kunnen twee lijsten gedestilleerd worden.

De eerste lijst vermeldt kunstwerken waarvan de huidige bewaarplaats bekend is.

De tweede lijst vermeldt kunstwerken waarvan de huidige bewaarplaats niet bekend is. Een aantal onder hen zijn ongetwijfeld vernield, doch andere moeten nog teruggevonden kunnen worden.

Bij elk kunstwerk wordt achtereenvolgens vermeld : oorspronkelijke plaats van herkomst in België, naam van de kunstenaar, titel van het kunstwerk, (eerste lijst :) plaats in Frankrijk waar het kunstwerk zich actueel bevindt.

1. Van volgende werken is de huidige plaats bekend :

- Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, Coeberger : St.-Sebastiaan ; nu in Nancy ;
- Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, Rubens : Mausoleum van Al. Goubau, de maagd met het kind Jezus en de portretten van gestorvenen ; nu in Tours ;
- Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, De Vos : Mausoleum van de familie Vander Aa, de Verrijzenis ; nu in Rijsel ;
- Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, De Vos : Portret van Vander Aa en zijn vrouw ; nu in Nantes ;
- Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, De Vos : Portret van Vander Aa en zijn vrouw en kinderen ; nu in Nantes ;
- Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, Otto Venius : Christus draagt het kruis, aan zijn voeten, de vier boetvaardigen, het spilzieke kind, David, Madeleine en de goede rover ; nu in Mayence ;
- Antwerpen, Recollectkerk, Rubens : Christus aan het kruis ; nu in Bordeaux of Toulouse ;
- Antwerpen, St.-Michielskerk, Rubens, St.-Gregoor geïnspireerd door de H.Geest ; nu in Grenoble ;
- Antwerpen, St.-Pauluskerk, Boyermans : de val van St.-Paulus ; nu in Toulouse ;
- Antwerpen, St.-Pauluskerk, Rubens : Jezus Christus komt uit het water en werpt de bliksem ; de maagd, St.-Dominiek, St.-Franciscus en andere heiligen komen tussen ; nu in Lyon ;
- Antwerpen, Karmelietenkerk, Rubens, Jezus Christus dood, ondersteund door St.-Jan ; de maagd die hem omhelst en Madeleine ; nu in Rouen ;
- Antwerpen, St.-Antoniuserkerk, Coeberger, Engelen ondersteunen de dode Heer, de maagd kust zijn handen ; nu in Nancy ;
- Antwerpen, St.-Antoniuserkerk, Rubens, Christus tussen de twee rovers ; nu in Toulouse ;
- Antwerpen, Begijnhofkerk, Jordaens, Christus aan het kruis, waaronder de maagd, St.-Jan en de drie Maria's ; nu in Rennes ;
- Antwerpen, Van Dyck, Christus aan het kruis ; nu in Rijsel ;
- Antwerpen, Stadhuis, Sneyders, Dode dieren ; nu in Lyon ;
- Brugge, St.-Donatuskerk, De Crayer, Christus dood ; nu in Dijon ;
- Brugge, Capucijnenkerk, De Crayer, Christus aan het kruis, beneden de maagd, St.-Jan, Madeleine en St.-Franciscus ; nu in Parijs of Rijsel ;
- Brugge, St.-Niklaashospitaal, De Crayer, de dode Christus : een oude grijsaard ondersteunt het hoofd, St.-Jan heft hem bij de benen op ; nu in Dijon ;
- Brussel, Visserskamer, De Crayer, Resultaat van de wonderbaarlijke visvangst ; nu in Rijsel ;
- Brussel, St.-Catherinakerk, De Crayer, De marteling van de vier gekroonden ; nu in Rijsel ;
- Brussel, St.-Gérykerk, De Crayer, St.-Anna, de maagd, St.-Jozef en de engelen ; nu, in Nantes ;
- Brussel, kerk van O.L.V. In de Kapel, De Crayer, de dode Christus op de schoot van zijn moeder, nu in Parijs ;
- Doornik, Kathedraal, Rubens, de triomf van Judas Machabee over Nicanar ; nu in Nantes ;
- Gent, Stadhuis, De Crayer, Hercules en Omphales ; nu in Marseille
Gent, St.-Pieterskerk, Boyermans, St.-Aloysius geknield voor een kruis ; in de hemel heiligen ; nu in Nantes ;
- Gent, St.-Pieterskerk, De Crayer, St.-Cathérine, het kind Jezus en de Maagd ; nu in Grenoble ;
- Gent, Recollectkerk, Rubens, St.-Madeleine ; nu in Rijsel ;
- Gent, Rubens, St.-Job op de mesthoop ; nu in Toulouse ;
- Kortrijk, O.L.Vrouwekerk, De Crayer, De kroning van de maagd ; nu in Dijon ;
- Kortrijk, O.L.Vrouwekerk, De Crayer, De marteling van St.-Cathérine nu in Grenoble ;
- Kortrijk, Klooster van Sion, St.-Augustinusorde, Jordaens, De aanbidding van de herders ; nu in Mayence ;
- Leuven, St.-Pieterskerk, De Crayer, St.-Carolus Borromeus tijdens de pest ; nu in Nancy ;
- Lier, St.-Gummaruskerk, Rubens, de maagd toont het kind Jezus aan St.-Franciscus ; nu in Dijon ;
- Lier, St.-Gummaruskerk, Jordaens, Christus aan het kruis tussen de rovers, een soldaat biedt een spons aan, de Maagd, St.-Jan en Madeleine ; nu in St.-Andrékerk van Bordeaux ;
- Lier, St.-Gummaruskerk, Jordaens, Christus aan het kruis, de Maagd, St.-Jan en joden ; nu in St.-Andrékerk van Bordeaux ;
- Lier, St.-Gummaruskerk, Rubens, de marteling van St.-Georges ; nu in Bordeaux ;
- Luik, St.-Paulkerk, Bertholet of Lairesse, de bekering van St.-Paul nu in Toulouse ;

- Luik, St.-Paulkerk, Carlier, Christus geneest een bezetene ; nu in Mayence ;
 - Luik, Klooster van de Conceptionnisten, Bertholet van Flémalle, de aanbidding van de herders ; nu in Caen ;
 - Luik, Klooster van de Conceptionnisten, ?, de verrijzenis van Lazarus ; nu in Dijon ;
 - Luik, Ursulinnen, G. Lairesse, de doop van St. - Augustus ; nu in Mayence ;
 - Luik, Ursulinnen, G. Lairesse, de boetedoening van St.-Augustus ; nu in Caen ;
 - Luik, Hospitaal van de ongeneeslijken, Rubens, de kastijding ; nu in Marseille ;
 - Luik, Hospitaal van de ongeneeslijken, Jordaens, de geboorte ; nu in Lyon ;
 - Mechelen, St.-Romboutskerk, Rubens, de intrede van Christus in Jeruzalem ; nu in Dijon ;
 - Mechelen, St.-Romboutskerk, Rubens, de voetwassing ; nu in Dijon ;
 - Mechelen, St.-Romboutskerk, Rubens, het avondmaal ; nu in Dijon of Milaan ;
 - Mechelen, St.-Janskerk, Rubens, de verrijzenis ; nu in Marseille ;
 - Mechelen, St.-Janskerk, Rubens, de geboorte van Christus ; nu in Marseille ;
 - Mechelen, Recollectkerk, Van Dijck, St.-Bonaventure, ondersteund door een engel, een andere geeft hem de communie ; nu in Caen ;
 - Mechelen, Recollectkerk, Van Dijck, St.-Antonius houdt een hostie, voor hem knielt een engel ; nu in Toulouse ;
 - Mechelen, Kapucijnenkerk, De Crayer, St.-Anna onderricht de maagd ; nu waarschijnlijk in Nantes ;
 - Mechelen, Kapucijnenkerk, De Crayer, Jezus Christus, Madeleine en St.-Franciscus ; nu in Nantes ;
 - Mechelen, St.-Catherinakerk, Quellin de oude, de geboorte ; nu in Rennes ;
 - Mechelen, St.-Catherinakerk, Jordaens, de heilige familie ; nu in Straatsburg ;
 - Mechelen, St.-Catherinakerk, Quellin de oude, een schets St.Catherine vervoerd op de Sinai-berg ; nu in Toulouse ;
 - Mechelen, St.-Catherinakerk, Quellin de oude, een schets : de marteling van St.-Laurent ; nu in Toulouse ;
 - Mechelen, Bleyenbergeklooster, De Crayer, de geboorte ; nu in Bordeaux ;
 - Oostende, Parochiekerk, De Crayer, de wonderbaarlijke visvangst ; nu in Rijsel ;
 - Rupelmonde , Parochiekerk, Jordaens, de visitatie van de maagd ; nu in Lyon ;
 - Veurne, St.-Walburgkerk, Jordaens, Het Laatste Oordeel ; nu in Mayence ;
 - België, zonder verdere aanduiding :
 - Rubens, Jonas, overhaast in de zee ; nu in Nancy ;
 - Rubens, St.-Pieter wandelt over het water ; nu in Nancy ;
 - Otto Venius, Christus aan het kruis ; nu in Nancy ;
 - Vaunot, naar Van Dyck, Christus in het graf ; nu in Straatsburg ;
 - Vlaamse School, Christus aan de voet van het kruis, omringd door familie ; nu in Rijsel ;
 - Oude Franse meester, Portret van een beeldhouwer, nu in Caen ;
 - naar Van Dyck, de maagd en het kind Jezus, heiligen ; nu in Caen ;
 - De Crayer, Verrijzenis van Lazarus ; nu in Rennes ;
 - ?, opheffing van het kruis ; nu in Nantes ;
 - Van Dyck, Christus ondersteund door engelen ; nu in Lyon ;
 - Jordaens, de verering van de herders ; nu in Lyon ;
 - De Crayer, Een ex-voto over de maagd ; nu in Grenoble ;
 - Van Dyck, Christus dood op de schoot van zijn moeder ; nu in Marseille ;
 - De Crayer, de verering van de herders ; nu in Bordeaux ;
 - Volgens Van Dyck, de maagd, het kind Jezus, heiligen en St.Franciscus ; nu in Bordeaux ;
 - Ferraris, koperen planken van de kaart van de Nederlanden ; nu in Oorlogsdepot te Parijs ;
2. Van volgende werken is niet bekend waar zij zich op dit moment bevinden :
- Aalst, Hospitaalkerk, Decrayer : St.-Augustinus, de maagd, St.-Elisabeth, St.-Brigit, etc. ;
 - Amay, kerk, Eug. Fisen : de kruisafneming ;
 - Anderlecht, Parochiekerk, De Crayer : de maagd onder een baldakijn, met daarvoor St.-Pieter en andere heiligen ;
 - Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, Rubens : Portret van Jan Moretus ;
 - Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, Garibaldo : de leerlingen in Emaüs ;

- Antwerpen, O.L.Vrouwekerk, Van Coxeyen : St.-Anna, de maagd, heiligen en kinderen ;
- Antwerpen, Recollectkerk, Holbein : de maagd met het kind Jezus ;
- Antwerpen, Recollectkerk, Abraham Mathysens : Epitaphe, schilderij dat St.-Franciscus gekniel voor de maagd afbeeldt ;
- Antwerpen, Recollectkerk, Van Dyck : de maagd met het kind Jezus en St.-Cathérine ;
- Antwerpen, Karmelietenkerk, Abraham Janssens, het graf van de Heer ;
- Antwerpen, Karmelietenkerk, De Backer, het laatste oordeel ;
- Antwerpen, St.-Michielskerk, Rubens, Portret van Philippe Rubens ;
- Antwerpen, St.-Pauluskerk, Thys : schilderij naar Rubens en schilderij naar Van Dyck ;
- Antwerpen, Schilder-Academie, Kwintin Metsys, Portret van Kwintin Metsys ;
- Brugge, St. -Juliaanospitaal, Poelenburg, Christus aan het kruis, de maagd en St.-Jan ;
- Brugge, O.L.Vrouwekerk, Hemmelinck, verschillende Passie-onderwerpen ;
- Brugge, Karmelietenkerk, Backereel, St.-Karel Boromé steunt de pestlijders ;
- Brugge, Heilige-Redderkerk, Pourbos, Het Avondmaal ;
- Brugge, St.-Jaakkerk, Thomas Willebrode Boschaert, De marteling van St.-Jaak ;
- Brussel, St.-Catherinakerk, Otto Venius, de graflegging van Christus ;
- Brussel, St.-Catherinakerk, Van Dyck, Christus dood aan het kruis, St.-Monica en andere personages ;
- Brussel, St.-Gérykerk, Bernard Van Orley , de geboorte van Christus ;
- Brussel, O.L.V.-Ter-Zavelkerk, Van der Meyren, meerdere portretten van de familie La Tour et Taxis ;
- Brussel, O.L.V.-Ter-Zavelkerk, ?, de marteling van St.-Crépijn en St.-Crespinijn ;
- Brussel, O.L.V.-Ter-Zavelkerk, Van Dalen, twee marmeren figuren : Geloof en Liefdadigheid ;
- Brussel, -, Van Dyck, het kind Isabelle ;
- Brussel, Brouwershuis, Simon, ruitersstandbeeld in brons van de zogenaamde prins ;
- Brussel, Openbare Bibliotheek, bronzen monument op vier poten ;
- Brussel, Openbare Bibliotheek, altaar van de godin Nehalena ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, Schoevaerds, landschap ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, ?, Zicht vanaf de Volkspoot in Rome ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, Schoevaerds, landschappen met figuren ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, Brouwer, Drinkers ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, Teniers, de bekoring van St. -Antonius ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, P.Neefs, het interieur van de O.L.Vrouwekerk in Antwerpen ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, P.Neefs, een interieur van een kerk ;
- Doornik, Kabinet van het St. -Maartenklooster, P.Neefs, een ander interieur van een kerk ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, Teniers, een doktersbezoek ;
- Doornik, Kabinet van het St.-Maartenklooster, ?, landschap met personage en dieren ;
- Doornik, Stadsbelfort, cuivre arend ;
- Gent, St.-Baafs, Honthorst, St.-Sebastiaan ;
- Gent, St. -Baafs, Pourbos, de verrijzenis van Lazarus ;
- Gent, St.-Pieterskerk, Boyermans, de opleiding van jongeren in de Jezuietenschool ;
- Gent, Recollectkerk, Seghers, St. -Franciscus van Assisi in extase ;
- Hoei, Rubens, de geboorte van Christus ;
- Hoei, Lairesse, zes schilderijen : de boodschap, de visitatie, de geboorte, de presentatie bij de tempel, de vlucht naar Egypte en het mysterie van de boodschap ;
- Hoei, Christus met aan de voeten een kanunnik ;
- Hoei, de aanbidding van de wijzen ;
- Hoei, de kruisafneming ;
- Hoei, de tenhemelopneming ;
- Laken, Parochiekerk, De Crajer, de vlucht naar Egypte ;
- Leuven, Universiteit, vier onbekende schilderijen afkomstig van de geneeskunde-faculteit ;
- Leuven, Universiteit, gouden medaille van Van Swieten ;
- Lier, Slagerskamer, Quellyn, zes grote schilderijen die levenskenmerken van St. -Bruno afbeelden ;
- Lier, Slagerskamer, Quellyn, de duivel verleidt Jezus in de woestijn ;
- Lier, Slagerskamer, Quellyn, St.-Jeroom ;

- Lier, Slagerskamer, Quellyn, de geboorte van Christus ;
- Lier, Slagerskamer, Quellyn, de marteling van St.-Catherine ;
- Luik, St.-Lambertuskerk, Lombart, de kruisafneming ;
- Luik, St.-Lambertuskerk, Douffet, het oprichten van het kruis ;
- Luik, St.-Lambertuskerk, Bertholet van Flémalle, de neerlegging in het graf ;
- Luik, St.-Lambertuskerk, Bertholet van Flémalle, de verrijzenis ;
- Luik, St.-Lambertuskerk, de marmeren kolonnen van de kerk ;
- Luik, St.-Lambertuskerk, Arnould, twee grote bas-reliefs ;
- Luik, St.-Deniskerk, Douffet, de marteling van St.-Denis ;
- Luik, St.-Jaakkerk, Fisen, St.-Benoît gebiedt zijn monniken te werken ;
- Luik, St.-Paulkerk, Bertholet van Flémalle, de ontvangst ;
- Luik, St.-Maartenkerk, Douffet, St.-Rochus ;
- Luik, St.-Remykerk, Wattière Damay, Christus draagt zijn kruis ;
- Luik, St.-Véroniquekerk, Quellin, de Heilige Familie ;
- Luik, Augustijnenkerk, Quellin, Vier kerkdokters ;
- Luik, kerk van de Carmes, Carlier, de overspelige vrouw ;
- Luik, Chartreuse, Frans Floris, de Heilige Familie ;
- Luik, Chartreuse, De Backer, het Laatste Oordeel ;
- Luik, Klooster van de Conceptionnisten, Carlier, de geboorte van Christus ;
- Luik, Klooster van de Conceptionnisten, Carlier, de vlucht naar Egypte ;
- Luik, Dominikanerkerk, Bertholet, de tenhemelopneming ;
- Luik, Uruslinnen, G. Lairesse, de moeder van het lijden ;
- Spa, Parochiekerk, Rubens of een leerling, een kruisafneming ;
- Tienen, Augustijnenklooster, ?, St.-Niklaas de Tolentijn en de armen ;
- Tienen, St.-Jaakkerk, ?, de tenhemelopneming van O.L.V. ;
- Veurne, St.-Walburgkerk, Bocquet, St.-Pieter verloochent Christus ;
- Veurne, St.-Walburgkerk, Vanden Heede, het spilzieke kind ;
- Veurne, St.-Walburgkerk, -, de proef van het ware kruis ;
- Veurne, St.-Walburgkerk, Gillin, de Heilige Familie ;
- Veurne, St.-Walburgkerk, -, twee schilderijtjes die St.-Walburg voorstellen ;
- Veurne, St.-Walburgkerk, -, een stervende ;
- Vilvoorde, Parochiekerk, Van Dyck, de maagd toont haar kind aan St.-Antonius van Padua

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer H. Weckx, Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 142 van 13 september 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Septemberdecreet — Computertaal

In heel wat bedrijven wordt Engelstalige "software" gebruikt en verschijnen de instructies voor het gebruik van computers in het Engels. In mindere mate gebeurt dat ook in het Frans.

Kan de minister medelen of dit zijns inziens strookt met het decreet tot regeling van het gebruik van de talen in de bedrijven, het zogenaamde Septemberdecreet ?

Meent hij met andere woorden niet dat de gebruikstaal voor computers het Nederlands dient te zijn, al dan niet op eenparige aanvraag van de werknemers-leden van de ondernemingsraad, van de syndicale afvaardiging of van een afgevaardigde van een representatieve vakorganisatie, zoals bepaald in artikel 5 van het bedoelde decreet ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer H. Weckx, Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 252
van 15 juli 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Inbreuken op milieudecreten — Modaliteiten voor seponering

Met betrekking tot het vervolgings-, hetzij niet-vervolgings- of seponeringsbeleid bij inbreuken op de decreten inzake milieu, zouden verschillende parketten prioriteiten stellen. Men zegt mij dat dit gebeurde ingevolge afspraken met de gewesten en gemeenschappen.

Kan de minister mij mededelen hoe dergelijke afspraken geformaliseerd zijn, meer bepaald welke partijen daarbij zijn betrokken ?

Als er zo'n afspraken zijn gemaakt, kan dan gezegd worden m.b.t. inbreuken op milieudecreten, welke prioriteiten door de Vlaamse Gemeenschap werden vastgelegd ? Ik verduidelijk : in welke gevallen maakt men van seponering al dan niet de regel ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid mededelen dat er op initiatief van de minister van Justitie, van mijn collega Kelchtermans, Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening en van mezelf sinds eind 1993 overleg wordt gevoerd tussen de parketten-generaal van Antwerpen, Gent en Brussel en de gewestelijke administraties bevoegd voor leefmilieu en ruimtelijke ordening in Vlaanderen. Dit overleg heeft tot doel het administratief en strafrechtelijk handhavingsbeleid beter op elkaar af te stemmen en gezamenlijk een aantal prioriteiten te bepalen, rekening houdend met de specifieke taken en bevoegdheden van de administratie en het openbaar ministerie. Dit overleg is nog niet afgesloten en bijgevolg werden er nog geen afspraken geformaliseerd.

Vraag nr. 272
van 29 augustus 1994
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE

IJzervallei. Ecologisch impulsgebied — Stand van zaken

Eind 1992 is onder uw bevoegdheid in de IJzervallei het ecologisch impulsgebied opgestart. Bedoeling was te komen tot "aanwijsbare resultaten inzake het behouden, de ontwikkeling, en eventueel het herstel van natuurwaarden in de streek, en dit op korte termijn". Kortom, het werd een pilootproject van de Groene Hoofdstructuur.

Volgens mijn informatie zijn sinds het opstarten slechts twee bijeenkomsten geweest van de stuurgroep die samen met de coördinator het project moet leiden. Is de minister hiervan op de hoogte ? Op elk van die bijeen-

komsten (januari en september 1993) is gepraat over een ontwerp-doelstellingsnota en een ontwerp-afbakening. Er is gebleken dat er in de streek over beide zaken geen consensus is, en het zou bovendien geen kwestie zijn van landbouw tegenover natuur !

Een uitgebreid verslag van de bespreking zou aan de minister voorgelegd worden om uiteindelijk zowel de doelstellingen als de afbakening vast te leggen. Tot op vandaag hebben de leden van de stuurgroep daar evenwel niets meer over gehoord !

1. Moet men daaruit besluiten dat er op dit moment geen doelstellingen zijn, en dat er geen gebied afgebakend is ?
2. Ligt het in de bedoeling de werkwijze die hier gehanteerd wordt en waarbij wel een inspraakstructuur opgezet wordt, maar waarbij men die helemaal links laat liggen, aan te houden ? Zijn er nog zulke projecten lopend en hoe verloopt het daar ?
3. Blijkbaar zijn er personeelsleden aangeworven voor het impulsgebied. Is dit juist ? Hoeveel en welk niveau ? Welke opdrachten voeren de aangeworven personeelsleden uit gezien er tot op vandaag geen doelstellingen van het project bestaan ?

Wij stellen vast dat er werken uitgevoerd worden in het ecologisch impulsgebied en dat er in het kader van het pilootproject Landinrichting verwezen wordt "als juridisch kader" naar het ecologisch impulsgebied.

4. Welke middelen zijn er tot op vandaag reeds gespendeerd aan het impulsproject ?
5. Er worden gronden aangekocht in het kader van het impulsgebied. Graag vernam ik hoeveel hectare en tegen welke prijs.
6. Welke zijn de concrete realisaties tot op vandaag ? En welke is de juiste stand van zaken van dit impulsgebied ?

Antwoord

Rond het Ecologisch Impulsgebied IJzervallei werden reeds verscheidene vragen gesteld in de Vlaamse Raad. De antwoorden hierop kunt u nalezen in de parlementaire stukken van de Vlaamse Raad. Zo wil ik u ook graag verwijzen naar de documenten die bij de begroting werden gevoegd (stuk 236 (1992-1993) — Nr. 1 p. 66 en 67) en waarin de organisatie van de Ecologische Impulsgebieden nader werd toegelicht. Ze vallen onder de rubriek "gebiedsgericht beleid". Ze behoren tot de beleidsprioriteiten van de lopende regeerperiode.

De kleine stuurgroep is het dagelijks bestuur van het EI. Hierin zetelen naast de voorzitter, secretaris, projectcoördinator en -verantwoordelijken, alle betrokken diensten en besturen die direct bij het impulsgebied betrokken zijn. De grote stuurgroep bestaat uit de kleine stuurgroep aangevuld met vertegenwoordigers uit natuur- en landbouworganisaties. De algemene vergadering fungeert als klankbord voor de gedane voorstellen. Hierin zetelen naast de betrokken gemeenten ook alle representatieve socio-culturele en economische

verenigingen. De meeste leden zijn ook lid van het Bekkencomité IJzer, waarvan het EI trouwens de taak kreeg te fungeren als Werkgroep Ecologie.

1. en 2. Ik heb opgedragen dat de voorstellen en beslissingen in consensus zouden genomen worden. Dit leek mij de meest aangewezen aanpak om tot een gecoördineerd gebiedsgericht natuurbeleid te komen, waarbij niet vanuit een ivoren toren zaken opgelegd zouden worden, maar door overleg en discussie tussen mensen die actief en betrokken zijn in het specifieke gebied.

Ik moet evenwel vaststellen dat er één sector, met name de landbouw, een bewuste obstructie voert om de werking van de ecologische impulsgebieden te hypothekeren en dat zij geen bereidheid betonen om door overleg en discussie tot de door mij gevraagde consensus te komen noch over afbakening, doelstellingen en concrete projecten.

Dezelfde ervaring heb ik reeds opgedaan bij de voorstelling van het voorontwerp van Groene Hoofdstructuur. Ik heb bewust deze ecologische impulsgebieden als pilootprojecten gelanceerd, om de nodige ervaring op te doen ten behoeve van het vastleggen van een adequate juridische structuur. Wanneer men niet bereid is deel te nemen aan deze pilootprojecten, kan men de kritiek niet hard maken dat de sector niet betrokken wordt in de voorbereiding van de regelgevende initiatieven. Ik zal dan ook op basis van de ervaringen en vaststellingen in alle (vijf) ecologische impulsgebieden, weldra de gepaste beslissing nemen over de verdere wijze van samenwerken.

3. Het EI IJzervallei heeft 2 contractuele personeelsleden in dienst. Ze fungeren als projectverantwoordelijke en beschikken respectievelijk over het universitaire diploma van landbouwkundig ingenieur in het milieubeheer en fyto techniek en van licentiaat in de wetenschappen (groep plantkunde). Ze zijn belast met de concrete invulling van de taken die bij de aanvang van het project werden opgedragen: een operationeel programma opstellen en meehelpen aan de concrete uitvoering ervan (grondaankopen, beheersovereenkomsten, natuurprojecten en sensibilisatie en educatie. Wat de verwijzing betreft in het EI IJzervallei in het richtplan van het pilootland-richtingsproject Westhoek, dat het EI vermeld staat in het hoofdstuk Beleidsruimte bij 'beleidsmatige elementen' en niet bij, 'juridische elementen' (zie pag. 187).
4. Het is moeilijk om een duidelijk overzicht te geven van de middelen die sinds het begin van het Ecologisch Impulsgebied werden gependeed. Gelet op het doel van het EI nl. een geïntegreerde aanpak van de bestaande werkingsmiddelen, worden meerdere posten van de begroting ingezet voor de financiering van de verschillende onderdelen. Het geheel van de uitgaven zorgt voor een grote maatschappelijke meerwaarde en zorgt tevens voor extra tewerkstelling in een gebied dat steeds als een probleemgebied werd aangeduid. Meerdere doelstellingen van het Vlaams Gewest worden hierbij gediend. De kostprijs voor het baggeren van de Blankaartvijver en het aanleggen van 2 slibvangen op Rone- en

Steenbeek worden geraamd op ongeveer 60 miljoen frank. Hiervan zijn bijna 10 miljoen frank terugbetaald door EFRO.

De aankoop en huur van de gronden voor het slibbekken 'De Nieuwe Stede' wordt geraamd op 25 miljoen frank. Wat de extra-personeelskosten betreft zijn er de wedden en werkingskosten van 2 contractuele personeelsleden. Deze worden geraamd op 3 miljoen frank per jaar.

Daarnaast zijn er de renovatiekosten aan het Blankaartkasteel — eigendom van het Vlaams Gewest. Deze worden geraamd op 10 miljoen frank.

5. Wat de aankopen betreft binnen het EI dient een onderscheid gemaakt te worden tussen aankopen door de overheid of door privéverenigingen. Tot op heden kocht het Vlaams Gewest één perceel aan in het Reningebroek. De prijs kan tot de normale prijzen gerekend worden van slechte landbouwgrond en is gebaseerd op het schattingsverslag, zoals dat door het aankoopcomité van het ministerie van Financiën wordt opgemaakt.
6. Zie ook antwoord op 1 en 2. Een belangrijke concrete realisatie betreft de baggerwerken van de Blankaartvijver. Andere zaken zijn nog in studiefase, sommige kunnen eerstdaags van start gaan. Vooraleer tot concrete acties te kunnen overgaan diende een algemene terreinbeheersvisie uitgewerkt te worden, waarop de concrete acties inzake aankoop, beheersovereenkomsten, natuurontwikkelingsprojecten zullen gebaseerd worden. Dit is ondertussen gebeurd.

Vraag nr. 274
van 5 september 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bouw-, koop- en saneringspremies, huursubsidies en installatiepremies in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Gegevens

Kan de minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Hoeveel aanvragen voor bouw-, koop- en saneringspremies werden voor het arrondissement Halle-Vilvoorde ingediend en toegekend per gemeente in de jaren 1993 en 1994 ?
2. Hoeveel aanvragen voor huursubsidies en installatiepremies werden respectievelijk in 1993 en 1994 ingediend en toegekend per gemeente ?
3. Welke globale bedragen werden in elk van deze categorieën en voor elk van deze jaren uitbetaald ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, het antwoord rechtstreeks zal worden overgemaakt.

Vraag nr. 275
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering van consumptiepatronen

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21ste eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 4 van de Agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. In hetzelfde hoofdstuk worden aanzetten gegeven tot de ontwikkeling van nationale beleidsstrategieën die deze patronen moeten ombuigen. Enerzijds moeten producenten aangespoord worden produktieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden tot een andere manier van consumeren door hem te wijzen op de schadelijke effecten van hun koopgedrag. Agenda 21 voorziet hier toe in enkele concrete activiteiten.

Eén van deze actiepunten is het opnemen van een voortrekkersrol in het ontwikkelen van consumptiepatronen in het kader van duurzame ontwikkeling en de ontwikkelingslanden op verschillende vlakken bijstaan om hetzelfde te doen.

1. Welke initiatieven werden door de Vlaamse regering reeds genomen ter ontwikkeling van consumptiepatronen in het kader van duurzame ontwikkeling ?
2. Pleit de Vlaamse regering er bij de federale regering voor op internationaal vlak een voortrekkersrol te nemen inzake de ontwikkeling van duurzame consumptiepatronen ? Zo ja, welke initiatieven hiertoe ondernam de Vlaamse regering reeds ?

Antwoord

- In het gewijzigde afvalstoffendecreet wordt expliciet prioriteit gegeven aan het voorkomen van de produktie van afvalstoffen en aan het beperken van de schadelijkheid van afvalstoffen. Dat dit als uitgangspunt zal dienen voor de ontwikkeling van het afvalstoffenbeleid houdt de garantie in dat er continu aandacht is voor de duurzame ontwikkeling. Deze doelstelling heeft reeds gestalte gekregen in het uitwerken van stimuleringsinstrumenten als de PRO-SA- en RAPIDO-projecten, het PRESTI-programma en de vele sensibiliseringscampagnes naar o.a. de gezinnen en kantoren toe. Naast het afvalstoffenbeleid zijn er nog andere beleidsdomeinen waar duurzame ontwikkeling een doelstelling is. Zo vindt men het ecologicriterium in het kader van de ex-

pansiesteunreglementering terug. Ook het Vlaams Impulsprogramma Milieutechnologie vertrekt van de doelstelling 'duurzame' ontwikkeling'.

Ook op sensibiliserend vlak werden reeds acties ondernomen (afvalpreventie-acties bij de Gordel, Zonnelijn 1994, compostcampagne, Milieuzorg op Kantoor, Dynamo 2 — de groene school, preventie binnen de gemeente). Ingrijpen op regulerend gebied, m.n. het inzetten van instrumenten om het verbruik of de samenstelling van produkten via normering of heffingen te wijzigen, is echter sinds de jongste staatshervorming een optie die voorbehouden blijft voor de federale overheid. Dit wil niet zeggen dat de Vlaamse overheid niet betrokken is bij het tot stand komen van federale maatregelen in dat verband of bij de uitwerking van de wetgeving rond de milieutaks.

2. Het is duidelijk dat ook de Vlaamse regering er alle belang bij heeft dat België internationaal een plaats inneemt en behoudt tussen de landen die niet enkel economische maar ook duurzame ontwikkeling ter harte nemen. Ook hier echter is het de federale overheid die inzake consumptiepatronen in principe het initiatiefrecht heeft.

Vraag nr. 276
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Richtlijn nr. 91/676/EEG — Omzetting en implementatie door het Vlaamse Gewest

Rekening houdend met de wetten tot hervorming van de instellingen, behoort het tot de gewestelijke bevoegdheden richtlijn nr. 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen om te zetten en te implementeren.

Graag vernam ik van de minister hoever het staat met de omzetting van richtlijn 91/676/EEG ? Waarvan is deze omzetting en implementatie nog afhankelijk ? In hoeverre werd door het Vlaamse Gewest reeds een begin gemaakt met de nakoming van de verbintenissen zoals vervat in deze richtlijn ?

Antwoord

De richtlijn 91/676/EEG inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, heeft tot doel de waterverontreiniging die veroorzaakt of teweeggebracht wordt door nitraten uit organische bronnen te verminderen en verdere verontreiniging van dien aard te voorkomen. Aan de lidstaten worden volgende verplichtingen opgelegd :

- aanduiding van de "kwetsbare zones" volgens de definitie van de richtlijn ;
- uitwerking van een code of codes van goede landbouwpraktijk waarin voorschriften opgenomen zijn aangaande :
 - periodes die niet geschikt zijn voor het op of in de bodem brengen van een meststof ;

- het op of in de bodem brengen van een meststof op steile hellingen ;
 - het op of in de bodem brengen van een meststof op drassig, ondergelopen, bevroren of met sneeuw bedekt land ;
 - de capaciteit en bouw van opslagtanks voor dierlijke mest, inclusief maatregelen ter voorkoming van waterverontreiniging, veroorzaakt door het wegstromen van vloeistoffen die dierlijke mest en afvalwater van opgeslagen plantaardig materiaal bevatten ;
 - methoden voor het op of in de bodem brengen van zowel kunstmest als dierlijke mest, inclusief de hoeveelheid en gelijkmatigheid van de verspreiding, waarmee de afvoer van nutriënten naar het water op een aanvaardbaar niveau wordt gehouden.
- opstelling van een of meerdere actieprogramma's voor de aangewezen kwetsbare zones, waarin onder meer de maatregelen van de codes van goede landbouwpraktijk verplicht worden gesteld, maar waarin ook de volgende maatregelen moeten worden opgenomen :
- periodes waarin het verboden is bepaalde soorten meststoffen op of in de bodem te brengen ;
 - de opslagcapaciteit van dierlijke mest moet groter zijn dan wat vereist is, overeenkomstig de periode waarin het op of in de bodem brengen van dierlijke mest verboden is, behalve wanneer kan aangetoond worden dat de dierlijke mest op een voor het milieu onschadelijke wijze zal worden verwijderd ;
 - beperking van het op of in de bodem brengen van meststoffen overeenkomstig de code van goede landbouwpraktijken, rekening houdend met de plaatselijke omstandigheden en gebaseerd op een balans tussen de te verwachten stikstofbehoefte van de gewassen en de stikstoftoevoer naar de gewassen uit de bodem en uit de bemesting ;
 - de op of in de bodem gebrachte hoeveelheid stikstof uit dierlijke mest mag niet groter zijn dan 170 kg N per ha en per jaar, met uitzondering van de duur van het eerste actieprogramma van 4 jaar waarin 210 kg N per ha en per jaar is toegelaten ;
 - wanneer geen afbreuk wordt gedaan aan de doelstellingen van de richtlijn kunnen andere hoeveelheden worden toegestaan mits motivering via objectieve criteria.

In verband met de code van goede landbouwpraktijken werd overeengekomen dat het nationaal departement Landbouw en de gewesten samen de code zouden uitwerken, onverminderd hun respectievelijke bevoegdheden.

Via het decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (Mest-decreet) en Vlarem II werden voor het Vlaamse Gewest

sommige maatregelen van de code van goede landbouwpraktijken en de actieplannen reeds op decretale wijze vastgelegd :

- verbodsperiode voor uitrijden van dierlijke mest van 1 november tot 15 februari ;
- opslagscapaciteit van 6 maanden verplicht vanaf 1 januari 1994 ;
- verbod van opbrenging van dierlijke mest op andere gronden dan cultuurgronden ;
- verbod van gebruik van dierlijke mest indien de gronden bevroren, besneeuwd of ondergelopen zijn ;
- mogelijkheid om het uitrijden van mest op hellingen te reglementeren ;
- de verplichting om op niet betaalde gronden de dierlijke mest binnen de 24 h onder te werken.

Het Mestactieplan bevat maatregelen met betrekking tot de productie van dierlijke mest en het gebruik van meststoffen in het algemeen op basis van bron- en gebiedsgerichte beleidsdoelstellingen.

Met het opstellen van een Mestactieplan heb ik tot doel de ontbrekende verplichtingen van de richtlijn (aanduiding van de "kwetsbare gebieden" en invoering van de beperkingen voor het gebruik van N uit dierlijke mest) in te vullen.

Vraag nr. 277
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Databanken

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21ste eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 4 van de Agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. In hetzelfde hoofdstuk worden aanzetten gegeven tot de ontwikkeling van nationale beleidsstrategieën die deze patronen moeten ombuigen. Enerzijds moeten producenten aangespoord worden productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden tot een andere manier van consumeren door hem te wijzen op de schadelijke effecten van zijn koopgedrag. Agenda 21 voorziet hiertoe in enkele concrete activiteiten.

Eén van deze actiepunten is de uitbouw van de vereiste logistiek en methodologie.

1. België is een van de weinige westerse landen waar-

voor in internationale publikaties veelvuldig "non-available" wordt genoteerd wanneer het gaat om de aanwezigheid van adequate databanken. Werden op Vlaams niveau reeds adequate databanken met allerlei statistische gegevens opgezet die de doelstellingen van hoofdstuk 4 van de Agenda 21 in concreto omzetten? Zo ja, welke?

- 2 Worden door de minister maatregelen genomen ter bevordering van de aanleg van databanken, de ontwikkeling van analysemethoden, impactstudies en fundamenteel wetenschappelijk onderzoek inzake economie gericht op duurzame ontwikkeling en inzake de ontwikkeling van duurzame consumptiegoederen? Zo ja, dewelke?

Antwoord

1. Het departement Algemene Zaken en Financiën, Algemene Planningsdienst, bouwt een functionele regionale databank uit van het type meta-databank. De bedoeling ligt voor om alle beleidsrelevante informatie toegankelijk te maken. Eigen statistieken worden aangemaakt in de mate dat externe gegevens ontbreken. Een voorbeeld van een dergelijke statistiek is het ontbreken van recente gegevens inzake het bruto-geografische produkt van Vlaanderen. Momenteel wordt gezocht naar het aangepaste softwarepakket voor een databank.
2. Momenteel wordt onder impuls van de minister-president en mijzelf de oprichting van een kenniscentrum inzake schone technologie door de bevoegde Vlaamse administraties en pararegionalen onderzocht. Dit initiatief sluit nauw aan bij de oprichting van een „Energie- en Milieu-informatiesysteem” (EMIS) binnen de VITO. Naar verwachting zullen het Vlaams instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk technologisch onderzoek in de industrie (IWT) en/of de Vlaamse instelling voor technologisch onderzoek (VITO) een vooraanstaande rol bekleden in de totstandkoming van dit project.

Onrechtstreeks kan de Vlaamse milieudatabank een ondersteunende rol spelen bij impactstudies. In uitvoering van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid heeft de Vlaamse regering op 31 juli 1992 het besluit genomen deze databank op te richten en te organiseren. Eén van de drie pijlers van de milieudatabank is de meetdatabank waarin de cijfermatige gegevens inzake metingen en analyses in alle milieucompartmenten zullen opgeslagen worden. Momenteel omvat de meetdatabank gegevens over oppervlaktewater, afvalwater en kwaliteit van de omgevingslucht. Het is de bedoeling dat de milieudatabank steeds meer omvattend wordt. Op termijn kunnen ook gegevens omtrent schone technologie opgenomen worden.

In het kader van de activiteiten van de Vlaamse milieudatabank werd recentelijk een werkgroep „milieustatistieken” opgericht. Deze zal onderzoeken welke milieustatistieken onder andere omtrent hoofdstuk 4 van de agenda 21 kunnen verzameld worden.

Vraag nr. 278 van 6 september 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 — Unced-conferentie — Aansprakelijkheidsregeling

Hoofdstuk zestien van de Agenda 21 heeft de biotechnologie als onderwerp.

Kernpunt van dit hoofdstuk is dat ontwikkelingslanden toegang moeten krijgen tot veilige en milieuvriendelijke biotechnologieën. Vandaag bevinden immers de biologische grondstoffen zich in de ontwikkelingslanden, terwijl de kennis en het kapitaal om deze grondstoffen voor biotechnologische productie aan te wenden zich voornamelijk in het Noorden bevinden.

Dit hoofdstuk besteedt echter vooral aandacht aan de baten van biotechnologie, en weerspiegelt hiermee in grote mate de visies van de biotechnologie-industrie. Met een aantal belangrijke aspecten wordt geen rekening gehouden.

Desondanks kunnen een aantal concrete actiepunten uit dit hoofdstuk worden afgeleid. Zo moet een aangepast juridisch instrumentarium worden gecreëerd. Op Vlaams bevoegdheidsniveau moet in dit verband een aansprakelijkheidsregeling bij mogelijke ongevallen worden gecreëerd. Anderzijds moet de vergunningsverlening aan biotechnologische bedrijven vereenvoudigd en transparanter worden. Hierbij dient de indeling in risicoklassen met telkens gestandaardiseerde vergunningsprocedures overwogen te worden.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 16 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen?
2. Werd reeds een dergelijke aansprakelijkheidsregeling bij mogelijke ongevallen uitgewerkt? Zo ja, wat zijn hiervan de krachtlijnen? Zo neen, wordt de uitwerking van een dergelijke aansprakelijkheidsregeling voorbereid?
3. Hoe worden momenteel vergunningen aan biotechnologische bedrijven verleend? Wordt hierbij rekening gehouden met de aard van de risico's? Zo ja, op welke manier wordt hiermee rekening gehouden?
4. Hoe kan deze vergunningsverlening transparanter en eenvoudiger worden gemaakt? Worden reeds stappen in deze richting ondernomen?

Antwoord

1. Inzake hoofdstuk 16 van de Agenda 21 werden speciaal de programmaterreinen over het verbeteren van milieubescherming, het verbeteren van de veiligheidsvoorzieningen en het ontwikkelen van internationale samenwerkingsverbanden evenals het creëren van de randvoorwaarden voor de ontwikkeling en milieuverantwoorde toepassing van biotechnologie aangepakt. Er wordt gestreefd naar een nauwere samenwerking op nationaal vlak en op EEG-niveau door het uitwerken van een samenwer-

kingsakkoord tussen de federale overheid en de gewestelijke overheden, waarbij beoogd wordt samen te werken bij het omzetten van de richtlijn 90/219/EEG (inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen), bij het omzetten van deel B van de richtlijn 90/220/EEG (inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) in het milieu) en bij het installeren van een gemeenschappelijk wetenschappelijk evaluatiesysteem inzake bioveiligheid dat wordt ondergebracht in het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, meer bepaald de dienst Bioveiligheid en Biotechnologie. Aansluitend wordt werk gemaakt van een nieuwe versie van hoofdstuk 24 van VLAREM betreffende de GGO's.

2. De aansprakelijkheidsregeling bij ongevallen wordt in de richtlijn 90/219/EEG bepaald in artikel 14. Het opstellen van rampenplannen is echter een federale bevoegdheid. Het in punt 1 aangehaalde samenwerkingsakkoord zal de gewesten bij deze problematiek betrekken.
3. Momenteel worden de vergunningen verleend volgens de bepalingen van VLAREM. Teneinde beter in te spelen op de snelle evolutie van de biotechnologie zullen in de nabije toekomst de vergunningen en de toelatingen voor het gebruik van genetisch gemodificeerde organismen voorgelegd worden aan een Bioveiligheidsraad. Deze zou samengesteld worden uit vertegenwoordigers van de betrokken overheden. De Bioveiligheidsraad zou, hierin wetenschappelijk en administratief ondersteund door de dienst Bioveiligheid en Biotechnologie van het IHE, de bioveiligheid evalueren van activiteiten en/of producten waarvoor GGO's gebruikt worden.
4. De huidige milieuvergunningverlening garandeert reeds een transparante en eenvoudige procedure met een openbaar onderzoek waarbij iedereen kennis kan nemen van de volledige ingediende bundel. Zoals reeds aangehaald in punt 1 wordt de bestaande VLAREM-reglementering inzake GGO's op dit ogenblik herwerkt om tot een nog eenvoudigere (snellere) en meer transparante procedure te komen. Meer bepaald zullen de termijnen voor het toestaan van een activiteit in overeenstemming gebracht worden met de bestaande EG-richtlijnen.

Vraag nr. 279
van 8 september 1994
van de heer L. BARBE

Milieuheffing afvalwater — Administratieve geldboete

In de decreetgeving inzake de milieuheffing op de verwijdering van de vaste afvalstoffen is expliciet bepaald dat bij iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen er een administratieve geldboete wordt opgelegd gelijk aan het dubbel van de ontdoken of niet tijdig betaalde heffing (met een minimum van 2.000 frank). In de decreetgeving inzake de milieuheffing op het afvalwater wordt enkel in de mogelijkheid voorzien om administratieve geldboetes op te leggen.

In de praktijk zouden door de Vlaamse Milieumaatschappij nauwelijks administratieve geldboetes worden

opgelegd. Men maakt gebruik van heffingen van ambtswege. Er zou geargumenteed worden dat bij de bepaling van het bedrag van een heffing van ambtswege er geen administratieve boete wordt opgelegd, omdat de houding van de heffingsplichtige reeds wordt gesanctioneerd door de hoogte van de heffing.

Volgens Bob Martens, wetenschappelijk medewerker van het Instituut voor Milieurecht aan de KU Leuven wijst dit op een "onwettige vermenging tussen de procedure van heffing van ambtswege (. .) en de mogelijkheid om — daarnaast, en als straf — een administratieve geldboete op te leggen". Hij heeft het over "machtsoverschrijding door de VMM" (Milieurecht-Info, juni 1994).

1. Waarom is de regeling inzake administratieve geldboetes inzake de heffing op afvalwater niet dezelfde als die inzake de heffing op het verwijderen van afvalstoffen ?
2. Is de minister het eens met de stelling van de heer Martens dat de VMM op onwettige wijze de procedures van heffing van ambtswege vermengt met de mogelijkheid een administratieve geldboete op te leggen ?

Antwoord

1. De regeling inzake administratieve geldboetes inzake de heffing op afvalwater is niet dezelfde als die inzake de heffing op het verwijderen van afvalstoffen, omdat in artikel 35 septies decies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging een analogie met de administratieve geldboetes inzake rijksinkomstenbelastingen ingevoerd werd. Er is aldus juridisch geen analogie met artikel 47 sexies van het decreet van 2 juli 1982 betreffende het beheer van afvalstoffen.
2. De VMM vermengt geenszins de procedure van heffing van ambtswege met de mogelijkheid een administratieve geldboete op te leggen.

De heffing van ambtswege heeft een totaal andere opzet dan de administratieve geldboete. Met deze heffing wordt onder meer geprobeerd een correcte heffingsgrondslag te bepalen, zonder dat men over aangifte- of meldingsgegevens beschikt. Er wordt zeker geen sanctie beoogd.

Het feit dat er tot op heden door de VMM geen gebruik is gemaakt van administratieve geldboetes, vindt haar oorzaak in de recentheid van het invoeren van een heffingssysteem op de waterverontreiniging. Gedurende de eerste jaren van de invoering van een nieuwe heffing getuigt het van behoorlijk bestuur om een zekere soepelheid te hanteren. Nu deze overgangsjaren achter de rug zijn, wordt elke heffingsplichtige geacht de heffingsmaterie te kennen en zullen er in de door de wet bepaalde gevallen administratieve geldboetes worden toegepast.

Vraag nr. 280
van 8 september 1994
van de heer M. MAERTENS

IJzerbekken - Hoge vissterfte

Vissterfte tijdens uitzonderlijk warm weer als gevolg van zuurstofgebrek, algengroei, botulisme en dergelijke is een algemeen bekend verschijnsel, waar geen nadere uitleg over hoeft.

Specifiek in het IJzerbekken heeft zich eind juli – begin augustus een abnormaal hoge vissterfte gemanifesteerd, waarvan de precieze oorzaken controversieel lijken, aangezien daarrond een rel ontstond tussen de bevoegde ambtenaar van Waters en Bossen en een landbouworganisatie. Het ware mij in dit verband aangenam te vernemen :

1. Op welke plaatsen een uitzonderlijk hoge vissterfte werd vastgesteld, en over welke hoeveelheden en soorten vis het ging ?
2. Welke de eventuele invloeden van het verminderde visbestand op de hengelsport kunnen zijn ?
3. Of door uw diensten labo's werden ingeschakeld om de precieze sterfteoorzaken te onderzoeken, en zo ja, welke oorzaken wetenschappelijk werden vastgesteld in volgorde van belangrijkheid ?
4. Welke daarin het eventuele aandeel is van de vervuiling door huishoudelijk afvalwater, bodemslib of agrarische fosfaten en nitraten, en welke beleidsmaatregelen werden getroffen om op korte termijn dergelijke sterfte te kunnen voorkomen ?
5. Of er een vergelijking werd gemaakt tussen de vissterfte in het IJzerbekken en eventuele sterftes in andere gebieden waar thermo-elektrisch of industrieel koelwater wordt geloosd, en welke conclusies daaruit eventueel werden getrokken ?

Antwoord

1. Volgens Aminor — dienst Waters en Bossen deden de vissterftes gedurende de maand juli zich voornamelijk op grote schaal voor in de IJzer stroomafwaarts Diksmuide en in de Vladslovaart te Beerst, Keiem en Schore. In de Vladslovaart stierven op 9 en 29 juli 1994 meer dan 900 kg voornamelijk brasem en blei. Tijdens de vrij spectaculaire vissterfte in de IJzer op 15 juli 1994 en vooral van 29 tot 31 juli 1994 schatte de visserijdienst de hoeveelheid dode vis op meer dan 15 ton. De dode vissen bestonden voor 70 percent uit brasem en blei.

In het weekend van 29/7, 30/7 en 31/7 werden door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) vaststellingen gedaan in verband met vissterfte in het IJzerbekken. Op alle plaatsen langs de IJzer werden dode vissen aangetroffen. De eerste vissterftes werden gesignaleerd te Roesbrugge aan de Franse grens, na de hevige regenval van 28 juli 1994. Hoge vissterftes werden in de dagen daarop stroomafwaarts vastgesteld op de volgende plaatsen :

IJzer :

- Roesbrugge
- Stavele, afwaarts de Haringe Beek (karper, brasem en voorn)
- Nieuwpoort, ter hoogte van de Ganzepoot en het wachtbekken (karper, brasem, voorn en bot)
- Diksmuide, afwaarts de Handzamevaart

Andere waterlopen in het IJzerbekken :

- Vladslovaart — Grote Beverdijk te Fintele (karper, snoek, voorn, brasem)
- Kanaal Nieuwpoort-Plassendale — Moerdijkvaart

2. De invloed op het recreatief hengelen is groot. Het aantal hengelaars is in de periode volgend op de vissterfte in de getroffen waters met 90 percent teruggelopen.
3. De milieu-inspectie en de VMM werden door Waters en Bossen op de hoogte gebracht van deze vissterftes.

Maandelijks worden door de VMM stalen genomen op een 100-tal meetpunten in het IJzerbekken. Deze worden geanalyseerd in het VMM-laboratorium te Oostende. Op basis van deze gegevens heeft de VMM een betrouwbaar en gedetailleerd beeld van de evolutie van de waterkwaliteit in het IJzerbekken.

Tijdens de inspectierondes van 29/7, 30/7 en 31/7 1994 werden ter plaatse het zuurstofgehalte, de temperatuur, de zuurtegraad en de geleidbaarheid van het oppervlaktewater gemeten.

De vissterfte werd bijna steeds veroorzaakt door extreem zuurstofgebrek in het water. Uitzondering hierop was de vissterfte in de Grote Beverdijk, waar een normaal zuurstofgehalte werd gemeten. Er werd vastgesteld dat de vissterfte daar veroorzaakt was door drijfmestlozing.

Uitzonderlijk lage zuurstofgehaltenes werden eveneens vastgesteld afwaarts de monding van zijrivieren, zoals de Haringe Beek en de Handzamevaart. Door de hevige regenval van 28 juli 1994 werd het slib dat zich in de voorafgaande droogteperiode in de beken en rioleringen had opgestapeld, opgewoeld en meegevoerd naar de IJzer.

De algemene vissterfte deze zomer was bijna steeds te wijten aan een combinatie van de hoge watertemperatuur, de algemene vervuiling en eutrofiëring en de hevige onweders.

4. Eén der vissterftes van deze zomer volgde na hevige regenval op 28 juli 1994 en werd op de eerste plaats veroorzaakt door opwerveling en aanvoer van bezonken slib vanuit riolen en zijbeken. Hoewel de kwaliteit van het IJzerwater de laatste jaren gevoelig verbeterde, verkeert de IJzer in een onstabiele toestand, inzonderheid bij hoge watertemperatuur omdat de verzadigingsconcentratie aan opgeloste zuurstof dan aanzienlijk lager is. Het zelfreinigend vermogen van de rivier wordt daardoor kleiner. Zoals de meeste Vlaamse oppervlaktewateren is ook de IJzer eutroof. De naar ecologische en wettelijke

maatstaven hoge concentraties aan fosfor en stikstof zijn in de IJzer in belangrijke mate afkomstig vanuit de landbouw.

Een relatie leggen tussen het eutroof karakter van de IJzer en de vissterfte is niet eenvoudig. Eutrofiëring geeft aanleiding tot vaak massale ontwikkeling van algen : enerzijds produceren deze via fotosynthese zuurstof – wat positief is ; anderzijds kunnen deze wierbloeiën plots afsterven waardoor er een groot zuurstofverbruik ontstaat (afbraak).

In het voorontwerp-Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP-II) van IJzer, Blankaart en Handzamevaart wordt een overzicht gegeven van de globale emissie aan nutriënten in 1992 in deze bekkens. Daaruit blijkt dat de verontreiniging in dit bekken zowel van huishoudelijke, industriële, agrarische als van grensoverschrijdende oorsprong is.

Op een aantal plaatsen treedt regelmatig vissterfte op : Vladslovaart, Moerdijkvaart, Kanaal Nieuwpoort-Plassendale en Kanaal Ieper-IJzer. Deze knelpunten werden begin juli besproken op het bekencomité van de IJzer. Een oplossing van deze problemen hangt samen met het uitvoeren van saneringswerken in het kader van de AWP-II planning.

Knelpunt	Voorziene saneringswerken	Investeringsprogramma
Vladslovaart	collector Leke-Beerst-Handzamevaart	IP 93 – 545
Kan. Ieper-IJzer	collector Ieperlee	IP 93 – 546
Moerdijkvaart + Kan. Nieuwpoort-Plassendale	collector Akkerbeek-Oostende	IP 94 – 521
Franse grens	RWZI Watou	IP 92 – 268
Kemmelbeek	RWZI Elverdinge	IP 94 – 501
Kemmelbeek	collector Vlamertinge-Elverdinge	IP 94 – 520
Kemmelbeek	collector Dikkebus-Vlamertinge	IP 94 – 544

Gezien de IJzer de bestemming viswater en oppervlaktewater voor de produktie van drinkwater heeft, krijgen deze saneringswerken prioriteit. We kunnen in de eerstkomende jaren een gevoelige verbetering verwachten op de Heidebeek, de Ieperlee, de Kemmelbeek en de Vladslovaart.

Uit het grensoverschrijdend overleg blijkt dat ook de vervuiling vanuit Frankrijk (o. a. via de Heidebeek) in de komende jaren aanzienlijk zal verminderen. Het gemeenschappelijke zuiveringsstation te Watou is een onderdeel van het saneringsprogramma.

Een significante verbetering van de Handzamevaart kan in korte tijd worden bereikt wanneer relevante bedrijven te Torhout (waar nog geen RWZI aanwezig is), worden verplicht zelf te zuiveren tot de lozingsvoorwaarden van oppervlaktewater. Er zal door de bevoegde diensten onderzocht worden op welke een wijziging van de vergunning kan doorgevoerd worden.

De agrarische verontreiniging is voornamelijk een

probleem van diffuse verontreiniging als gevolg van overbemesting. Ook illegale lozingen zijn nog steeds een feit, zoals gebeurde op de Beverdijkvaart. Politieel optreden is hier noodzakelijk wil men deze vorm van verontreiniging terugdringen.

- Er werd geen vergelijking gemaakt met andere vissterftes op plaatsen waar koelwater wordt geloosd.

**Vraag nr. 281
van 8 september 1994
van de heer L. BARBE**

Parcom-aanbevelingen – Uitvoering en beslissingen

In het kader van het Verdrag van Parijs ter bescherming van de zee tegen verontreiniging afkomstig vanaf het land (1974) is de zogenaamde Commissie van Parijs actief (Parcom) .

De laatste jaren werden er verschillende Parcom-aanbevelingen en -beslissingen getroffen.

Beslissingen zijn voor de verdragsluitende partijen wettelijk bindend. Aanbevelingen worden beschouwd als leidraad voor de ontwikkeling van het mariene milieu-beleid.

De uitvoering van sommige aanbevelingen en beslissingen is in ons land een bevoegdheid van de gewesten.

Het Verdrag van Parijs, en het Verdrag van Oslo (1974) worden binnenkort vervangen door het Verdrag inzake de Bescherming van het Maritiem Milieu van de Noordoostelijke Oceaan (Parijs, 22 september 1992).

De regering dient een ontwerp van decreet ter goedkeuring van dit verdrag in te dienen.

- Wie volgt binnen de administratie de Commissie van Parijs op ?
- Welke Parcom-beslissingen vallen onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest ?
- Hoe ver staat het met de uitvoering van die beslissingen ?
- Wat is de stand van zaken aangaande het ontwerp van decreet ter goedkeuring van het Verdrag van Parijs van 22 september 1992 ?

Antwoord

Om uitvoering te geven aan de afspraken van de tweede Noordzeeconferentie werd in mei 1989 een samenwerkingsakkoord opgesteld tussen de federale overheid en de gewesten. Alhoewel dit samenwerkingsakkoord nooit door alle partijen werd bekrachtigd, vormde het de basis voor een beslissing van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu (ICL) die op 12 november 1990 besliste een Technische Commissie ad hoc Noordzee op te richten. In deze commissie zetelen afgevaardigden van de gewesten en van de federale overheid. Het voorzitterschap en het secretariaat van deze commissie worden waargenomen door de Beheerseenheid Mathematisch Model Noordzee en Schelde-estuarium (BMM).

Naast de implementatie en de opvolging van de uitvoering van de afspraken van de derde Noordzeeconferentie is de Technische Commissie Noordzee belast met de opvolging van de andere internationaal gemaakte afspraken ter bescherming van de Noordzee. Hiertoe behoort ook het Verdrag van 22 september 1992 over de Bescherming van het Marine Milieu van de Noord-oost-Atlantische Oceaan, dat de verdragen van Parijs van 4 juni 1974 en van Oslo van 15 februari 1972 heeft vervangen. In deze commissie zetelen twee afgevaardigden (een ambtenaar van Aminoal en een ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij) en diverse experten van het Vlaamse Gewest.

Binnen de Technische Commissie Noordzee wordt een taakverdeling afgesproken voor de naleving van de diverse internationaal gemaakte afspraken. Deze taakverdeling wordt bekrachtigd door de ICL. Voor de implementatie van de te nemen maatregelen zijn, sinds de laatste ronde van de staatsvorming, hoofdzakelijk de gewesten bevoegd. De Technische Commissie Noordzee treedt hier op als overlegplatform waar deze maatregelen op elkaar worden afgestemd en waar de andere gewesten worden geïnformeerd over het stadium van implementatie.

Een ontwerp van decreet ter goedkeuring van het nieuwe Verdrag van Parijs werd op 21 september II. door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd en wordt thans voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

Vraag nr. 282
van 8 september 1994
van de heer L. BARBE

Richtlijn 90/219 — Implementatie ingeperkt gebruik genetisch gemodificeerde micro-organismen

De lidstaten moesten uiterlijk op 23 oktober 1991 aan richtlijn 90/219 van 23 april 1990 inzake het ingeperkt gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen voldoen.

Artikel 14 luidt als volgt :

“De bevoegde instanties dragen er waar nodig zorg voor dat, voordat een activiteit begint :

- a) een rampenplan wordt opgesteld voor bescherming van menselijke gezondheid en milieu buiten de installatie bij een ongeval en de rampenbestrijdingsdiensten schriftelijk op de hoogte worden gesteld van de risico's en beseffen wat deze inhouden ;
- b) er op passende wijze informatie over de veiligheidsmaatregelen en de juiste handelswijze bij een ongeval wordt verschaft aan eenieder die door het ongeval kan worden getroffen, en wel zonder dat daartoe een verzoek zijnerzijds noodzakelijk is. Deze informatie dient met gepaste regelmaat te worden herhaald en bijgewerkt. Tevens dient deze informatie ter beschikking van het publiek te worden gesteld

In ons land is de federale overheid bevoegd inzake de civiele bescherming (opstellen externe rampenplannen voor “Seveso-bedrijven”).

Daarnaast zijn de gewesten bevoegd inzake veiligheids-

rapportering van bedrijven (externe politie, externe veiligheid). Naar analogie met de Seveso-richtlijn besluit ik dan ook dat de gewesten en de federale overheid beide een specifieke verantwoordelijkheid hebben inzake het uitvoeren van artikel 10 van deze richtlijn.

Voor zover ik weet, bestaat er in het Vlaamse Gewest geen juridisch kader inzake de “veiligheidsrapportering” van inrichtingen actief inzake ingeperkt gebruik van micro-organismen (dit terwijl er verschillende van dit soort inrichtingen in het Vlaamse gewest actief zijn, één zelfs midden in een stad). De bepalingen in Vlaam II inzake richtlijn 90/219 lijken niet te voldoen.

1. Deelt de minister mijn mening dat het Vlaamse Gewest ook bevoegd is inzake de implementatie van artikel 14 van richtlijn 90/219 ?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze implementatie uit te voeren ?

Antwoord

1. Het artikel 14 van de Europese richtlijn van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (90/219/EEG) bepaalt dat de bevoegde instanties rampenplannen opstellen en de rampenbestrijdingsdiensten op de hoogte stellen van de risico's : alsmede dat over de veiligheidsmaatregelen informatie verschaft wordt aan eenieder die door een ongeval kan worden getroffen en dat deze informatie ter beschikking van het publiek gesteld wordt.

Wat het deel van de richtlijn inzake het opstellen van rampenplannen en de betrokkenheid van de rampenbestrijdingsdiensten betreft is de federale overheid bevoegd. Het informeren van personen over veiligheidsmaatregelen bevat aspecten waarvoor ook de gewesten bevoegd zijn.

Teneinde alle beleidsaspecten waarvoor de federale en de gewestelijke overheden in 't kader van deze richtlijn bevoegd zijn te coördineren is een samenwerkingsakkoord ontworpen dat voorziet in de instelling van een Bioveiligheidsraad (zie ook mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 278 van 6 september van de heer J. De Mol In deze raad zullen onder meer concrete afspraken ter uitvoering van de voorschriften van het artikel 14 gemaakt worden.

2. Activiteiten waarbij micro-organismen genetisch worden gemodificeerd of waarbij dergelijke genetisch gemodificeerde micro-organismen worden gekweekt, opgeslagen, gebruikt of verwijderd zijn in het Vlaamse Gewest milieuvergunningplichtig, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning. Informatieverstrekking van het publiek is gepland in 't kader van deze vergunningsverlening.

Vraag nr. 284
van 9 september 1994
van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 — Vertaling — Gemeentelijke actieplannen

In hoofdstuk 28 van de Agenda 21 staat de rol van lokale overheden centraal. Volgens dit hoofdstuk moet elke gemeente tegen 1996 de standpunten van haar burgers, lokale organisaties en ondernemingen bijeen brengen in een gemeentelijk actieplan voor milieu en ontwikkeling, toegesneden op lokale problemen. Deze lokale Agenda 21 moet vrouwen en jongeren meer in de besluitvorming betrekken.

De nieuwe engagementen die steden en gemeenten in Vlaanderen hebben aangegaan in het kader van de milieuconvenant met de Vlaamse Gemeenschap, betekenen reeds een belangrijke invulling van de aanbevelingen van dit hoofdstuk van Agenda 21.

1. Welke bijkomende concrete maatregelen heeft de minister genomen om de doelstellingen zoals gesteld in hoofdstuk 28 van de Agenda naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. In welke mate worden de aangegane engagementen binnen de milieuconvenant door de Vlaamse steden en gemeenten reeds gerealiseerd ? Op welke manier worden de steden en gemeenten hiertoe aangespoord ?
3. In hoeverre worden door lokale overheden reeds milieubeleidsnota's opgesteld ? Hoe worden deze overheden begeleid en gesensibiliseerd ?

Antwoord

Door het gemeentelijk convenant te onderschrijven verbinden de gemeenten zich er toe een gemeentelijke milieu- en natuuradviesraad te installeren. Van de 308 gemeenten in het Vlaamse Gewest hebben er 294 het gemeentelijk milieuconvenant onderschreven. Praktisch alle gemeenten die contractueel over zo'n raad moeten beschikken hebben er effectief één geïnstalleerd.

1. Zoals hierboven vermeld beschikken de meeste gemeenten over een milieuraad door het vrijwillig ondertekenen van het gemeentelijk convenant. In deze raad moeten naast lokale milieu- en natuurverenigingen ook onderwijsinstellingen, socio-culturele en vormingsorganisaties en beroepsgroepen/organisaties opgenomen zijn. Deze opsomming van de gelegingen is zeer algemeen maar zeker niet beperkend.
2. De meeste gemeenten :
 - hebben zoals reeds gemeld een milieuraad ;
 - maken jaarlijks een milieubeleidsnota ;
 - hebben een ambtenaar aangesteld met controlebevoegdheid ;
 - maken een gemeentelijk inventaris op ;
 - stellen een gemeentelijk natuur- en ontwikkelingsplan op ;

- hebben een bijzondere overeenkomst afgesloten met OVAM inzake huishoudelijk afval.

Voor het opvolgen en het aansporen tot uitvoeren van die verbintenissen worden er verschillende initiatieven genomen :

- Er werden per provincie 3 coördinatoren, één voor milieu, één voor natuur en één voor informatica aangesteld die tot taak hebben de gemeenten bij te staan en op provinciaal niveau te coördineren ;
 - Regelmatig wordt onder leiding van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting interprovinciaal overleg gepleegd waarop de gewestelijke coördinatie, de actiepunten en problemen besproken worden met de provinciale coördinatoren, met andere gewestelijke instanties en met een afgevaardigde van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ;
 - op arrondissementeel en op provinciaal niveau worden regelmatig contactvergaderingen belegd met de gemeentelijke milieuverantwoordelijken. Op zo'n vergadering wordt door de gewestelijke en provinciale overheid toelichting verstrekt aangaande sommige taken van het convenant ;
 - Indien nodig worden bijkomende richtlijnen aan de gemeenten gegeven ;
 - Indien gemeenten sommige overeenkomsten niet naleven worden de subsidies ingehouden.
3. Door de gemeente wordt jaarlijks een milieubeleidsnota opgesteld, dit over het algemeen door de gemeentelijke milieuableidende. Voor de opmaak hiervan kan eventueel een beroep gedaan worden op studiebureaus, op intercommunales... Die jaarlijkse milieubeleidsnota moet voor advies worden voorgelegd aan de gemeentelijke milieu- en natuurraad en goedgekeurd worden door de gemeenteraad.

Vraag nr. 285
van 9 september 1994
van de heer J. DE MOL

Koninklijk Milieu-Instituut — Oprichting — Stand van zaken

In juli 1994 werd het Koninklijk Instituut voor het duurzaam beheer van natuurlijke rijkdommen en de bevordering van schone technologieën opgericht. Dit instituut zal worden geleid door prins Laurent.

1. Wat zijn de doelstellingen en wat is de precieze taakomschrijving van dit instituut ?
2. Hoe wordt dit instituut samengesteld ? Wie wordt bij deze samenstelling betrokken ?
3. Hoe verloopt de coördinatie van dit instituut ?
4. Is dit instituut reeds operationeel ? Zo neen, waarvan hangt dit nog af ?

Antwoord

1. Het doel van de vereniging is het nemen van ieder

initiatief inzake natuurbehoud en de verspreiding van schone technologie, met bijzondere inachtneming van de economische en sociale omstandigheden.

De vereniging zal in het bijzonder bevorderen :

- de verspreiding van informatie betreffende het natuurbehoud en schone technologie op alle niveaus ;
 - bewustmaking en motivering van de verscheidene geledingen van de openbare mening, in het bijzonder de sociale gesprekspartners, de economische gesprekspartners en de wetenschappelijke kringen ;
 - wetenschappelijke studies, colloquia en acties in de scholen ;
 - actieve samenwerking tussen de gewesten met het oog op de ontwikkeling van bijzondere projecten van gemeenschappelijk belang ;
 - onderzoeksprojecten die het gewestelijke milieubeleid mede ondersteunen ;
 - het overleg tussen de overheden, de sociale gesprekspartners, de economische gesprekspartners en de verenigingen ter bescherming van het milieu.
2. De leden van dit Instituut zijn academici en deskundigen uit de milieusector afkomstig uit de 3 landsdelen, onder voorzitterschap van ZKH Prins Laurent. Tevens wordt voorzien in de oprichting van een wetenschappelijk raadgevend comité.
 3. De coördinatie van het Instituut. Indien het Geachte Lid hiermee bedoelt de coördinatie met het gewestelijk milieubeleid, is voorzien dat er een informatieuitwisseling gebeurt door de 3 gewestministers bevoegd voor leefmilieu met het Instituut over het gevoerde beleid.
 4. Het Instituut werd opgericht op 11 juli 1994, en verzamelt momenteel de middelen om de werking te kunnen opstarten.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGHEDEDEN

Vraag nr. 315
van 5 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Bomen langs gewestwegen — Gevoerd beleid

Het bomenareaal langs gewestwegen in Vlaanderen is aanzienlijk. Ik stel mij voor dat men ter zake een gericht beleid voert.

1. Welk beleid voert men inzake laanbeplanting langs gewestwegen met 4, respectievelijk met 2 rijvakken ;

2. Hoeveel kilometer gewestweg zijn (systematisch) met hoogstammige bomen beplant, en met welke soort, eventueel nog te beplanten ;
3. Hoeveel m³ timmerhout heeft men de jongste twee jaar langs gewestwegen gerooid, om welke reden, met welke bestemming en eventueel met welke financiële opbrengst ?

Antwoord

1. Het beleid inzake laanbeplantingen langs gewestwegen, met 2 of 4 rijstroken, besteedt zowel aandacht aan het vellen als aan het aanplanten van bomen.

1.1. Het vellen van bomen

De bomen langs de gewestwegen worden uitsluitend geveld wanneer dit strikt noodzakelijk is. Dit is onder meer het geval bij zieke of kwijnende bomen, kortom bomen die de veiligheid van de weggebruiker of aangelanden in gevaar kunnen brengen. Indien verantwoord, worden de bomen gerestaureerd.

1.2 Het aanplanten van bomen

Bij de aanplantingen wordt in hoofdzaak rekening gehouden met :

- het type dwarsprofiel van de weg ;
 - het functioneel belang (zoals optimaliseren van de verkeersveiligheid bij doortochten) ;
 - de landschappelijke waarde ;
 - het esthetisch uitzicht.
2. In het Vlaamse Gewest zijn 2.000 km gewestwegen voorzien van een volwaardige effectieve **lintbeplanting** bestaande uit hoogstammige bomen. De meest voorkomende soorten zijn : eik, beuk, linde, plataan, kastanje, es, esdoorn, populier, acacia, berk, wilg, kerselaar, lijsterbes en olm. Van de gewestwegen is 41 percent beplant met hoogstammige bomen. Op korte termijn worden slechts kleine uitbreidingen voorzien.
 3. Er zijn geen gegevens bekend omtrent het volume timmerhout dat wordt gerooid en inzake de financiële opbrengst. De boomvellingen worden hoofdzakelijk uitgevoerd om veiligheidsredenen. De mogelijke opbrengst zit verwerkt in de aanbestedingsprijzen, daar volgens de bestekbepalingen het hout eigendom wordt van de aannemer. Op deze manier profiteert het Vlaamse Gewest wel van de opbrengst.

Vraag nr. 351
van 29 augustus 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Nieuw administratief en geldelijk statuut — Anomalieën en interpretatieproblemen

Bij het invoeren van het nieuw administratief en geldelijk statuut ervaren de lokale besturen, en zeker de OCMW's, toch wel een aantal praktische moeilijkheden. Een aantal daarvan werden reeds behandeld in het tijdschrift "De Gemeente". Ook via schriftelijke

parlementaire vragen werd reeds aandacht gevraagd voor een aantal anomalieën. Er zijn ook vragen naar de interpretatie en draagwijdte van een aantal bepalingen.

1. Worden de gesignaliseerde knelpunten geïnventariseerd ?
2. Op welke wijze zal getracht worden een oplossing te bieden aan de gesignaliseerde anomalieën en interpretatieproblemen ?
3. Binnen welk tijdsbestek kan één en ander worden afgerond ?
4. Op welke wijze zijn de vertegenwoordigers van de OCMW's bij deze evaluatie betrokken ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mede te delen dat vanuit diverse hoeken inderdaad knelpunten gesignaleerd worden. Dat lijkt mij volstrekt logisch gelet op de omvang van de hervorming en de tijspanne waarbinnen het akkoord moest worden gesloten. Aangezien de „gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen” het resultaat waren van besprekingen met de representatieve vakorganisaties en met de vertegenwoordigers van de lokale besturen zelf zal samen met hen gezocht worden naar oplossingen. In het akkoord zelf werd reeds bepaald dat het in de loop van 1995 globaal zal worden geëvalueerd.

Voor de goede orde wens ik er op te wijzen dat de wettelijk opgelegde algemene loonmatiging de toekenning van geldelijke of andere bijkomende voordelen in 1995 en 1996 onmogelijk maakt zodat eventuele anomalieën die betrekking hebben op het geldelijk statuut vóór de opheffing van de loonmatiging niet kunnen worden rechtgezet.

De Vlaamse minister belast met het toezicht op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zal ook deelnemen aan deze evaluatie.

Ik verzoek het lid het laatste deel van zijn vraag aan deze minister te richten.

Vraag nr. 354
van 5 september 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Industriële leegstand — Overzicht

De industriële leegstand in Vlaanderen bedraagt naar schatting

3.244 hectare. Dit blijkt uit een studie van de Bond Beter Leefmilieu.

Kan de minister mij een overzicht geven van de industriële leegstand in Vlaanderen en dit opgesplitst per arrondissement ?

Antwoord

In deze aangelegenheid moet ik het geacht lid medede-

len dat de studie van BBL slechts fragmentarische gegevens bevat die bovendien steunen op criteria die nog volop in discussie zijn. Op dit ogenblik is er geen algemeen instrument voorhanden dat voorziet in de inventarisatie betreffende de industriële leegstand. Wel wordt in het ontwerp van decreet houdende bestrijding en voorkoming van leegstaande verwaarloosde bedrijfsruimten, dat werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 20 juli 1994 en inmiddels werd ingediend in de Vlaamse Raad, een onmiddellijke start georganiseerd qua inventarisatie van leegstaande bedrijfsruimten.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat men op het niveau van een aantal gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen en intercommunale instellingen over databanken beschikt waaruit gegevens kunnen worden geput van verlaten bedrijfsruimten. Daaruit blijkt evenwel dat men verschillende criteria hanteert omtrent het begrip leegstand. In bedoeld ontwerp van decreet wordt daarentegen, met het oog op de inventarisatie van leegstaande bedrijven, een eenduidige definitie van leegstand bepaald.

Vraag nr. 356
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Inspraak van achtergestelde groepen

In zijn antwoord op vraag nr. 310 van 22 juni 1994 antwoordt de minister dat de vraag inhoudelijk hoofdzakelijk betrekking heeft op onderwijs, gezondheidszorg, sociale zaken, en dergelijke en hij aldus naar de ter zake bevoegde achtbare collega's verwijst. Mag ik er de minister op wijzen dat de vraag in hoofdzaak handelde over het betrekken van achtergestelde groepen bij het beleid, met name door onder andere de besluitvorming ter zake te decentraliseren en de genoemde bevolkingsgroepen de middelen te bieden om hun visies naar het beleid te laten doorstromen. Daaruit moet ik afleiden dat de uitvoering van hoofdstuk 3 van de Agenda 21 wel mede behoort tot de bevoegdheid van de minister.

1. Welke concrete initiatieven werden door de minister reeds genomen om de meest achtergestelde groepen binnen onze samenleving bij het beleid te betrekken ? Werden hierbij de gemeentelijke overheden betrokken ?
2. Op welke manier wordt momenteel gegarandeerd dat de visie die binnen deze bevolkingsgroep leeft naar het lokale en gewestelijke bestuursniveau kan doorstromen ? Worden hiertoe aan organisaties die kansarmen bereiken middelen geboden ? Zo ja, welke middelen worden geboden ?

Antwoord

Vooreerst moet ik mijn antwoord op vraag nr. 310 van 22 juni 1994, waarnaar het lid refereert, bevestigen.

Inderdaad, in mijn hoedanigheid van Vlaamse minister bevoegd voor het toezicht op gemeenten en provincies kadert een beleid inzake inspraak van achtergestelde groepen als dusdanig niet binnen mijn opdracht.

Uiteraard doet een en ander geen afbreuk aan de initiatieven die de gemeenten ter zake in het raam van hun autonomie nemen.

Wel is het zo dat mijn geachte voorganger, de heer Luc Van den Bossche, tot 1989 over een bijzonder krediet beschikte ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van de zwakke bevolkingsgroepen.

Bij decreet van 31 juli 1990 werd het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen (VFIK) ingesteld waarvan de bevoegdheid heden ten dage ligt bij mijn collega van Tewerkstelling en Sociale Zaken, mevrouw Leona Detiège.

Verder is mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, de functioneel bevoegde minister voor o.a. het minderhedenbeleid.

Zoals het lid dus wel zal willen vaststellen, kadert het beleid in de desbetreffende materie als dusdanig wel degelijk binnen de bevoegdheden van mijn reeds genoemde collega's.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 174
van 1 september 1994
van de heer E. VAN ROMPUY**

Kleuter- en lagere schoolbevolking — Gegevens

Zou het mogelijk zijn mij de cijfers te bezorgen van de Vlaamse kleuter- en lagere schoolbevolking in de zes faciliteitengemeenten voor de schooljaren 1991-1992, 1992-1993 en 1993-1994 en dit voor elke gemeente afzonderlijk.

Antwoord

Schoolbevolking kleuter- (KO) en lager (LO) onderwijs.

Schooljaar 1991/1992

Adres	KO gemiddelde aanwezig. september 1991	LO aantal leerlingen op 1 februari 1991
1. Officieel Gesubs. Onderwijs		
Drogenbos : Stwg. op Drogenbos 252	96	139
Linkebeek : V. Dormaelstraat 2A	51	66
St. G. Rode : Wauterbos	115	325
Wemmel : V.D. Broeckstraat 29	104	146
Kraainem : Bricoutlaan 61	78	101

Adres	KO gemiddelde aanwezig. september 1991	LO aantal leerlingen op 1 februari 1991
Wezembeek-Oppem : Europalaan 2	33	62
2. Vrij onderwijs		
St. Genesius-Rode : 1) Klossterweg 1 2) Gehuchtstraat 170	140 102	337 —
Wemmel : Kaasmarkt 38	175	277
Wezembeek-Oppem : Albertlaan 44	146	377

Schooljaar 1992-1993

Adres	KO gemiddelde aanwezig. september 1992	LO aantal leerlingen op 1 februari 1992
1. Officieel Gesubs. Onderwijs		
Drogenbos : Stwg. op Drogenbos 252	78	122
Linkebeek : V. Dormaelstraat 2A	73	75
St. G. Rode : Wauterbos	104	311
Wemmel : V.D. Broeckstraat 29	123	160
Kraainem : Bricautlaan 61	85	100
Wezembeek-Oppem : Europalaan 2	29	56
2. Vrij Onderwijs		
St. Genesius-Rode : 1) Kloosterweg 1 2) Gehuchtstraat 170	144 97	330 —
Wemmel : Kaasmarkt 38	172	256
Wezembeek-Oppem : Albertlaan 44	134	391

Schooljaar 1993-1994

Adres	KO Ingeschr. op 1.2.93 x omrek. pct.)	LO lln. op 1.2.1993
1. Officieel Gesubs. Onderwijs		
Drogenbos : Stwg. op Drogenbos 252	76	131
Linkebeek : V. Dormaelstraat 2A	74	82
St. G. Rode : Wauterbos	104	316
Wemmel : V.D. Broeckstraat 29	121	165
Kraainem : Bricautlaan 61	88	103
Wezembeek-Oppem : Europalaan 2	27	56
2. Vrij onderwijs		
St. Genesius-Rode : 1) Kloosterweg 1 2) Gehuchtstraat 170	157 104	337 —
Wemmel : Kaasmarkt 38	175	264
Wezembeek-Oppem : Albertlaan 44	139	372

Vraag nr. 176
van 1 september 1994
van de heer R. LANDUYT

Afstand tussen scholen — Definitie

Door de invoering van het Verkeersplan in de Brugse binnenstad (maart 1992) werd het autoverkeer er sterk beperkt. Eén van de methoden om de auto te weren is door middel van een opeenvolging van stukken aan elkaar tegengesteld éénrichtingsverkeer het autoverkeer zowel van punt A naar punt B, als van punt B naar punt A via een vroegere verkeersas onmogelijk te maken. In principe moet men telkens naar de ring om van de ene sector van de Brugse binnenstad naar de andere te rijden. Waar éénrichtingsverkeer oorspronkelijk werd ingevoerd om het verkeer sneller en vlotter te laten verlopen is de doelstelling in Brugge net omgekeerd. Men wil het autoverkeer zoveel mogelijk weren.

In de ministeriële omzendbrief van 26 mei 1993 wordt de kortste afstand tussen twee vestigingsplaatsen van scholen als volgt toegelicht :

“De afstand wordt gemeten van schoolpoort tot schoolpoort, op de as van de rijbaan. Het begrip “rijbaan” wordt bij koninklijk besluit van 1 december 1975 gedefinieerd als het deel van de openbare weg dat voor het voertuigenverkeer in het algemeen is ingericht.”

“Dit impliceert dat voor autoverkeer verboden wegen en ook autosnelwegen niet meetellen. Daarbij wordt ook geen rekening gehouden met wegomleggingen en éénrichtingsverkeer.”

Mag ik van de minister vragen of hij kan akkoord gaan om in het kader van het verkeersplan in de Brugse binnenstad de volgende zin toe te voegen aan deze toelichting : “Wanneer door tegengesteld éénrichtingsverkeer op de kortste rijwegverbindingen tussen de schoolpoorten, het rijden per auto zowel van A naar B als van B naar A verboden is, dient rekening gehouden te worden met de kortste afstand die per auto wel integraal kan afgelegd worden hetzij van A naar B hetzij van B naar A”.

Antwoord

In het besluit van de Vlaamse Regering van 1 april 1993 betreffende de organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket wordt de afstand tussen scholen en vestigingsplaatsen gedefinieerd als : “de kortst mogelijke afstand gemeten langs de rijbaan, zoals omschreven in artikel 2, 2.1 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, zonder dat rekening wordt gehouden met wegomleggingen en éénrichtingsverkeer (artikel 2, 10°).

Bij het invoeren van deze bepaling, die ook reeds in het koninklijk besluit van 30 augustus 1984 voorkwam, werd zeker niet in de eerste plaats het autoverkeer bedoeld. Vandaar dat autosnelwegen niet meetellen.

De afstand, aldus gemeten, bepaalt o.m. of de leerlingen van een vestigingsplaats van een school afzonderlijk worden geteld.

Het verkeersplan te Brugge had tot doel het privé-autoverkeer in de Brugse binnenstad te ontmoedigen, het fietsen en het lopen daarentegen te stimuleren. Het openbaar vervoer kreeg bovendien betere kansen aangezien op autobussen het eenrichtingsverkeer niet van toepassing is.

Het lijkt mij dan ook niet wenselijk uitzonderingsmaatregelen in de bestaande reglementering in te bouwen. Dit zou dan ook moeten gebeuren voor alle verkeersvrije centra. In elk geval zou het nuttig zijn de ouders te stimuleren hun kinderen niet langer met de wagen naar school te brengen.

Vraag nr. 177
van 5 september 1994
van de heer L. MARTENS

Terugbetaling door het departement van ten onrechte uitgekeerde wedden — Wettelijke grondslag

In zijn antwoord op vraag 148 van 25 mei 1994 stelt de minister dat onderwijsdecreet II geen wijzigingen aangebracht heeft aan de bepalingen nopens de wijze waarop de vraag om terugbetaling van ten onrechte uitgekeerde wedden moet gebeuren. De bepalingen van artikel 7, paragraaf 2 van de wet van 6 februari 1970 moeten namelijk in acht genomen worden.

Naar ik verneem, gebeuren de terugvorderingen door het departement echter op twee manieren.

De eerste manier bestaat erin de ten onrechte uitgekeerde wedde effectief per terugvorderingsbrief op te eisen. Dit gebeurt dan rekening houdend met bovengenoemde bepalingen. De tweede manier gebeurt echter door inhouding op de verschuldigde maandwedde. In dit geval worden de personeelsleden verrast en ineens geconfronteerd met een niet altijd gerechtvaardigde inhouding op de maandwedde.

Mag ik van de minister vernemen wat de wettelijke grondslag is van zulke werkwijze en waarom zulke terugvordering niet moet voldoen aan de bepalingen van de wet van 6 februari 1970 ? In het geval deze grondslag bestaat, is het dan niet logisch dat de personeelsleden ruim vooraf ingelicht worden over de op til zijnde terugvordering zodat zij de visie van het departement op haar juistheid kunnen toetsen en eventueel de nodige maatregelen kunnen treffen ?

Antwoord

Uw vraag nr. 148 had voornamelijk betrekking op de verhouding tussen het onderwijs-11 decreet (waarbij voor het personeel uit het onderwijs nieuwe verjaringstermijnen werden ingevoerd) en de wet van 6 februari 1970. Tevens vroeg u aan welke vormvereisten een terugvorderingsbrief moet voldoen om geldig te zijn.

Aansluitend op mijn antwoord op vraag nr. 148 wijst u er thans op dat de terugvorderingen door het departement op twee manieren gebeuren nl. enerzijds per terugvorderingsbrief, anderzijds door inhouding op de verschuldigde wedde.

Doorgaans gebeurt de terugvordering d.m.v. een terugvorderingsbrief.

De inhouding op de wedde gebeurt enkel voor kleinere bedragen, n.l. wanneer de terugvordering van ten onrechte uitbetaalde bedragen kleiner of gelijk is aan het bedrag van de maandwedde, toegekend op het ogenblik waarop de terugvordering wordt doorgevoerd.

De afhouding gebeurt maandelijks rekening houdend met de beperkingen vermeld in artikel 1409, 1 van het Gerechtelijk Wetboek.

De rechtstreekse inhouding op de wedde gebeurt voornamelijk uit pragmatisch oogpunt : voor het betrokken personeelslid heeft die manier van invorderen als voordeel dat een automatische spreiding van terugbetaling in kleine schijven, d.i. zonder dat hij er moet om verzoeken, wordt toegepast.

In beide gevallen ontvangen de betrokkenen een volledig en zeer gedetailleerd overzicht van de teruggevorderde bedragen. Opmaak en schikking van deze zgn. rekeninguittreksels werden en worden trouwens regelmatig overlegd met de representatieve syndicale organisaties.

Ik wens er het lid ook op te wijzen dat de ganse terugvorderingsproblematiek momenteel binnen het departement aan een grondig onderzoek wordt onderworpen met als voornaamste oogmerk te komen tot een nog meer klantvriendelijke behandeling van de terugvorderingen. Mijn administratie heeft in het recente verleden op dit terrein reeds een aantal verbeteringen doorgevoerd.

Vraag nr. 178
van 5 september 1994
van de heer L. MARTENS

Financiële gevolgen van deelname aan staking — Verschillende behandeling

Op woensdag 24 november 1993 werd er niet alleen in verschillende bedrijven, maar ook in verschillende onderwijsinstellingen gestaakt tegen het globaal plan van de federale regering.

De maatregelen die de inrichtende machten bij zulke stakingen dienen te nemen, staan beschreven in de omzendbrief van 31 maart 1981. Deze omzendbrief bevat ook bepalingen die de financiële gevolgen van de deelname aan een staking, omschrijven. Zo is er bepaald dat voor een hele dag staking 1/360 van de bruto-jaarwedde zal worden ingehouden, voor een halve dag bedraagt de afhouding 1/720. Vermits de staking betrekking had op een woensdag werd een stakingsaanzegging ingediend zowel voor een halve dag als voor een hele dag en dit omdat sommige instellingen een halve dag geopend waren maar andere een hele dag.

Volgens de omzendbrief gebeuren de wedde-inhoudingen op basis van de gegevens die door de inrichtende macht aan het departement worden overgemaakt. Zo zijn er scholen die aan het departement meedeelden dat het een halve dag staking betrof en zijn er scholen die meedeelden dat het een volledige stakingsdag betrof. In het laatste geval is het logisch dat er een wedde-afhouding gebeurt van 1/360. In het eerste geval moet de afhouding, conform bovenvermelde omzendbrief, gebeuren naar rato van 1/720.

Naar ik verneem, wijkt de administratie van het departement Onderwijs echter af van deze omzendbrief. Zo wordt in het basisonderwijs terecht een wedde ingehouden van 1/720, terwijl in de andere onderwijsniveaus steeds een afhouding gebeurt van 1/360, zelfs al heeft de inrichtende macht verklaard dat het hier ging om een halve dag staking.

Graag vernam ik van de minister de reden van deze verschillende behandeling van de personeelsleden en de reden waarom hij meent te moeten afwijken van de nog steeds geldende omzendbrief. Wekt zulke afhouding ook niet de indruk dat de minister de verklaringen van de inrichtende macht in twijfel trekt ? In het kader van een verdere deregulering lijkt mij dit een onverklaarbare houding.

Antwoord

Bij de omzendbrief van 31 maart 1981, kenmerk NO/205/SH/AS/LG zoals gewijzigd, werden onderrichtingen en maatregelen meegedeeld die dienen getroffen te worden in geval van stakingen

Deze omzendbrief bepaalt o.a. :

“II. inhouding van de wedde van afwezigte of opdracht-onderbrekende personeelsleden

1° Beginsel

Voor elk personeelslid dat door het ministerie van Onderwijs wordt betaald, wordt de wedde of weddetoelage ingehouden wanneer het, ingevolge een staking, het werk neerlegt.

Naargelang het geval zal derhalve voor elke stakingsdag, halve stakingsdag of stakingsuur, de wedde of weddetoelage door de centrale administratie worden ingehouden voor respectievelijk een hele dag (dagstaking) of een halve dag (voor stakingen van een halve dag of minder) of uur.

2° Aan te rekenen duur der werkonderbreking

a) De duur van de werkonderbreking wordt, voor elk personeelslid dat aan de stakingsactie deelneemt zoals bij onderhavige onderrichtingen bedoeld, eenvormig berekend volgens de stakingsduur die bij de stakingsaanzeg is bepaald.

Is deze duur niet bepaald of door twee of meer vakbonden op verschillende wijze vastgesteld, dan wordt de duur der werkonderbreking door de overheid vastgesteld op grond van de beoordelingselementen waarover zij beschikt.

b) Bij “wilde” stakingen en wanordelijke werkonderbrekingen is het veelal niet mogelijk de duur van de werkonderbreking van elk personeelslid dat aan de actie deelneemt met precisie vast te stellen. De inhouding van de wedde zal in dergelijke omstandigheden door de overheid berekend worden op grond van de beoordelingselementen waarover zij beschikt. Indien nodig zal zij beslissen tot een inhouding van wedde voor een ganse dag of voor een halve dag.”

De werkwijze die werd toegepast in de betrokken

werkstations is gesteund op de werkwijze die bij voorgaande stakingen steeds werd gehanteerd.

Het is evenwel mijn bedoeling om in de nabije toekomst de omzendbrief van 31 maart 1981 nader te preciseren. Daarbij zal rekening gehouden worden met de rechtmatige en redelijke belangen van alle betrokken partijen.

Vraag nr. 179
van 6 september 1994
van de heer R. LANDUYT

Tijdelijken — Uitgestelde bezoldiging

De uitgestelde bezoldiging (koninklijk besluit nr. 269 van 31 december 1983, Belgisch Staatsblad van 18 juli 1984) van tijdelijken in het onderwijs wordt uitbetaald in de maanden juli (a rato van de prestaties geleverd tussen 1 september en 31 december van het voorbije schooljaar) en augustus (a rato van de prestaties geleverd tussen 1 januari en 30 juni van dat schooljaar). Tijdelijken die werkloos waren tussen 1 september en 31 december bekomen dus geen uitgestelde vergoeding voor de maand juli.

De vergoedbare periodes voor werkloosheidsuitkeringen gedurende de maanden juli en augustus voor dezelfde personeelsgroep kunnen echter slechts starten na de uitputting van de dagen gedekt door uitgestelde vergoeding, verplicht op te nemen vanaf de eerste werkdag van juli (koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering/ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering art. 20).

Tijdelijken die niet gewerkt hebben tussen 1 september en 31 december, maar fulltime gewerkt hebben tussen 1 januari en 30 juni, ontvangen dus geen enkele vorm van inkomen in de maand juli.

Het zijn in de praktijk vooral de alleenverdieners die hierdoor geregeld in financiële moeilijkheden komen. Dit probleem is nog acuter bij de alleenverdieners met personen ten laste (weliswaar een kleine groep onder het tijdelijk personeel).

Kan de minister maatregelen treffen met het oog op de integrale uitbetaling van de uitgestelde vergoeding eind juli voor alle alleenverdieners of ten minste voor de alleenverdieners met kinderlast.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat het door hem opgeworpen probleem niet enkel het gevolg is van de toepassing van de reglementaire bepalingen inzake de uitgestelde bezoldiging die aan de tijdelijke personeelsleden van het onderwijs in de zomervakantie wordt uitgekeerd, maar de combinatie van deze toepassing en van de wetgeving op de werkloosheidsuitkeringen.

Ik heb mijn administratie opdracht gegeven om de kwestie ten gronde te onderzoeken, zo nodig in overleg met de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, om te trachten tot een bevredigende oplossing te komen.

Vraag nr. 180
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — GIS-Vlaanderen

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21ste eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 4 van de Agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. In hetzelfde hoofdstuk worden aanzetten gegeven tot de ontwikkeling van nationale beleidsstrategieën die deze patronen moeten ombuigen. Enerzijds moeten producenten aangespoord worden productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden tot een andere manier van consumeren door hem te wijzen op de schadelijke effecten van zijn koopgedrag. Agenda 21 voorziet hiertoe in enkele concrete activiteiten.

Eén van deze actiepunten is de uitbouw van de vereiste logistiek en methodologie.

Graag vernam ik van de minister in het kader van dit hoofdstuk van Agenda 21 hoever het staat met de operationalisering van GIS-Vlaanderen ?

Welke concrete maatregelen werden hiertoe reeds genomen ?

Antwoord

De Vlaamse Regering heeft op 25 mei 1994 een aantal beslissingen genomen met het doel het GIS-Vlaanderen verder uit te bouwen volgens de adviezen van het Wetenschappelijk Comité GIS-Vlaanderen.

Het GIS-Vlaanderen wordt in essentie gedefinieerd als een samenwerkingsverband dat, op een flexibele manier en via een gefaseerde aanpak, streeft naar een optimaal gebruik van GIS binnen het Vlaamse Gewest (dit is alle Vlaamse overheidsdiensten alsook nutsbedrijven, onderzoeksinstellingen en derden). Hierdoor wordt het mogelijk om dubbel gebruik te vermijden, kostendelend en kostenbesparend te werken en een maximale uitwisselbaarheid te bereiken.

Er worden drie schaalniveaus gehanteerd (klein-, midden- en grootschalig), afhankelijk van de soort toepassing. Om de uitwisseling van gegevens te waarborgen zal gestreefd worden om dezelfde basiskaart te gebruiken.

Als coördinerend minister treedt de minister bevoegd voor het informaticabeleid op. De coördinatie en technische ondersteuning zal gebeuren door een nog op te richten Ondersteunend Centrum, wetenschappelijk bijgestaan door een geografische informatieraad (GI-raad).

Momenteel worden de oprichtingsmodaliteiten van het Centrum onderzocht op het vlak van personeelsbezetting, infrastructuur, situering, bevoegdheid en budgettaire mogelijkheden.

Er is nog geen definitieve beslissing genomen voor wat betreft de situering van het Ondersteunend Centrum binnen het geheel van de Vlaamse overheidsinstanties.

Een concreet voorstel dat in ruime mate rekening houdt met de expertise van de VLM wordt thans besproken in een interkabinettenwerkgroep. Het zal binnen afzienbare tijd ter goedkeuring voorgelegd worden aan de Vlaamse Regering.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 48
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Grootstedelijke gezondheidsproblemen

In hoofdstuk zes van de Agenda 21 staan de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de meeste mensen momenteel worden geconfronteerd centraal. Naast de mondiale gezondheidsproblemen komen in dit hoofdstuk de grootstedelijke gezondheidsproblemen aan bod. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de aan milieuverontreiniging gerelateerde gezondheidsrisico's en de positie van sociaal kwetsbare groepen. Deze risico's houden onder andere in verkeersongevallen, kinderen vrouwenmishandeling, alcohol- en druggebruik, ziekten als gevolg van gestoorde zelfzorg, contaminatie via voedingsadditieven en milieuverontreiniging, en ongelijke verdeling en toegankelijkheid van de gezondheidszorg.

Een eerste concreet actiepoint ter uitvoering van hoofdstuk zes van de Agenda 21 is de uitwerking en opzetting van een geïntegreerd beleid inzake milieu en gezondheid, ondersteund door een globale planning inzake gezondheidszorg. Dit beleid moet in de eerste plaats rechtstreeks ingaan op preventief onder controle brengen van milieufactoren die de gezondheid negatief beïnvloeden, zoals de hoge ozonconcentratie op leefmilieu tijdens de zomer, wintersmog, de impact van industriële stortsites, verbrandingsovens en auto-uitlaatgassen, radioactiviteit, de gezondheidseffecten van vermessing, enz.. . In concreto moet dit geïntegreerd beleid worden uitgewerkt binnen een globale gezondheidsbeleidsplanning waarin specifieke programma's gericht op monitoring van milieukwaliteit en gezondheidssituatie, gezondheidscriteria, thematische en sectorale gezondheidsstrategieën, enz.. . zijn opgenomen. Hierbij is het van groot belang dat globale actieplannen worden vertaald naar een meer lokaal niveau, waarbij grootstedelijke gemeenten een prioritair doel vormen.

1. Welke initiatieven werden door de minister reeds genomen ter uitvoering van hoofdstuk zes van de Agenda 21 ?

2. In hoeverre worden het gezondheidsbeleid en het milieubeleid op elkaar afgestemd ?
3. Is reeds sprake van een geïntegreerd beleid inzake milieu en gezondheid binnen een globale gezondheidsbeleidsplanning ? Zo ja, welke specifieke programma's zijn hierin opgenomen ?
4. In hoeverre zijn deze actieplannen reeds vertaald naar het lokale niveau ? Wat zijn de prioritaire doelen binnen deze vertaling ?
5. Volgens het Water Resource Institute behoort ons land tot de 26 landen met waterschaarste. Hoe wordt dit probleem opgevangen ? Welke maatregelen worden genomen ter verzekering van de noodzakelijke kwantiteit en kwaliteit van het drinkwater ?

Antwoord

In antwoord op de vragen van het lid naar de initiatieven die werden genomen ter uitvoering van hoofdstuk 6 van agenda 21 met betrekking tot uitwerking en opzetting van een geïntegreerd beleid inzake milieu en gezondheid wens ik het volgende mede te delen.

Het beleid moet via de nodige maatregelen een zo hoog mogelijk gezondheidsniveau van de Vlaamse bevolking bereiken. Onder gezondheid moet volgens de wereld gezondheidsorganisatie verstaan worden een zo hoog mogelijk lichamelijk, geestelijke en sociaal welzijn. Gezondheid staat hierbij in functie van verschillende factoren, gerelateerd aan het individu, de gemeenschap, de omgeving, het bestaande gezondheidszorgsysteem, de beschikbare middelen en hun wisselwerking.

Hoewel gezondheidsproblemen vaak het gevolg zijn van individueel risicogedrag of een ongezonde levensstijl is gezondheid dus ook de resultante van omgevingsfactoren, zoals het culturele en het fysieke milieu, van biologische determinanten, van de organisatie en de activiteiten die uitgaan van het gezondheidszorgsysteem zelf. De zorg voor gezondheid is dan ook niet alleen een kwestie van individuele verantwoordelijkheid, zij moet ook de bekommernis zijn van diverse geleidingen in de samenleving. Gezondheids promotie moet deel uitmaken van onze sociale, culturele, economische en ecologische structuren.

Het ecologisch denken dat vorm geeft aan het milieubeleid loopt parallel met het globaal denken dat gehanteerd wordt inzake preventief gezondheidsbeleid. Alhoewel de parallellen in het denken spijtig genoeg nog te weinig vertaald zijn in gelijklopende beleidslijnen kan er op een aantal vlakken toch reeds van integratie gesproken worden. Bij de praktische uitvoering van de beleidspunten waar milieu- en preventief gezondheidsbeleid geïntegreerd verlopen, heeft vooral de dienst Gezondheidsinspectie van de administratie Gezondheidszorg een cruciale rol gespeeld.

Ook de samenwerking van deze inspectiedienst met de besturen Milieuspectie en Milieuvergunningen van de administratie voor leefmilieu (Aminal) is hierbij belangrijk en dient in dit kader verder te worden aangemoedigd.

Taken van de gezondheidsinspectie welke duidelijk verband houden met de besproken integratie zijn :

- advies verlenen aan de gemeentelijke, provinciale en gewestelijke overheid inzake bepaalde milieuvergunningplichtige private en overheidsinrichtingen (Vlarem) ;
- coördinatie van klachten rond „ongezonde toestanden” in woningen ;
- de dienst is ook ingeschakeld in de procedures waarbij de bevolking geïnformeerd wordt over mogelijke gezondheidsaspecten bij zomer- of winter-smogperiodes.
- de administratie gezondheidszorg wordt telkens wanneer problemen of vragen rijzen in verband met milieuverontreiniging ingeschakeld om advies uit te brengen betreffende het gestelde probleem. Van daar haar aanwezigheid in diverse adviesraden en werkgroepen met een actierrein dat zowel milieu als gezondheidsaspecten omvat. Belangrijk ondermeer :
 - de werkgroep Socio-culturele Voorzieningen en Onderwijs die het Structuurplan Vlaanderen beoordeelt ;
 - de Milieu Effect Rapportering-coördinatiewerkgroep ;
 - de CO₂-werkgroep ;
 - het Vast Elektrotechnisch Comité ;
 - de coördinerende werkgroep rond de loodproblematiek te Hoboken ;
 - de werkgroep Hoogspanningslijnen.

Voor de toekomst lijkt het ons noodzakelijk dat, in overleg met de administratie en met de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu, werkmodellen ontwikkeld worden, die zorg voor het milieu en zorg voor de gezondheid koppelen. Vanuit deze ervaringen en vanuit modellen ontwikkeld door de WGO moet de casuïstiek worden verlaten om te komen tot meer gestroomlijnde en ruimere acties.

Gezondheidseffect-rapportering aangaande bepaalde industriële, agrarische en andere maatschappelijke activiteiten is een tweede beleidspoor dat moet ontwikkeld worden, dit naar analogie met de milieueffect-rapportering.

De wisselwerking tussen milieu en gezondheid is ten slotte ook een uitgelezen en te stimuleren thematiek voor lokale besturen en/of provinciale overlegplatforms.

De materie van de vraag in verband met watervoorziening en -schaarste behoort niet tot mijn bevoegdheid, maar tot deze van mijn collega minister Norbert De Batselier, bevoegd voor leefmilieu.

Vraag nr. 49
van 15 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling — Beschutte werkplaatsen

De Vlaamse regering heeft op 20 juli 1994 beslist een experiment Sociale Werkplaatsen op te starten voor de periode van 1 augustus 1994 tot en met 31 juli 1995. Bij de start van het experiment werd een evaluatiegroep gevormd die de evoluties van het experiment op de voet moet volgen. Deze groep moet het definitief ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling voorbereiden. Onder dat decreet zouden zowel de beschutte als de sociale werkplaatsen vallen.

Dit experiment werd uitgewerkt aan de hand van besprekingen in de bilaterale kabinettenwerkgroepen, en de verruimde interkabinettenwerkgroep met vertegenwoordigers van de twee representatieve koepelorganisaties, de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen - VLAB en het Samenwerkingsverband Sociale Werkplaatsen — SWW.

Toen werden ook de beschutte werkplaatsen betrokken bij dit experiment. Vijftig (50) arbeidsplaatsen in de beschutte werkplaatsen en vijfhonderd (500) arbeidsplaatsen in de sociale werkplaatsen was en is nog steeds de afspraak. In dit kader kwam ook een charter tot stand tussen de beschutte en de sociale werkplaatsen.

In de beslissing van de Vlaamse regering werd het deel van het experiment betreffende de 50 arbeidsplaatsen in de beschutte werkplaatsen niet behouden :

1. Wat zijn de oorzaken voor deze gedeeltelijke schrapping van het experiment ?
2. Op welke manier worden de beschutte werkplaatsen nu betrokken bij de uitwerking van het ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling ? Op welke manier zal het experiment geëvalueerd worden, als er geen duidelijke vergelijkingsbasis bestaat ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de Vlaamse regering op 20 juli 1994 haar goedkeuring heeft gehecht aan een experimenteel beleidskader inzake sociale werkplaatsen. Dit kader voorziet in de subsidiëring van 500 arbeidsplaatsen binnen de als dusdanig erkende sociale werkplaatsen via het stelsel van de Weer-Werk-Gesco's.

Bij de totstandkoming van dit kader is er inderdaad sprake geweest van een gelijktijdig experiment in de erkende beschutte werkplaatsen ten belope van maximum 50 arbeidsplaatsen. Dit experiment werd op verzoek van de minister die de voogdij uitoefent over de sector van de beschutte werkplaatsen niet behouden teneinde de coherentie van het statuut van de tewerkgestelden in een beschutte werkplaats te behouden. Gedifferentieerde subsidieregelingen binnen één werkvorm bevorderen immers de transparantie niet en kunnen interne spanningen teweegbrengen.

De sector van de beschutte werkplaatsen blijft evenwel

betrokken bij de uitwerking van het beleidskader. Vooreerst bevestigt dit kader het charter dat tussen de sector van de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen is gesloten, ook met betrekking tot het subregionale afsprakenkader. Verder krijgt de sector van de beschutte werkplaatsen een plaats in de stuurgroep die enerzijds het experiment begeleidt en anderzijds een decretaal initiatief voorbereidt. Wat dit laatste betreft, kan worden opgemerkt dat het experiment wel degelijk geëvalueerd kan worden vanuit de invalshoek „beschutte werkplaatsen”. Het komt mij immers voor dat inzake methodologie, doelgroepomschrijving, finaliteit, economische leefbaarheid, sociale wenselijkheid en omkaderingsbehoeften vanuit zowel het experiment als de actuele werking van de beschutte werkplaatsen passende bevindingen kunnen gebeuren. De betoelagingsregeling kan geëvalueerd worden vanuit de twee sectoren.

Vraag nr. 50
van 15 september 1994
van de heer M. OLIVIER

Zie :
 Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
 Vraag nr. 49
 van 15 september 1994
 van de heer P. Van Grembergen
 Blz. 1186.

Antwoord

Zie :
 Vraag Nr. 49
 van 15 september 1994
 van de heer P. Van Grembergen
 Blz. 1186.

Vraag nr. 52
van 22 september 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Oprichting sociale werkplaatsen — Experimentele periode

De Vlaamse regering heeft het plan opgevat sociale werkplaatsen op te richten.

Alvorens tot erkenning van sociale werkplaatsen over te gaan zou een experimentele periode van één jaar worden ingebouwd.

Waarom het experiment, voorzien in de sector van de beschermde werkplaatsen, niet als zodanig kan worden erkend, roept vragen op.

Men kan zich voorstellen dat op het verschillend karakter van de geviseerde instellingen wordt gewezen. Desondanks is dit een niet verantwoorde miskenning van de betekenis van de beschermde werkplaatsen, ook voor de tewerkstelling.

Kan de minister toezeggen alsnog te onderzoeken hoe de beschermde werkplaatsen bij dit initiatief een plaats toegewezen kunnen krijgen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid verwijzen naar de antwoorden op de schriftelijke vragen nrs. 49 en 50 van de heren P. Van Grembergen en M. Olivier van 15 september 1994.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 117
van 5 september 1994
van de heer L. MARTENS

Kinderopvang in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt — Gegevens

Graag zou ik van de minister volgende cijfergegevens willen ontvangen voor bovengenoemde arrondissementen :

1. het aantal opvanggezinnen bij een dienst ;
2. het aantal kinderkribben ;
3. het aantal peutertuinen ;
4. het aantal particuliere opvanginstellingen ;
5. het aantal kinderopvangcentra.

Antwoord

Het bestaande aanbod aan opvangvoorzieningen in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ziet er als volgt uit :

Opvangvoorzieningen		Arro Kortrijk	Arro Roeselare	Arro Tielt
Diensten voor Opvanggezinnen	aantal diensten	8	3	5
	aantal opvanggezinnen	218	80	105
Diensten voor Opvanggezinnen verbonden aan een kinderdagverblijf	aantal diensten	2	—	2
	aantal opvanggezinnen	46	—	15
Kinderdagverblijven	aantal crèches	10	3	2
	aantal peutertuinen	1	—	—
Particuliere opvanginstellingen		40	27	16
Kinderopvangcentra		1	—	—
Kinderdag- en nachtverblijven				

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 123
van 28 juli 1994
van mevrouw V. Dua

Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij — Middelen en promotie hormonenrijk vlees

Ten gevolge van het Sint-Michielsakkoord werd de Nationale Dienst voor de Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten (NDALTP) overgedragen aan de gewesten. In opvolging daarvan werd door het besluit van de Vlaamse regering van 16 maart 1994 het Vlaamse Fonds voor de Promotie van de produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij ingesteld. De vraag is op welke manier de Vlaamse regering dit promotiebeleid gestalte zal geven.

Meer bepaald wat de promotie van hormonenrijk vlees betreft, stelden zich in het verleden een aantal problemen. Door de vroegere NDALTP werd voor kwaliteitsrundsvlees een promotiecampagne gevoerd via het label *Medaille d'Or*. Vanuit de sector is kritiek gekomen op het gebruik van dit label omdat dit onvoldoende garanties gaf inzake kwaliteit. Door de Vlaamse regering zou nu een ander label gebruikt worden, het Europees Kwaliteitslabel, waardoor aangesloten wordt bij de strijd van de Europese Unie tegen het gebruik van hormonen in de vleesindustrie.

1. Over welke financiële middelen beschikt het Vlaams Fonds voor de Promotie van de produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij en werden er reeds opties genomen inzake de besteding van deze middelen ?
2. Wat zijn de doelstellingen van de instelling van het

Europees Kwaliteitslabel en is het de bedoeling dat dit label uitsluitend wordt toegekend aan hormonenrijk vlees ? Welke garanties zijn er inzake kwaliteitscontroles en aan wie wordt de controle toevertrouwd ?

3. In hoeverre is er overlapping met het hormonenrijk label dat wordt toegekend door de V.Z.W. Plattelandsontwikkeling en dat geregistreerd en erkend werd door het Benelux-Merkenbureau ? In hoeverre is het de bedoeling de V.Z.W. Plattelandsontwikkeling in te schakelen bij deze kwaliteitscampagne, gelet op het feit dat deze vereniging beschikt over een zeer grote ervaring en deskundigheid op dit terrein ?

Antwoord

1. Het budget 1994 voor de sector "runderen" van het Vlaams Promotiefonds bedraagt 25.719.430 frank, hiervan wordt 9.726.943 frank uitgetrokken voor de campagne "European Quality Beef" waarvan het grootste deel bestemd is ter financiering van de controles.
2. De doelstelling van het "European Quality Beef"-label is om, via een gewaarborgd systeem van productie en commercialisatie, de consument kwaliteitsrundsvlees te kunnen aanbieden dat beantwoordt aan zijn verwachtingen. De voorwaarden die door de EEG worden opgelegd leveren rundsvlees dat afkomstig is van geselecteerde vleesrassen, gecontroleerd van bij de fokker tot bij de consument, op een gezonde en natuurlijke wijze geproduceerd met respect voor het dierenwelzijn. De controles voor Vlaanderen worden contractueel uitgevoerd door het onafhankelijk controleorganisme SGS-Agrilab.
3. Het hormonenrijk label toegekend door de VZW Plattelandsontwikkeling garandeert enkel het niet gebruiken van hormonen en andere groeistimulatoren doch houdt geen enkele andere kwaliteitsgarantie in, dit in tegenstelling tot de eisen die gesteld worden voor het "European Quality Beef" label. De VZW Plattelandsontwikkeling stelde zijn kandidatuur om aan het "European Quality Beef" project mee te werken. De erkenning kan echter pas toegekend worden wanneer aan alle door de EEG opgelegde voorwaarden wordt voldaan. Hierdoor dient

door de VZW Plattelandsontwikkeling een gedetailleerd lastenboek opgesteld en gerespecteerd te worden. Naast de kandidatuur van de VZW Plattelandsontwikkeling ontvingen wij voor Vlaanderen nog 8 andere kandidaturen. Drie groeperingen staan op het punt om de erkenning "European Quality Beef" te bekomen.

**Vraag nr. 128
van 3 augustus 1994
van mevrouw V. DUA**

Gunstmaatregelen voor varkensbedrijven – Criteria en financiële omvang

In het tijdschrift Boer en Tuinder wordt vermeld dat door de Vlaamse regering steun wordt verleend aan uitbaters van varkensbedrijven waarvan de varkensstapel moest worden afgeslacht ten gevolge van sanitaire maatregelen in het raam van de bestrijding van de klassieke varkenspest.

Er worden overbruggingskredieten verleend via een rentetoeelage van 6 percent gedurende drie jaar op een bedrag van maximaal 6.000 frank per afgeslachte fokzeug.

Tevens wordt een kapitaalspremie van 2.000 frank per heraangekochte fokzeug toegekend.

De financiële middelen worden uitbetaald door het Vlaamse Landbouwinvesteringsfonds.

Deze gunstmaatregelen zouden maar toegekend worden ingeval het gaat om gesloten bedrijven en voor zover de aanvrager zelf het produktierisico draagt.

1. Gelden deze gunstmaatregelen inderdaad enkel voor gesloten bedrijven en welke criteria worden hierbij gehanteerd ?
2. Gelden deze gunstmaatregelen inderdaad enkel ingeval de kweker zelf het produktierisico draagt ? Welke criteria worden in dit geval gehanteerd ? Vallen kwekers met prijsgarantiecontracten onder deze bepaling ? Op basis van welke gegevens wordt de beoordeling gemaakt inzake het dragen van het produktierisico ?
3. Hoeveel kredieten worden ter beschikking gesteld voor de bedoelde gunstmaatregelen en voor hoeveel kredieten werden reeds toezeggingen gedaan ?

Antwoord

1. De gunstmaatregelen gelden enkel voor gesloten bedrijven. Overeenkomstig de vigerende LIF-reglementering zijn dit bedrijven met produktieve zeugen en mestvarkens en waar de verhouding mestvar-

kensplaatsen/zeugenplaatsen gelegen is tussen 4 en 8.

2. De gunstmaatregelen gelden enkel wanneer de varkenskweker zelf de produktierisico's draagt, waartoe gesteld wordt dat de varkens en het voeder eigendom moeten zijn van de varkenskweker. De varkenskweker kan dit meer bepaald aantonen door middel van facturen voor de aankoop van voeders en de verkoop van varkens.
3. Er werden geen specifieke kredieten vrijgemaakt voor de gunstmaatregelen. De premies zullen aangerekend worden op de beschikbare betalingskredieten van 1994 en 1995. De overbruggingskredieten worden afgehandeld overeenkomstig de gangbare werkwijze voor LIF-dossiers en aangerekend op de normaal beschikbare budgetten.

**Vraag nr. 131
van 22 augustus 1994
van de heer J. DE ROO**

Faillissementen – Gegevens voor het arrondissement Gent-Eeklo

1. Hoeveel faillissementen werden, voor de periode 1992-1993, bij de Rechtbank van Koophandel genoteerd in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Kunnen deze cijfers opgesplitst worden per gemeente ?
3. Kan tevens worden vermeld uit welke sector de bedoelde faillissementen afkomstig waren ?

Antwoord

Er werden bij de Rechtbank van Koophandel in 1992 en 1993 respectievelijk 235 en 242 faillissementen genoteerd in het rechtsgebied Gent, waartoe Eeklo behoort.

Cijfers inzake faillissementen worden bij de Rechtbank van Koophandel niet opgesplitst per gemeente, noch per sector.

**Vraag nr. 132
van 23 augustus 1994
van de heer J. EEMAN**

Samenstelling regeringscommissarissen – Gegevens

Graag vernam ik voor welke instellingen door de Vlaamse regering een regeringscommissaris werd aangesteld, met vermelding van de begindatum van de aanstelling, de duur van de opdracht en de eraan verbonden weddeschaal.

Antwoord

Instelling	Regeringscommissaris	Duurtijd VAN	mandaten TOT	Vergoeding
Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO)	Luc COOSEMANS	01-03-89	— —	BVR 05.09.1990 — B.S. 22.11.1990
BRTN	Paul VAN DE VELDE	01-02-93	— —	BVR 13.01.1993 — B.S. 25.03.1993
Commissariaat-generaal voor de bevordering van de lichamelijke ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (BLOSO)	Geert GOUBERT	01-01-93	— —	BVR 13.03.1991 — B.S. 05.07.1991
Dienst voor de Scheepvaart (DS)	Filip MARTENS	01-09-90	— —	BVR 17.04.1991 B.S. 06.07.1991
Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO)	J.E. VANDENBOSCH	07-03-90	— —	BVR 05.09.1990 — B.S. 17.06.1992
Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen	Jozef VAN DEN BERGH	01-11-91	31-10-94	Weddeschaal 13/2
Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg	Jozef VAN DEN BERGH	01-11-91	31-10-94	Weddeschaal 13/2
Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen	Werner VAN DEN STOCKT	01-11-91	31-10-94	Weddeschaal 13/2
Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant	Jozef VAN DEN BERGH	01-11-91	31-10-94	Weddeschaal 13/2
Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen	Werner VAN DEN STOCKT	01-11-91	31-10-94	Weddeschaal 13/2
Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV)	Daniël KETELS	05-07-89	31-12-94	Statuten — art. 30
Intercommunale Maatschappij van de Linker Scheldeoever (IMALSO)	—	— —	— —	
Kind en Gezin (KG)	Karel GUTSCHOVEN	01-10-91	— —	BVR 29.07.1989 — B.S. 03.02.1990
Katholieke Universiteit Brussel (KUB)	Joseph BOSMANS	01-03-93	— —	Decreet 12.06.1991 — B.S. 04.07.1991, art. 171
Katholieke Universiteit Leuven (KUL)	Joseph BOSMANS	01-03-93	— —	Decreet 12.06.1991 — B.S. 04.07.1991, art. 171
Koninklijk Ballet van Vlaanderen vzw	Ernest VAN BUYNDER	03-02-83	— —	BVR 13.07.1988 B.S. 13.09.1988
Limburgs Universitair Centrum (LUC)	Jan DE GROOF	15-01-88	— —	Decreet 12.06.1991 B.S. 06.07.1991, art. 191
Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen NV (MBZ)	Eric STROOBANTS	01-07-80	— —	
Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis te Geel	Jozef VALGAEREN	26-06-91	— —	BVR 27.01.1988 — B.S. 16.04.1988, art. 4
Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis te Rekem	Daniël LAERMANS	26-06-91	— —	BVR 27.01.1988 — B.S. 16.04.1988, art. 4
Promotie Binnenvaart Vlaanderen vzw	Marcel VERDONCK	07-01-92	06-01-95	
Stichting Vlaams Erfgoed vzw	Jan DE VUYST	23-03-94	— —	
Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap vzw	Jozef MANNAERTS	01-05-92	— —	

Instelling	Regeringscommissaris	Duurtijd VAN	mandaten TOT	Vergoeding
Universitair Ziekenhuis Gent	Yannick DE CLERCQ	01-07-87	— —	
Universitaire Instelling Antwerpen (UIA)	Jan DE GROOF	01-07-87	— —	Decreet 12.06.1991 — B.S. 04.07.1991, art. 171
Universiteit Gent	Yannick DE CLERCQ	01-07-87	— —	Decreet 12.06.1991 — B.S. 04.07.1991, art. 171
Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (VCGT)	Roger CLAEYS	25-07-92	— —	BVR 13.07.1988 — B.S. 13.09.1988
Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)	Gilbert HERTECANT	01-01-91	— —	BVR 12.12.1990 — B.S. 22.02.1991, art. 3
Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT)	Geert VANHAVERBEKE	27-05-92	23-07-97	BVR 24.07.1991 — B.S. 18.09.1991, art. 4
Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO)	Antoine DE CONINCK	10-06-91	— —	BVR 29.05.1991 — B.S. 15.08.1991
Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)	Leo SCHOENMAEKERS	01-10-92	— —	BVR 28.06.1989 — B.S. 04.11.1989
Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH)	Filip MARTENS	15.05.91	— —	BVR 17.07.1991 — B.S. 08.11.1991
Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)	Leo GUNS	18-10-89	— —	BVR 13.07.1988 — B.S. 13.09.1988
Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO)	Hedwig VAN DER BORGHT	24-07-91	23-07-97	BVR 24.07.1991 B.S. 22.10.1991
Vlaamse Landmaatschappij (VLM)	Frans CORNELIS	19-01-90	— —	BVR 28.02.1990 — B.S. 24.04.1990, art. 2
Vlaamse Onderwijsraad (VLOR)	Louis VAN BUYTEN	01-09-92	— —	BVR 27.02.1992 — B.S. 22.04.1992
Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW)	Herman DE WEL	01-06-87	— —	BVR 13.07.1988 — B.S. 13.09.1988
Vlaamse Milieuholding nv (VMH)	Daniël KETELS	02-02-94	31-12-94	
Vlaamse Vervoermaatschappij (WM)	Eric STROOBANTS	01-01-91	— —	BVR 24.07.1991 — B.S. 17.10.1991
Vrije Universiteit Brussel (VUB)	vacant	— —	— —	Decreet 12.06.1991 — B.S. 04.07.1991, art. 171
Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel nv (ontbinding)	Piet BAUSMANS	01-06-93	31-05-95	
Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen nv (oprichting)	vacant	— —	— —	

Vraag nr. 135
van 29 augustus 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Faillissementen in het administratief arrondissement Aalst-Oudenaarde — Gegevens

In aansluiting op mijn parlementaire vraag nr. 91 van 26 mei 1994 betreffende het aantal faillissementen in het arrondissement Aalst-Oudenaarde, wil ik graag wijzen op het feit dat ik in deze vraag niet alleen vroeg om de gegevens voor de gemeenten van het gerechtelijk arrondissement Oudenaarde, als wel om de gegevens voor alle gemeenten van het administratief arrondissement Aalst-Oudenaarde, waarbij dus ook een aantal gemeenten die vallen onder het gerechtelijk arrondissement Aalst-Oudenaarde.

Graag zou ik daarom mijn vraag opnieuw formuleren en van de minister vernemen :

1. Hoeveel faillissementen werden, voor de periode 1992-1993, bij de rechtbanken van koophandel genoteerd in het administratief arrondissement Aalst-Oudenaarde ?
2. Kunnen deze cijfers opgesplitst worden per gemeente ?
3. Zou het mogelijk zijn, voor dezelfde periode 1992-1993, ter vergelijking ook de cijfers van het aantal faillissementen in België te verkrijgen ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid met betrekking tot haar schriftelijke vraag en in navolging op mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 91 het volgende mee te delen.

1. Faillissementen in de gemeenten van het administratief arrondissement Aalst die ressorteren onder het gerechtelijk arrondissement Dendermonde

1992 : 42
 1993 : 68

2. Opgesplitst per gemeente

	1992	1993
Aalst	15	26
Denderleeuw	4	6
Oordegem-Lede	1	—
Erpe-Mere	2	2
Ninove	6	10
Nieuwerkerken	1	2
Gijzegem	1	—
Outer-Ninove	1	1
Lede	3	4
Erembodegem	3	5
Meerbeke-Ninove	2	—
Haaltert	3	1
Denderhoutem	2	1
Hofstade	1	—
Pollare	1	—
Kerksken-Haaltert		2
Vlierzele		2
Moorsele		1

Iddergem	—	1
Meerbeke	—	2
Erondegem	—	1
Denderwindeke	—	1

3. Faillissementen over gans België :

1991 : 4.409
 1992 : 5.198
 1993 : 6.130

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 225
van 1 april 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Haven van Zeebrugge — Baggerwerken

In de haven en voorhaven van Zeebrugge, de Pas van het Zand, het Scheur en de Schelde wordt gebaggerd.

1. Kan de minister de jaarlijkse kostprijs, de hoeveelheid van het baggermateriaal en de plaats van storting van het baggermateriaal voor de 4 baggerplaatsen opgeven ? En dit vanaf het jaar 1990 ?
2. Welke maatregelen worden genomen :
 - a. om kostprijs en hoeveelheid te drukken
 - b. om de ecologische gevolgen van het baggeren te beperken ?

Antwoord

- 1 Wat de eerste vraag betreft.

De tabellen 1 tot en met 6 geven een overzicht van de baggervolumes, de overeenstemmende budgetten en de loswallen. De gegevens zijn per pachtjaar weergegeven (1 april tot 31 maart).

Tabel 7 geeft, voor de vaarpassen in zee en de toegang tot Zeebrugge, de totalen van dezelfde periodes. De weergegeven bedragen zijn inclusief herzieningen en BTW.

Tabel 1 : Voorhaven Zeebrugge

Periode	hoeveelheid m ³	uitgave in frank
1990-1991	2.839.675	321.297.602
1991-1992	2.796.474	313.850.012
1992-1993	2.363.901	240.961.205
1993-1994	2.499.121	271.376.730

Loswal : Bruggen en Wegen — Zeebrugge Oost — (cirkelvormig gebied met als middelpunt de geografische coördinaten 51° 22' 30" N — 03° 16' 00" E met een straal van 750 m)

Tabel 2 : Pas van 't Zand

Periode	hoeveelheid m ³	uitgave in frank
1990-1991	3.148.384	189.123.043
1991-1992	3.003.345	188.682.665
1992-1993	2.873.982	186.787.120
1993-1994	3.080.849	199.962.431

Loswallen :

1° Bruggen en Wegen S1

(cirkelvormig gebied met als middelpunt de geografische coördinaten 51° 26' 48" N en 03° 03' 00" E met een strook van 1500 m)

2° Bruggen en Wegen S2

(halfcirkelvormig gebied met als middelpunt de geografische coördinaten 51° 26' 00" N en 03° 08' 00" E met een straal van 1500 m en ten zuiden begrensd door de parallel 51° 26' 00" N)

3° Bruggen en Wegen R4

(halfcirkelvormig gebied met als middelpunt de geografische coördinaten 51° 26' 00" N en 3° 16' 00" E met een straal van 1500 m en ten zuiden begrensd door de parallel 51° 26' 00" N)

4° Bruggen en Wegen S3

(halfcirkelvormig gebied met als middelpunt de geografische coördinaten 51° 26' 00" N en 3° 12' 00" E met een straal van 1500 m en ten zuiden begrensd door de parallel 51° 26' 00" N)

Tabel 3 : Centraal Deel Nieuwe Buitenhaven

Periode	hoeveelheid m ³	uitgave in frank
1990-1991	8.311.926	594.909.071
1991-1992	8.348.493	643.887.823
1992-1993	8.364.359	728.676.639
1993-1994	7.449.177	658.248.001

Tot pachtjaar 1990-1991 zijn deze volumes en bedragen inbegrepen in zone Pas van 't Zand

Loswallen : Bruggen en Wegen Zeebrugge Oost

S1
s2
s3
s4

Tabel 4 : Scheur Oost

Periode	hoeveelheid m ³	uitgave in frank
1990-1991	2.001.823	129.000.840
1991-1992	1.825.838	121.475.111
1992-1993	1.575.217	106.958.784
1993-1994	2.028.213	142.998.178

Loswallen : Bruggen en Wegen Zeebrugge Oost

S1
s2
s3
R4

Tabel 5 : Scheur West

Periode	hoeveelheid m ³	uitgave in frank
1990-1991	4.010.426	185.792.078
1991-1992	4.180.689	194.929.081
1992-1993	3.680.840	177.194.487
1993-1994	3.111.288	155.568.067

Loswallen : Bruggen en Wegen Zeebrugge Oost

S1
s2
s3
R4

Tabel 6 : De Schelde

Periode	hoeveelheid m ³	uitgave in frank
1981	14.063.473	1.134.176.233
1982	14.668.557	1.028.508.121
1983	10.361.028	1.033.199.191
1984	11.729.065	1.326.165.585
1985	13.222.964	1.333.931.499
1986	14.593.464	1.290.213.202
1987	14.120.345	1.365.437.305
1988	14.243.513	1.435.576.520
1989	11.687.424	1.170.142.090
1990-1991	9.776.356	1.301.128.211
1991-1992	12.153.197	1.565.925.989
1992-1993	9.905.159	1.245.674.670
1993-1994	10.381.264	1.578.424.868

Tabel 7 : Totalen

Periode	hoeveelheid m ³	uitgave in frank
1990-1991	20.312.234	1.420.122.634
1991-1992	19.154.839	1.462.824.692
1992-1993	18.858.294	1.440.578.235
1993-1994	18.168.648	1.428.153.407

2. Wat de tweede vraag betreft.

a. Kostprijs en hoeveelheid

Vooreerst kan hier worden vermeld dat de Vlaamse regering onlangs een overeenkomst met de NV Baggerwerken Decloedt en Zoon heeft afgesloten waardoor de bestaande contracten voor baggerwerken in de Noordzee en de toegangseuilen tot de kusthavens geïntegreerd werden tot één geheel.

Geraamd wordt dat deze overeenkomst zal leiden tot een besparing van 808.000.000 frank (exclusief BTW) over de periode 1 april 1994 tot 31 maart 2004.

Belangrijke besparingen werden evenwel ook reeds in het recente verleden verwezenlijkt doordat de administratie erin geslaagd is de zeepassen naar de Belgische havens toegankelijk te houden voor steeds maar dieperstekende schepen zonder verhoging van de financiële inspanning.

Dit is mogelijk geweest dank zij het project "Optimalisatie van de aanleg en het onderhoud der vaarwegen en toegangseulen in de Noordzee en aanverwante werken voor de Belgische zeehavens" dat in de periode 1984-1988 in nauwe samenwerking tussen de administratie en de aannemer werd uitgevoerd.

De resultaten van dit project hebben geleid tot een verbetering van de efficiëntie van de baggerwerken door :

- het toepassen van het concept van de nautische bodem in slibgebieden waarbij als vaargeuldpte niet de top van het slib genomen wordt, maar het niveau met densiteit 1.15 ;
- de verbetering van de uitrusting van de baggerschepen, samen met een modernisering van de middelen om het verloop van de baggerwerken te controleren.

Het implementeren van het "nautische-bodemconcept" omvatte het toepassen van continue dichtheidsmetingen met de densiteitssonde "Navitracker" in gebieden waar losgepakt slib gebaggerd moet worden en dit na uitgebreide proeven op grote schaal.

Dat deze pragmatische aanpak op grote internationale erkenning mag bogen, blijkt wel uit het feit dat deze werkwijze, beschreven in het resumerend artikel : "Navigation in Muddy Areas, establishing the navigable depth in the Port of Zeebrugge" in 1991 werd bekroond met de IADC-Award (International Association of Dredging Companies) als zijnde de meest fundamentele bijdrage tot de verbetering van bagger technieken.

Bovendien kan daarnaast worden gesteld dat deze praktische benadering langzamerhand wordt overgenomen door andere wereldhavens met name Nantes (Frankrijk), Maracaïbo (Venezuela), Emden en andere Duitse havens en zelfs Rotterdam.

Andere technieken die geïmplementeerd werden om de uitvoering van de baggerwerken te verbeteren beheldden onder meer :

- een rendementsverhoging van de schepen voor het optimaliseren van de overvloeiperiode en door het installeren van ontgassingsinstallaties en milieuvriendelijke overvloeikers ;
- een modernisering van de controle-apparaat aan boord, door het in gebruik nemen van het videoplottersysteem ;
- een modernisering van de controlerende meetvaartuigen door het in dienst nemen van ultramoderne peilschepen zoals de "Oostende XI" en de amfibiewagen "Amphiranger", uitgerust met de modernste geïntegreerde peilapparatuur ;
- het komen tot een continu off-linemonitoring en een permanent overleg tussen de opdrachtgever en de aannemer.

Geraamd wordt dat de toepassing van het geheel van de hierboven vermelde maatregelen uiteindelijk heeft geleid tot een vermindering van de totale baggerinspanning van ca. 30 procent wat een jaarlijks bespaard bedrag van 600 miljoen frank vertegenwoordigt.

De inspanningen om de kostprijs van de onderhoudsbaggerwerken te verminderen, zullen in de toekomst voortgezet worden.

b. Ecologische gevolgen

Het bovenvermelde project voor de optimalisatie van de baggerwerken heeft reeds in belangrijke mate bijgedragen tot een beperking van de ecologische impact van de baggeroperaties, in de eerste plaats door de vermindering van de te baggeren hoeveelheden, maar ook door de uitrusting van de baggerschepen met een aantal milieuvriendelijke technische uitrustingen, zoals anti-turbiditeitsovervloeikers.

Aansluitend op dit project werd in 1989 een bijzondere studie opgestart die als onderwerp had : de "Ecologische Impact van baggerspecieelossingen voor de Belgische kust". De studie werd uitgevoerd door het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu — Beheerseenheid van het Mathematisch model van de Noordzee en het Scheldeëstuarium (BMM) en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen.

Het is immers zo dat het uitvoeren van de baggerwerken in de havens en de vaarpassen een regionale bevoegdheid is ; de bevoegdheid met betrekking tot het milieubeleid voor de Noordzee valt echter onder de federale autoriteiten.

Het studierapport werd reeds in 1990 in conceptvorm gepubliceerd teneinde de reactie van wetenschappelijke instellingen, overheidsinstanties enz. . in te winnen. De definitieve geactualiseerde versie van het rapport werd in 1993 gepubliceerd.

Dit belangrijk rapport omvat een aantal hoofdstukken waarin o.a. worden beschreven :

- het juridisch en administratief kader van de baggerwerken ;
- de baggeractiviteiten : de baggersites, loswallen, evolutie van de baggerhoeveelheden, toekomstperspectieven ;
- de technieken van baggeren en lossen ;
- de sedimentologie van de baggersites en loswallen ;
- de samenstelling en de verontreiniging van de bodemsedimenten in de baggerzones ;
- de ecosysteembeschrijving van het kustgebied en het Belgische continentaal plat.

Het rapport beschrijft verder de negatieve milieu-effecten te wijten aan de baggeroperaties en de beoordelings- en classificatiecriteria voor bag-

gerspecie. Het rapport geeft de Belgische benadering inzake ecologische effecten van de baggerspecielossingen in zee en detailleert de strategie voor verder onderzoek en monitoring.

Ten slotte worden de concrete beleidsmaatregelen beschreven die ondertussen reeds door de federale en regionale autoriteiten werden genomen, zoals de brongerichte aanpak van de vervuiling op basis van het voorzorgsprincipe en het moratorium op het rechtstreeks lossen in zee van de baggerspecie afkomstig van de zones in de Zeebrugse haven (nl. de vissershaven en de toegang tot de oude zeesluis) die sterk verontreinigd zijn door tributyltin en poly-aromatische koolwaterstoffen en afkomstig van de handelsdokken (Houdok, Vlotdok en Zwaaidok) in Oostende.

In uitvoering van de strategie voor verder onderzoek en monitoring die in dit rapport is gedefinieerd, werden in gezamenlijk overleg tussen de regionale en federale autoriteiten een aantal onderzoek- en monitoringsprogramma's opgezet :

- door het Rijksstation voor Zeevisserij worden de baggersites en de loswallen continu biologisch opgevolgd ;
- een onderzoekprogramma werd afgewerkt met betrekking tot de mobilisatie van verontreinigingen uit baggerspecie en de beschikbaarheid van micropolluenten ; dit onderzoek omvatte ook de uitvoering van ecotoxicologische proeven op verontreinigde sedimenten ;
- uitgebreid onderzoek wordt uitgevoerd i.v.m. de dispersie van fijnkorrelig materiaal uit de loswallen : dit gebeurt o.a. door de uitvoering in situ van tracerproeven en door de ontwikkeling van een mathematisch-sedimenttransportmodel ; dit onderzoek wordt gecombineerd met een studie van mogelijke nieuwe stortplaatsen waar het lossen van baggerspecie kan gebeuren met een minimum aan negatieve milieu-effecten ;
- nauwgezette opvolging van de evolutie van het zeebodempeil op de plaats van de loswallen ;
- de sanering van slib op microbiologische wijze.

De op heden beschikbare resultaten van al deze onderzoeken en studies werden op 2 maart 1994 te Brugge publiek voorgesteld op een studiedag ingericht door de administratie en de BMM ; de discussies tijdens deze studiedag hebben waardevolle informatie opgeleverd voor de verdere oriëntatie van deze onderzoeken en studies.

Zo moeten in het bijzonder de mogelijkheden verder onderzocht worden voor het hergebruik van baggerspecie.

Dit principe van hergebruik waardoor "werk met werk" kan worden gemaakt, werd reeds herhaalde malen toegepast : er werd o.a. zand uit de

vaargeulen gebruikt voor opspuitingswerken in de haven van Zeebrugge en recent werd zand uit de vaargeul naar Oostende gebruikt voor het strandhervoedingsproject te De Haan.

De vele inspanningen die het Vlaamse gewest levert om de negatieve milieu-effecten van baggeroperaties te beperken zijn ook niet onopgemerkt voorbij gegaan in het buitenland. Er kan hier worden verwezen naar de internationale IADC-prijs die werd toegekend aan het artikel over de nautische diepte in de haven van Zeebrugge ; ook naar de vraag van de Oslo-commissie in 1992 of België als "leading country" zou optreden voor de opstelling van een concept van "Best Available Practice (BEP)" voor baggeroperaties. Op basis van de voorstellen die door de administratie werden uitgewerkt ingevolge deze vraag, werd door de Oslo-commissie in 1993 een bijlage met BEP voor baggeroperaties toegevoegd aan de internationale "Guidelines for the Management of Dredged Material" van deze commissie.

Vraag nr. 257
van 6 mei 1994
van de heer L. BARBE

Ruimtelijke ordening in Zwalm - Onderzoek Hoog Comité van Toezicht

In de gemeente Zwalm loopt er inzake ruimtelijke ordening heel wat verkeerd. In heel wat dossiers duikt telkens weer de naam van de burgemeester op, tevens ambtenaar bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. De minister heeft trouwens zijn administratie om een intern onderzoek gevraagd. Los daarvan loopt er ook een onderzoek van het Hoog Comité van Toezicht.

1. Wanneer heeft het Hoog Comité van Toezicht zijn onderzoek afgerond ?
2. Welke besluiten heeft de minister hieruit getrokken ?

Antwoord

1. Het onderzoek werd door het Hoog Comité van Toezicht afgerond op 21 februari 1994.
2. Als gevolg van dit onderzoek werd de betrokken ambtenaar naar een andere dienst verplaatst.
3. Het College van Secretarissen-generaal oordeelde dat de ten laste gelegde feiten niet van die aard waren dat tuchtrechtelijke maatregelen moesten worden overwogen.

Vraag nr. 265
van 10 mei 1994
van de heer J. VANDE LANOTTE

Kustverdedigingswerken — Aanleg van strand tussen casino en havengeul te Oostende

De recente stormen van eind 1993 en begin 1994 heb-

ben voor Oostende al bij al weinig gevolgen gehad. De zeedijk tussen het casino-kursaal en de havengeul leed heel wat schade, maar tot enige breuk of overstroming is het niet gekomen. Dit belet niet dat nogal wat waarnemers vrezen dat het ontbreken van een natuurlijke bescherming (afwezigheid van een strand) vroeg of laat tot problemen zal leiden.

Als reactie op de stormen heeft de Vlaamse regering een plan goedgekeurd waarbij voor de kustverdedigingswerken jaarlijks een bedrag is uitgetrokken.

Als eerste zullen — terecht — de kustverdedigingswerken tussen De Haan en Bredene aan bod komen. Naar verluidt is ook het project voor het aanleggen van een strand tussen het casino en de havengeul opgenomen in de budgettaire plannen.

Mag ik de minister vragen welke bedragen hiervoor noodzakelijk zijn, welke de bedragen zijn die in het meerjarenplan zijn opgenomen en welke de kansen zijn voor dit project ?

Antwoord

In het kader van het kustverdedigingsprogramma zijn in 1994 de strandopspuitingswerken tussen Bredene en De Haan gepland en dit gedurende de maanden september en oktober. Afhankelijk van de beschikbare kredieten zullen deze werken in één of twee begrotingsjaren worden afgewerkt. De raming van de werken bedraagt 270 miljoen frank. Ondertussen wordt de voedingsberm tussen De Haan-West en Bredene-Hippodroom verder afgewerkt (kostprijs 48 miljoen frank).

De werken worden dermate gepland dat een voldoende veiligheid gecreëerd wordt om de winterstormen te doorstaan.

Naar aanleiding van de stormen tijdens de jaarwisseling, heb ik een urgentieprogramma voor waterbeheersing voorgesteld dat principieel door de Vlaamse regering werd goedgekeurd. Voor de kustverdediging werden in het urgentieprogramma de volgende werken, in volgorde van dringendheid opgenomen.

Voor het op peil brengen van het veiligheidsniveau van de zeewering zijn zandopspuitingswerken gepland te Knokke (raming 360 miljoen frank), te De Panne (raming 250 miljoen frank), te Oostende (raming 350 miljoen frank), en te De Haan-Oost (3de fase : 250 miljoen frank). De uitvoering van voormelde werken, die gespreid zijn over de periode 1994-1999, blijft echter afhankelijk van de beschikbare budgettaire middelen.

**Vraag nr. 307
van 22 juni 1994
van de heer M. MAERTENS**

Kustveiligheidsplan 2002 in het kader van het Vlaamse Infrastructuurplan - Aanwending zachte beschermingstechnieken

Het Vlaams Infrastructuurplan voorziet onder meer in 0,65 miljard frank per jaar, bijvoorbeeld voor instandhoudingswerken aan de zeewering (p. 35). Anderzijds wordt vooropgesteld dat een efficiënt kustverdedigings-

programma, zoals omschreven in Kust 2002, een minimale uitgave van 7,5 miljard frank zal vergen (p. 53). Op het symposium Kustdag in Wenduine op 18 juni 1994, in het kader van het integraal kustzone-beheer, werd namens de minister verklaard dat 1 miljard frank is uitgetrokken voor zachte strandbeschermingstechnieken, een eigen project van de ingenieurs van het departement van de minister, waardoor de in de laatste jaren verhoogde strand- en duinerosie door de toenemende stormvloed en de verhoging van het zeepeil, op ecologisch verantwoorde wijze bestreden zouden kunnen worden.

1. Worden deze nieuwe zachte beschermingstechnieken in de prioritaire of in de secundaire beschermingswerken opgenomen ; op welke plaatsen en wanneer worden ze uitgevoerd, welke kredieten zijn daartoe op de begroting van de eerstkomende jaren uitgetrokken ?
2. Werd over deze zachte strandbeschermingstechnieken overleg gepleegd met het departement voor Leefmilieu en Natuurbehoud ; zo ja, op welke data en met welke resultaten ?
3. Worden deze strandbeschermingstechnieken uitgevoerd volgens de methodiek van de vooroeversuppletie ; en zo nee, waarom wordt deze techniek eventueel niet toegepast ?
4. Werd er een vergelijkende studie en een kosten-batenanalyse opgemaakt van de zachte strandbeschermingstechnieken ten opzichte van de klassieke bedijking op de zeewering ; zo ja, welke waren daar de resultaten van ?

Antwoord

In het Vlaams Infrastructuurplan (VIP) wordt erop gewezen dat een jaarlijks onvermijdbaar programma van ca. 0,65 miljard frank nodig is om onder andere de zeewering in stand te houden en aldus een minimum veiligheid te handhaven tegen overstromingsgevaar.

Het kustverdedigingsprogramma zoals omschreven in Kust 2002 behoort tot het Streefprogramma van het VIP teneinde het bereikte veiligheidsniveau vanaf het jaar 2000 te optimaliseren, nadat de projecten werden onderzocht naar noodwendigheid, rentabiliteit en naar impact op het leefmilieu.

De huidige strandsuppleties behoren tot het jaarlijks onvermijdbaar programma. Wegens de beperking van de budgetten dient de realisatie ervan gespreid te worden over verschillende begrotingsjaren.

1. Zachte beschermingstechnieken betreffen het herstel van de natuurlijke situatie van strand en duinvoet.

Hierbij is als ondersteuning van de natuurlijke kustdynamiek nu een eerste project in De Haan, een onderwatervoedingsberm in zandmateriaal, uitgevoerd. Met zachte beschermingstechnieken worden dus eerstelijns- of primaire kustverdedigingswerken bedoeld.

Op korte en middellange termijn zijn zachte beschermingstechnieken gepland in volgende zones :

Bredene-De Haan (Vosseslag) ; Oostende ; Knokke ; De Panne en Wenduine.

De kosten variëren tussen 250 en 350 miljoen frank per project of in totaal 1,9 miljard frank. Met uitzondering van het project Vosseslag dat gepland is voor uitvoering dit jaar, liggen de prioriteiten van de andere projecten nog niet definitief vast.

2. Er vindt een permanent overleg plaats tussen de administratie Aminoal, Arohm en AWZ met betrekking tot kustproblematiek. Naast het vermelde algemeen overleg vindt ook projectmatig overleg plaats.

Voor het project Vosseslag vond dit overleg plaats op 7 juli 1994.

Aminoal was hierbij vertegenwoordigd door haar bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling. Het vermelde bestuur reageert gunstig op de verschuiving van harde kustverdedigingstechnieken (zeedijken en strandhoofden) naar zachte technieken. Meer specifiek verleent ze haar goedkeuring aan het project Vosseslag.

3. De techniek van de vooroeversuppletie of voedingsberm, die reeds met succes in 1991 op het strand te De Haan werd toegepast, zal ook voor de andere projecten worden toegepast. Ik wens er hier op te wijzen dat deze techniek in Vlaanderen eerder werd toegepast dan in Nederland.
4. De bouw van permanente zeedijkvlooiingen is een techniek die hoge investeringskosten combineert met een lange levensduur en geringe onderhoudskosten. Globaal is dit echter toch de duurste techniek, die bovendien technisch veel nadelen heeft. Zeedijkvlooiingen verbreken inderdaad de natuurlijke wisselwerking tussen strand en duinen (zandbuffer) en reflecteren de golfenergie. Beide fenomenen hebben een ongunstig effect op de strandstabiliteit. Anderzijds zijn zeedijkvlooiingen zeer sterke constructies die aan zware stormaanvallen weerstaan en aldus de nabijgelegen bebouwing beveiligen en de plaatselijk zwakke zeeveringsgordel tegen doorbraak beveiligen. De bouw van zeedijkvlooiingen werd daarom beperkt tot in hoofdzaak bebouwde zones en sedert meer dan 25 jaar werden geen nieuwe zeedijkvlooiingen meer gebouwd.

De keuze van een kustverdedigingssysteem is van verschillende factoren afhankelijk die van plaats tot plaats kunnen verschillen. Naast de kostprijs spelen immers ook andere elementen een rol, zoals onder meer de plaatselijke hydraulische en sedimentologische parameters, het veiligheidsniveau, de ecologische impact, de toeristisch-recreatieve aspecten, enzovoort. Voor deze keuze is bijgevolg een multicriteria-analyse meer geëigend dan een kosten-batenaanalyse. Als voorbeeld kan worden verwezen naar het project De Haan, waar op grond van zo'n multicriteria-analyse gekozen werd voor de oplossing profielsuppletie (strandvoeding onder natuurlijk talud) in combinatie met een vooroeversuppletie (voedingsberm).

Daarbij werden nog de volgende oplossingen in deze analyse betrokken :

- a) zuivere profielsuppletie ;
- b) strandhoofden in combinatie met profielsuppletie ;
- c) golfbrekers in combinatie met een droogstrandberm.

De profielsuppletie met voedingsberm bleek met inbegrip van de onderhoudskosten gedurende 20 jaar nog de goedkoopste oplossing te zijn. Voor de beschouwde periode van 20 jaar verhoudt de totale kostprijs voor de andere oplossingen zich tot de gekozen oplossing als volgt :

- a) oplossing 1 : 1,52
- b) oplossing 2 : 2,20
- c) oplossing 3 : 1,30

**Vraag nr. 326
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen

Hoofdstuk 24 van de Agenda 21 van de Unced-conferentie heeft speciale aandacht voor de rol die vrouwen spelen in duurzame ontwikkeling. Te vaak wordt voorbijgegaan aan de bijdrage die vrouwen leveren aan economische ontwikkeling en besluitvorming. Het is dan ook volkomen logisch dat zij gelijkwaardig vertegenwoordigd zijn in besluitvorming, niet alleen aangaande milieu en ontwikkeling, maar in alle aspecten van het openbare leven. Concreet moet ook de Vlaamse overheid op alle niveaus stappen ondernemen om de vertegenwoordiging van vrouwen in besluitvormingsorganen, adviesorganen en openbare instellingen te verhogen en een gelijkwaardige vertegenwoordiging te bereiken en te garanderen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 24 van Agenda 21 naar zijn beleidssterrein te vertalen ?
2. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de adviesorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze adviesorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
3. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de besluitvormingsorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze besluitvormingsorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
4. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de openbare instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze openbare

instellingen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze instellingen te verhogen ?

5. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in de diensten van de administratie die onder de bevoegdheid ressorteren van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Hoe is de vertegenwoordiging van vrouwen per niveau ? Welke evolutie valt hierin waar te nemen sinds 1980 ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen te verhogen ?
6. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in het kabinet van de minister ? Hoe is de vertegenwoordiging per niveau ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid mededelen dat hem een gecoördineerd antwoord zal bezorgd worden door de minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 344 van 11 augustus 1994 van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Verkeersknooppunt aan de Dampoort te Gent — Veiligheid van de fly-over

Teneinde de verkeerssituatie op het kritische verkeersknooppunt aan de Dampoort te Gent te verbeteren, had de minister voor 1993 voorzien in de uitvoering van de Pauwvertakking ter hoogte van de Kasteelsluis. Hierdoor zou een meer rechtstreekse verbinding tussen de Kasteellaan en het dok Zuid tot stand komen en werd de tijdelijke fly-over aldaar overbodig.

De veiligheid van deze druk bereden fly-over wordt in vraag gesteld. Zo zou het rammen door een vrachtwagen van de verticale kolommen alsook het gebruik door een zware vrachtwagen tot een ramp kunnen leiden. Bovendien brokkelen regelmatig stukken metaal van het versleten viaduct af. Hierdoor worden auto's beschadigd.

1. Waarom konden de werken ter hoogte van de Kasteelsluis (20 miljoen frank) niet worden uitgevoerd in 1993 ? Wanneer worden deze werken wel uitgevoerd ?
2. Hoeveel werd in 1991, 1992 en 1993 uitgegeven aan verbeteringswerken aan de betreffende fly-over ? Hoeveel schadevergoeding werd in dezelfde periode betaald aan particulieren wegens schade aan hun voertuig door vallende brokstukken ?
3. Welke maatregelen worden genomen om verdere schade, veroorzaakt door deze constructie, te vermijden en de gebruiksveiligheid van dit viaduct te verzekeren ?

Antwoord

De overbrugging van de Kasteelsluis veronderstelt de afbraak van de bovengelegen stalen Fly-Over die op dit ogenblik \pm 20.000 wagens (< 1,5 T) per etmaal verwerkt. De eliminatie van deze ongelijkgrondse kruising veronderstelt de herinrichting van het volledige Dampoortknooppunt wil men vermijden dat het verkeer vastloopt. Het globale wegenisontwerp Dampoort is thans in studie ; de aanbesteding ervan wordt voorzien op de begroting 1995.

2. Tijdens de jaren 1991-1992-1993 werd aan de onderhoudswerken aan de Fly-Over een bedrag van 14 miljoen frank uitgegeven. In dezelfde periode werd geen schadevergoeding uitbetaald aan particulieren.
3. De zone onder het viaduct werd afgebakend met lage betonnen stootbanden teneinde het parkeren onmogelijk te maken. Verder werd onderaan de uitkraging van de Fly-Over een kunststofnetwerk aangebracht teneinde eventueel vallende brokstukken te kunnen opvangen.

Vraag nr. 345 van 22 augustus 1994 van de heer R. VAN HOOLAND

AROHM - Evocatie van stedenbouwkundige dossiers door ambtenaren van het hoofdbestuur

In een antwoord op een mondelinge vraag in de Vlaamse Raad van 15 juni 1994 verklaarde de minister dat de gemachtigde ambtenaren en alleen zij bevoegd zijn voor de advisering over aanvragen van stedenbouwkundige vergunningen, inzonderheid bouwvergunningen.

Ambtenaren van het hoofdbestuur van AROHM, in casu de directeur-generaal, zijn alleen bevoegd en verantwoordelijk voor het verstrekken van algemene instructies aan de gemachtigde ambtenaren in de provincies en voor de organisatie van de respectieve directies. Het is een publiek geheim dat vele dossiers "naar Brussel opgevraagd worden" en dat daarmee politiek dienstbetoon wordt bedreven.

1. Welke algemene instructies zijn of worden aan de gemachtigde ambtenaren verstrekt, voor welke dossiers ? Waar zijn die algemene richtlijnen gebeurlijk te vinden ?
2. Is het de minister bekend dat het hoofdbestuur van AROHM individuele dossiers opvraagt en behandelt of naar specifieke instructies "ad hoc" doet behandelen ?
3. Welke sancties bestaan er of werden gebeurlijk ter zake reeds genomen in de bedoelde gevallen die regelmatig zelfs in de pers geheld zijn geworden (zie o.a. Knack) ?

Antwoord

De directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting bekleedt tevens de functie van gemachtigde ambtenaar (ministerieel besluit van 22 augustus 1988, gewijzigd bij ministerieel besluit van

30 juni 1994), voor het gehele Vlaamse grondgebied. Ambtenaren van het hoofdbestuur van de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting zijn niet alleen bevoegd voor het verstrekken van algemene instructies aan de gemachtigde ambtenaren en voor de organisatie van de respectieve directies, wat hun belangrijkste opdracht is, maar moeten soms ook standpunten innemen met betrekking tot concrete dossiers. Bouw- en verkavelingsaanvragen worden immers door de buitendiensten aan het hoofdbestuur voorgelegd, hetzij als gevolg van algemene richtlijnen, uit eigen beweging, omdat ze het standpunt wensen te kennen van het hoofdbestuur, hetzij omdat ze worden opgevraagd. Andere dossiers : beroepen, BPA's, gewestplanwijzigingen, dossiers Raad van State, planshade, betwiste gevallen van dossiers betreffende provinciegrensoverschrijdende installaties moeten volgens de procedures aan het hoofdbestuur voorgelegd worden.

1. Algemene instructies worden aan de ambtenaren verstrekt door omzendbrieven en richtlijnen van de directeur-generaal. Instructies en richtlijnen, niet alleen bestemd voor de ambtenaren maar ook voor de ondergeschikte besturen en de burgers, worden gepubliceerd in het Staatsblad en het Bestuursmemoriaal.
2. Met het oog op de eenheid van bestuur en het innemen van eenduidige standpunten is het absoluut noodzakelijk dat het hoofdbestuur regelmatig geconsulteerd wordt door de buitendiensten, of zelf aanwijzingen geeft. Bovendien bestaan ook de zogenaamde hiërarchische beroepen. Wanneer de burger van dit recht gebruik maakt is het hoofdbestuur verplicht een ad hoc behandeling toe te passen welke echter steeds binnen de wettelijke voorschriften en voorzieningen zal ingepast worden. Ongeveer vijf procent van de nagenoeg zestigduizend dossiers die door de buitendiensten jaarlijks worden behandeld, worden ook voorgelegd aan het hoofdbestuur.

Deze werkwijze doet helemaal geen afbreuk aan het principe dat werd uiteengezet in mijn antwoord op de actuele vraag van het lid, in zitting van de Vlaamse Raad van 15 juni 1994.

Verder kan, wat de ad hoc behandeling betreft, opgemerkt worden dat bouw- en verkavelingsaanvragen steeds feitenkwesaties zullen blijven. Ruimtelijke ordening is nu eenmaal geen exacte wetenschap. Toestanden verschillen van plaats tot plaats zodat onmogelijk alles tot in de laatste details via algemene richtlijnen kan gereguleerd worden. Er dienen derhalve hoe dan ook in een aantal gevallen ad hoc beslissingen getroffen te worden, zowel door het hoofdbestuur als door de buitendienst.

3. Op dit punt kan geen concreet antwoord gegeven worden omdat ook geen concrete gevallen worden aangehaald.

**Vraag nr. 350
van 23 augustus 1994
van mevrouw V. DUA**

GIS-Vlaanderen — Ruimtelijke databank

In het advies van 31 december 1993 van het Weten-

schappelijk Comité GIS-Vlaanderen met betrekking tot de geografische referentiebestanden voor GIS-Vlaanderen wordt melding gemaakt van de ruimtelijke databank (1/100.000) opgemaakt in het kader van het Structuurplan Vlaanderen.

Deze databank zou bestaan uit verschillende thematische lagen van zeer verscheiden oorsprong.

Volgens het Wetenschappelijk Comité zou deze ruimtelijke databank bruikbaar kunnen zijn als kleinschalig, geografisch referentiebestand voor GIS-Vlaanderen, temeer daar deze informatie het ganse grondgebied van Vlaanderen bestrijkt.

1. Wie werd belast met de realisatie van deze ruimtelijke databank ? Werd daarbij een beroep gedaan op inbreng of medewerking van derden en zo ja, welke ?
2. Indien een beroep werd gedaan op externe medewerking, wat was de kostprijs voor de aanmaak van deze databank en aan wie werd welk bedrag uitbetaald ?
3. Welke thematische lagen werden in deze databank opgenomen ?
4. In hoeverre is deze databank beschikbaar voor andere besturen of voor derden en onder welke voorwaarden ?
5. In hoeverre kan ingegaan worden op de suggestie van het Wetenschappelijk Comité om deze informatie te gebruiken als kleinschalig geografisch referentiebestand voor GIS-Vlaanderen ?

Antwoord

1. In het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd, ten behoeve van de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, bestuur Ruimtelijke Ordening, Planologische Dienst en van de plangroep Structuurplan Vlaanderen in mijn opdracht een ruimtelijke databank opgebouwd.

Het creëren en uitbouwen van deze databank, gebeurde met een eerste opdracht van 17 maart 1993, in samenwerking tussen het ISRO (Instituut Stedebouw en Ruimtelijke Ordening van de KULeuven, Dr. T. Steenberghen), het ILWB (Instituut Land- en Waterbeheer van de KULeuven, Prof. J. Feyen) en de BVBA Ruimte en Technologie (Prof. M. Van Naelten). Een vervolgoopdracht (contract van 16 december 1993 met het ISRO) voorziet in de verdere uitbouw, het beheer van de ruimtelijke databank en de operationalisering van de databank voor de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

2. De eerste opdracht betreft 1.000.000 frank, de vervolgoopdracht betreft 1.727.115 frank.
3. Deze ruimtelijke databank bevat op niveau Vlaanderen informatielagen betreffende de volgende thema's : morfologische structuur : open ruimte en bebouwde ruimte, infrastructuur, groene gebieden, waterlopen, bodem en geologie, administratieve grenzen (deel- en fusiegemeentegrenzen, statistische sectoren) en zoneringen gewestplannen (nog gedeeltelijk).

4. Voor wat betreft uitwisseling en gebruik van bestanden uit de databank wordt, na schriftelijke toelating, telkens een individuele overeenkomst opgemaakt. Voor wat de gegevens of informatielagen opgemaakt door derden betreft, wordt telkens naar de oorspronkelijke leveranciers verwezen.
5. Ik meen dat deze databank met de nodige aanvullingen en correcties inderdaad kan gebruikt worden als geografisch referentiebestand voor GIS-Vlaanderen.

Vraag nr. 352
van 29 augustus 1994
van de heer J. EEMAN

Bouwovertredingen - Meerwaardevorderingen

De pers meldt dat door de verschillende provinciale besturen van stedenbouw voor de afgelopen vier jaar voor ongeveer 200 miljoen frank meerwaardevorderingen werden opgemaakt naar aanleiding van bouwovertredingen. Graag bekwam ik in dit verband een overzicht van de aard der overtredingen.

Antwoord

De toepassing van de meerwaarde wordt gevorderd in die gevallen waarin enerzijds de aantasting van de goede ruimtelijke ordening beperkt is en anderzijds het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan door het herstel van de plaats in de vorige toestand niet opweegt tegen de last die daaruit voor de overtreder zou voortvloeien.

In de afgelopen vier jaar werden alzo meerwaarden gevorderd voor een uiteenlopende aard van overtredingen.

Deze hadden onder meer betrekking op

- a) het verbouwen en uitbreiden van woningen en bijgebouwen (o.a. veranda, gevelwijziging, dakverdieping, . . .)
- b) het oprichten van bijgebouwen bij woningen (o.a. tuinhuisje, berging, duivenhok, opslagplaats, garage, zwembad, serre, . . .)
- c) functiewijziging van en in woningen (o.a. appartementen, studentenkamers, handelsruimte, . . .)
- d) andere vestigingen van woningen en/of bijgebouwen
- e) slopen en herbouwen van woningen
- f) afsluitingen tussen woningen
- g) oprichten, uitbreiden en/of verbouwen van gebouwen zonder woonfunctie o.a. tennishal, frituur, benzinestation, stallen, gebouwen met para-agrarische functie
- h) reliëfwijzigingen en aanleg parking
- i) bestemmingswijzigingen van gebouwen, zowel naar residentieel als naar ambachtelijke of handelsfunctie

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 179
van 26 juli 1994
van de heer F. Van den Eynde

BRTN Radio 2 - Publiciteit

O.m. op de achtste juli maakte Radio 2 publiciteit in de kranten met een vrouw waarvan de naakte borsten bedekt waren met een zwart strookje waarop te lezen stond : De grootste Vlaamse vedetten vanavond live te bewonderen in Blankenberge.

Hiertegen werd door verschillende vrouwenorganisaties geprotesteerd. Zij zijn van mening dat één en ander van weinig respect voor de vrouw getuigt.

Graag vernam ik of de BRTN in de toekomst nog publiciteitscampagnes van deze aard zal voeren.

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat de BRTN-studiedienst een enquête heeft uitgevoerd bij 600 personen.

Daaruit bleek dat minder dan 10 percent van de Vlaamse bevolking de advertentie beledigend vindt. Slechts een kleine minderheid omschrijft de advertentie als vrouwonvriendelijk.

Overigens werd enkele maanden geleden in een soortgelijke campagne voor Radio 1 de afbeelding van een naakte man gebruikt. Daarop kwam geen enkele reactie.

Promotiecampagnes worden opgezet ter ondersteuning van het programmabeleid en rekening houdend met de actualiteit. De BRTN zal voortaan evenwel op een meer systematische manier rekening houden met de algemene stijl die van een publieke omroep verwacht wordt en waarover momenteel een interne discussie aan de gang is met als uitgangspunt : een zulkdanig respect voor kijkers en luisteraars dat (een deel van) het publiek niet nodeloos gekwetst wordt door woorden of beelden.

Vraag nr. 193
van 24 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN - Aandacht voor Vlaamse aanwezigheid in Edingen

In het televisieprogramma "Vlaanderen Vakantieland" op BRT1 werd op een gegeven ogenblik aandacht geschonken aan Edingen, een Henegouwse gemeente met faciliteiten voor Nederlandstaligen.

Dit kon niet beletten dat de stadsgids die aan het woord werd gelaten het blijkbaar vertikte om Nederlands te spreken. Dit is des te verwonderlijker daar in Edingen nog heel wat mensen het Nederlands perfect machtig zijn.

Hoe komt het toch dat de BRTN zo weinig aandacht besteedt aan dergelijke "details" ?

Meent de minister niet dat de openbare omroep extra aandacht moet besteden en bijzonder zorgvuldig moet zijn wanneer zij het heeft over gebieden met een Vlaamse aanwezigheid waar het Nederlands in de verdrukking komt ?

Antwoord

Ik deel het lid mee dat het bedoeld onderwerp werd gedraaid in samenwerking met het OPT, Office de Promotion du Tourisme. Aanleiding was de binding van de stad Edingen met de familie Arenberg.

Het onderwerp werd geprospecteerd op 4 augustus, opgenomen op 6 augustus en uitgezonden op 8 augustus. Bij de prospectie werd erop aangedrongen dat de stad een Nederlandstalige gids ter beschikking zou stellen.

Men beloofde het nodige te zullen doen. Op 6 augustus was er echter geen Nederlandstalige gids aanwezig. Geen van de kandidaten bleek beschikbaar wegens vakantie of andere bezigheden. De BRTN-medewerkers geloofden dat de stad te goeder trouw handelde omdat zij ook geen Franstalige gids had opgetrommeld. De reporter en realisator hebben trouwens twee uur moeten wachten vooraleer een gids werd gevonden. Omwille van de produktiedruk hebben zij met deze gids gewerkt.

Om het ongewone taalkundige karakter van de stad te illustreren stelde mevrouw 1. Van den Broeck alle vragen in het Nederlands, een werkwijze die in Wallonië zelden toegepast wordt. Het geachte lid hoeft niet te twifelen aan de aandacht die de BRTN aan dergelijke "details" besteedt noch aan de eerbaarheid van de BRTN-bedoelingen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 111
van 27 juli 1994
van mevrouw V. DUA

Kinderopvang — Initiatieven

In het interprofessioneel akkoord van 9 december 1992 is bepaald dat 0,05 percent van de brutolonen besteed zal worden aan de financiering van **kinderopvanginitiatieven**. Deze bepalingen werden operationeel gemaakt door de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het interprofessioneel akkoord. Het gaat daarbij in eerste instantie om initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang.

Momenteel doen zich echter ernstige problemen voor inzake de financiering van een aantal projecten.

Blijkbaar bestaat er discussie over de terugbetaling van bepaalde werkingskosten en de verlenging van de contracten van bepaalde personeelsleden.

Bovendien gaat het hier om een tijdelijke financiering en is er nog geen duidelijkheid of er ook in de toekomst een nieuwe financiële bijdrage uitgetrokken zal worden.

Dit betekent dat een aantal belangrijke initiatieven in hun verdere werking bedreigd zullen worden en dat een aantal personeelsleden zullen moeten worden ontslagen.

1. Werd er inzake de aangehaalde problematiek een overleg opgestart met de federale regering ?
2. Weet de minister welke Vlaamse projecten momenteel in hun voortbestaan worden bedreigd door de hierboven aangehaalde problemen ?
3. In hoeverre wordt de mogelijkheid onderzocht om via de Vlaamse begroting de continuïteit van de bedoelde projecten voor buitenschoolse kinderopvang te garanderen, gelet op het feit dat deze materie behoort tot de bevoegdheden van de gemeenschappen ?

Antwoord

Op dit ogenblik heeft de Vlaamse regering geen bijkomende middelen ter beschikking voor de buitenschoolse kinderopvang. Dit houdt in dat er een beroep moet worden gedaan op de bestaande financieringsbronnen.

De loonkosten van de lokale en regionale coördinatoren van de buitenschoolse opvangprojecten worden gedragen door het Tewelkstellingsfonds dat wordt beheerd door de sociale partners. Als Vlaamse regering zijn wij niet bevoegd om de criteria te wijzigen die de sociale partners bepaald hebben als voorwaarden voor de financiering van projecten buitenschoolse opvang vanuit het Tewelkstellingsfonds. Voor informatie over de projecten en hun voortbestaan kan best het Evaluatiecomité van het Tewelkstellingsfonds worden gecontacteerd. Ingevolge mijn aandringen om een oplossing te zoeken voor de bedreigde projecten werd mij meegedeeld dat de financiële tegemoetkoming ingevolge de 0,15 percent reglementering beperkt is tot één jaar, en één keer hernieuwbaar is. Daartoe wordt de reglementering, na eensluidend advies door de NAR, aangepast.

Ik kan u eveneens meedelen dat in het kader van de Vlaamse Tewelkstellingsprogramma's momenteel 360 FTE gesubsidieerde contractuelen toegekend worden aan buitenschoolse kinderopvangprojecten. Deze weerwerkers zijn tewerkgesteld als begeleider. Door de Vlaamse minister van Tewelkstelling werd de continuïteit van deze GESCO-projecten beloofd totdat er een structurele oplossing gevonden wordt voor de financiering van de initiatieven voor buitenschoolse opvang.

Momenteel wordt binnen de door de Vlaamse regering opgerichte centrale kwaliteitscommissie gewerkt aan erkenningscriteria. De Vlaamse sociale partners worden op deze vergadering uitgenodigd met het oog op hun medewerking wanneer de Vlaamse promotoren

dossiers indienen bij het Evaluatiecomité van het Tewerkstellingsfonds en vanaf 1995 bij de Nationale Arbeidsraad.

De beleidsnota buitenschoolse opvang werd gunstig onthaald op VESOC. Indien nodig zal de Vlaamse regering in overleg met VESOC te gepasten tijde maatregelen treffen ter continuering van de naschoolse kinderopvang.

Vraag nr. 116
van 22 augustus 1994
van de heer J. DE ROO

Kinderopvang — Gegevens voor het arrondissement Gent- Eeklo

Graag zou ik van de minister volgende gegevens ontvangen voor het arrondissement GentEeklo :

1. het aantal opvanggezinnen bij een dienst ;
2. het aantal kinderkribben ;
3. het aantal peutertuinen ;
4. het aantal particuliere opvanginstellingen ;
5. het aantal kinderopvangcentra.

Antwoord

Het bestaande aanbod aan opvangvoorzieningen in het arrondissement Gent-Eeklo ziet er als volgt uit :

Opvangvoorzieningen		Arro Gent	Arro Eeklo
Dienst voor opvang- gezinnen	aantal diensten	21	6
	aantal opvangge- zinnen	653	275
Diensten voor opvang- gezinnen verbonden aan een kinderdag- verblijf	aantal diensten	1	1
	aantal opvangge- zinnen	13	11
Kinderdagverblijven	aantal crèches	18	2
	aantal peutertuinen	10	—
Particuliere opvanginstellingen		72	10
		waarvan 7 enkel gemeld	
Kinderopvangcentra		—	—
Kinderdag- en nachtverblijven		2	—

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 136
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 - Unced-conferentie - Landbouw en naschoolse vorming

In zijn antwoord op vraag nr. 107 van 21 juni 1994 antwoordt de minister-president op de vraag hoe hij denkt een sterkere ontwikkeling van de human resources specifiek gericht op de landbouwgewassen te kunnen bereiken dat "door de verschillende organisatoren van naschoolse vormingsactiviteiten thema's worden voorgesteld om vanaf 1994 opgenomen en gesubsidieerd te worden door de Vlaamse Gemeenschap".

Graag vernam ik van de minister-president welke van deze thema's zullen worden opgenomen en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Aan welke organisatoren van naschoolse vormingsactiviteiten en voor de specifieke vormingsactiviteiten zullen subsidies worden verleend ? Welk bedrag is hiermee gemoeid ?

Vraag nr. 137
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Flanders Technology International — Duurzame ontwikkeling

In zijn antwoord op vraag nr. 116 van 4 juli 1994 omtrent FTI en het duurzaam ontwikkelingsprincipe liet de minister-president na te vermelden hoe FTI in concreto afgestemd wordt op duurzame ontwikkeling. De minister-president beperkte zich in zijn antwoord tot de technologie-overdracht naar het zuiden. Uiteraard zijn de beschikbaarheid van wetenschappelijke en technologische informatie en de toegang tot milieuverant-

woorde technologieën essentiële voorwaarden om te komen tot een duurzame ontwikkeling. Desondanks moet erop gewezen worden dat in het kader van de bevordering van een duurzame ontwikkeling de taak van FTI verder gaat dan het ter beschikking stellen van wetenschappelijke en technologische informatie.

Graag vernam ik van de minister dan nogmaals antwoord op volgende vragen :

- welke concrete maatregelen worden bij de organisatie van de volgende FTI genomen die het duurzaam ontwikkelingsprincipe moeten introduceren ;
- hoe wordt in concreto bij de organisatie van FTI aandacht besteed aan het duurzame ontwikkelingsprincipe ?

Vraag nr. 140
van 8 september 1994
van de heer L. BARBE

NV Mijnen - Personeelsbeleid

Bedienden en kaderleden van de vroegere NV Kempische Steenkoolmijnen (nu NV Mijnen) en de LIM zouden ontslagen worden om kort daarna opgevestigd te worden door één van de nieuwe maatschappijen (LRM, LPM, . . .).

1. Hoeveel bedienden respectievelijk kaderleden werden door KS in het kader van de herschikking die dit jaar plaats had ontslagen ?
2. Wat heeft dit gekost aan vertrekpremies ?
3. Hoeveel van deze personeelsleden werden opnieuw in dienst genomen door één van de nieuwe maatschappijen (LPM, enz . . .).

Graag antwoord op dezelfde vragen wat de LIM betreft.

Vraag nr. 141
van 8 september 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vergunningsplichtige ondernemingen — Subsidies

Vergunningsplichtige ondernemingen van klasse I of II kunnen genieten van een maximumsteun van 15 percent op de aanvaardbare onroerende investeringen indien ze zich herlokalisieren omwille van dringende milieuredenen, en wel als wordt voldaan aan volgende parameters

- een uitbreiding of wijziging van een bestaande vergunning wordt geweigerd ;
- een nieuwe vergunning wordt geweigerd ;
- een regularisatie wordt geweigerd ;
- een hervergunning zal wellicht geweigerd worden.

Gemeentebesturen worden thans geconfronteerd met bedrijven die reeds elders gronden hebben gekocht, soms zelfs reeds een vergunning hebben bekomen. Om toch van de 15 percent subsidie te kunnen genieten,

lokken zij pro forma een weigering uit. Soms nadat zij jaren zonder vergunning hebben geëxploiteerd, en hierdoor heel wat kosten hebben vermeden (illegale afvalafvoer, geen investeringen om normen te halen, belastingen op bedrijfsoppervlakte, vermogen, milieuheffingen, . . .). Alhoewel de gemeente reeds weet dat én de aanvraag zal geweigerd worden én het bedrijf reeds geherlokaliseerd is of wordt, moet opnieuw heel de administratieve en dure Vlarem-procedure worden afgewerkt.

Is de minister van oordeel dat hier sprake is van een vorm van fraude ?

Is de minister van oordeel dat de administratie die bevoegd is voor de behandeling van de 15 percent subsidie, de historiek van het bedrijf moet bestuderen om dergelijke misbruiken tegen te gaan ?

Dient een aanvraag voor het verkrijgen van deze milieusteun niet te gebeuren vooraleer elders reeds een bouw- of milieuvergunning werd aangevraagd/verkregen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 353
van 29 augustus 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

N14 te Viersel — Omlegging

De gewestweg N14 zou ter hoogte van Viersel worden omgelegd. In dat verband heb ik volgende vragen :

1. Wat is de reden van het project ? Men kan zich voorstellen dat de flessehals, vanaf de aansluiting vanuit Nijlen op de gewestweg N14 tot aan het kanaal daartoe aanleiding gaf. Is dat zo ? Indien ja, wordt daarmee het probleem niet verplaatst, dus niet opgelost.
2. De trajectwijziging betekent dat een nieuwe brug zal gebouwd worden over het Albertkanaal. Is dat op zich een noodzaak en zo ja, wat is daarvan de kostprijs. Kan uitleg gegeven worden, waarom dit op die plaats noodzakelijk is ?
3. Kan het zijn dat een nieuwe overbrugging en niet de trajectwijziging van gewestweg N14 de hoofdreden is van dit initiatief ?
4. Het project offert landbouwgrond op, zonder dat de voordelen duidelijk zijn. Als een vlottere verbinding vanuit Lier, richting Zandhoven en richting Boudewijnsnelweg wordt beoogd, is dan, gelet op hetgeen onder 1. is gezegd, een keuze gemaakt uit andere voorstellen ? Anders gezegd, zijn er alternatieven ?

Vraag nr. 355
van 5 september 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde — Investeringsprogramma 1994-1995

Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het investeringsprogramma van de gewestwegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde en dit voor het jaar 1994-1995, met vermelding van de geschatte uitgaven ?

Vraag nr. 357
van 6 september 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Wegeninfrastructuur in het arrondissement Aalst — Afwerking van de N45 Aalst-Geraardsbergen

De afwerking van de N45 Aalst-Ninove-Geraardsbergen, en meer bepaald van het ontbrekend vak op het grondgebied van Haaltert (Denderhoutem) en Ninove, is van uiterst belang voor de ontsluiting van het arrondissement Aalst en de bereikbaarheid van de streek. Alhoewel sommigen beweren dat de capaciteit van de huidige weg niet is overschreden, en dat de verdere afwerking van de N45 dus ook als niet noodzakelijk mag worden aangezien, miskennen dezen echter het werkelijke belang van deze weg.

Een snelle afwerking van de N45 als verbindingsweg tussen Aalst en Geraardsbergen zou het arrondissement Aalst via Lessines (de A8) aansluiting geven op het wegennet van Wallonië, Frankrijk en Engeland (via de Kanaaltunnel) en is tevens een unieke kans om het zuiden van het arrondissement mee te laten genieten van de ontwikkeling van bedrijfsvestigingen ingevolge de ingebruikname van deze Kanaaltunnel.

Tijdens het gesprek met de werkgroep Wegeninfrastructuur van het arrondissement Aalst op 15 december 1992 beloofde de minister een MER-rapport voor de aanleg van dit ontbrekende wegvak te laten opstellen. Ook deelde hij de werkgroep op 5 mei 1994 schriftelijk mee dat de toewijzing van de studie voor het MER-rapport plaats had op 28 januari 1994.

Graag had ik hieromtrent van de minister vernomen wat de huidige stand van zaken is van dit rapport aangaande de N45 en of het mogelijk zou zijn een exemplaar ervan te mogen ontvangen.

Vraag nr. 359
van 9 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Adinkerke- Dijk - Verkeersveiligheid

De aansluiting van de A18 te Adinkerke met de Franse snelweg is enerzijds gepland voor medio 1996. De regio verheugt zich over de versnelde aanleg van het kleine resterende vak tussen Veurne en de Franse grens.

Anderzijds kijkt de bevolking van Adinkerke, en vooral de woonbuurt op de Dijk (langs het kanaal) inmiddels aan tegen een onduidelijke verkeersstoestand. Snel-

wegen brengen altijd een verhoging van de verkeersdichtheid mee. De opening van de snelweg van Boulogne tot Ghyvelde (zonder aansluiting op de nog niet bestaande snelweg naar Veurne) heeft geleid tot een belangrijke toename van zwaar verkeer dat nog minstens twee jaar lang langs Adinkerke-Dijk zal razen. Als straks de Chunnel ook opengaat voor personenwagens, zal de drukte nog toenemen.

De gevolgen zijn nu al uit te drukken in materieel en zelfs menselijk leed. Van 1 januari tot op heden deden zich op de Dijk tot aan de Franse grens een tiental ongevallen voor, met zelfs twee dodelijke slachtoffers. "De toekomstige doden groeten nu al diegenen die geen maatregelen voor de verkeersveiligheid aldaar nemen", zo schreef het gemeentebestuur van De Panne al één jaar geleden aan het Vlaamse ministerie van Openbare Werken. De plaatselijke bevolking heeft er genoeg van, wat blijkt uit de petitie, 555 handtekeningen sterk, overhandigd aan het gemeentebestuur, en overgemaakt aan uw geëerd kabinet.

De reeks klachten kunnen kort als volgt omschreven worden : de snelheidsbeperking van 70 km/h wordt niet gerespecteerd ; door het afschaffen van de grenspost is een remmingsmiddel weggefallen ; wie uit de richting Veurne komt, en onder de brug rijdt, negeert het stopteken ter hoogte van de aansluiting met de Dijk ; het zebrapad aan de voetgangersbrug is slecht aangegeleid ; de rijstroken zijn veel te breed ; asverschuivingen, verkeersdrempels en de creatie van een "inrijpoort" worden gesuggereerd.

1. Welke voorlopige maatregelen zal de minister nemen om de verkeersveiligheid op Adinkerke-Dijk beter dan vandaag te waarborgen ?
2. Zal hij die maatregelen heel dringend nemen, gezien de vele ongevallen die al gebeurden en die zich nog tot medio 1996 (aansluiting snelweg) kunnen voordoen ?
3. Hoeveel zullen die tijdelijke maatregelen kosten ? Wanneer zullen ze worden uitgevoerd ?
4. Hebben de diensten van de minister al plannen inzake de definitieve inrichting van Adinkerke-Dijk na de aansluiting van de snelweg medio 1996 ? Wat is de inhoud van die plannen ? Hoeveel zullen ze kosten en wanneer worden ze uitgevoerd ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 194
van 5 september 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Franstalige reclame in Affligem - Maatregelen

Langs de autosnelweg Brussel-Oostende (E40) in Affligem, ter hoogte van het voetbalveld van Hekelgem werd sinds enkele dagen een metershoge Franstalige reclameboodschap van "La citadelle de Namur 94" aangebracht.

1. Wie is er verantwoordelijk voor dit aanplakbord (dat aan het Bellekoutercomplex-gemeentehuis staat) en wie gaf de toelating om Franstalige reclame aan te brengen ?
2. Zijn deze Franstalige reclameboodschappen niet in strijd met de taalwetgeving ?
3. Kan het gemeentebestuur geen maatregelen nemen opdat dit aanplakbord enkel kan gebruikt worden voor Nederlandstalige aankondigingen voor sport- en cultuurmanifestaties ?

Vraag nr. 195
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Educatieve voorlichtingsprogramma's

In hoofdstuk 27 van de Agenda 21 wordt de rol van NGO's belicht. Er wordt van uitgegaan dat NGO's een vitale rol spelen in de participatiedemocratie en bijgevolg moeten erkend worden als volwaardige partners bij de implementatie van de Agenda 21. De ervaring wijst echter uit dat zowel op het vlak van volwaardige participatie als inzake onafhankelijkheid de NGO-situatie ook in Vlaanderen nog niet echt ideaal te noemen is. Niet zelden worden NGO's betrokken in overlegstructuren om het besluitvormingsproces te legitimeren, terwijl met hun inbreng uiteindelijk weinig rekening wordt gehouden.

In Agenda 21 wordt daarom in dit kader onder andere gepleit voor de herziening van de overheidsinformatiesystemen. Zo zou de openbare omroep op vlak van educatie en informatie haar taak als "educatief voorlichter" ernstig moeten invullen en actualiseren. Er is duidelijk behoefte aan goede voorlichtingsprogramma's die het duurzaamheidsconcept vertalen in interessante (multi)culturele uitzendingen en kwaliteitsamusementsprogramma's.

1. Welke concrete maatregelen heeft de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals gemeld in hoofdstuk 27 van de Agenda naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. In welke mate wordt reeds met het duurzaamheidsconcept rekening gehouden bij de programmering van de openbare omroep ?
3. Welke programma's werden reeds rechtstreeks of onrechtstreeks gewijd aan duurzame ontwikkeling ? Wat is de tijdsduur van deze programma's ?
4. Passen deze programma's in een duidelijke strategie om aan het duurzaamheidsaspect aandacht te besteden ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 142
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 — Unced-conferentie — Rol van de VDBH

Op vraag nr. 118 van 10 juni 1994 omtrent de integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming antwoordde de minister enkel dat in zijn beleid de VDBH in de mate van het mogelijke rekening met milieu- en ontwikkelingsoverwegingen houdt, daar waar dit betrekking heeft op zijn "actieradius". In zijn antwoord bleven tal van gestelde vragen onbeantwoord.

Er dient nogmaals op gewezen dat in het kader van hoofdstuk acht van de Agenda 21 milieu- en ontwikkelingsoverwegingen dienen te worden geïntegreerd in het Vlaams beleid met betrekking tot buitenlandse handel. Het Vlaamse Gewest is immers actief op dit terrein met FITA en VDBH. Daarom kreeg ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Wat bedoelt de minister met in de mate van het mogelijke ? Wat houdt dit in concreto in ?
2. Hoe houdt de VDBH in zijn beleid in concreto rekening met milieu-overwegingen ? In welke dossiers werden door de VDBH milieu-overwegingen opgenomen ? Welk belang hadden deze overwegingen in de betrokken dossiers ?
3. Hoe houdt de VDBH in zijn beleid in concreto rekening met ontwikkelingsoverwegingen ? In welke dossiers werden door de VDBH milieu-overwegingen opgenomen ? Welk belang hadden deze overwegingen in de betrokken dossiers ?
4. Worden reeds de dossiers van FITA onderworpen aan een milieu-evaluatie ? Zo ja, op welke wijze en in welke mate ?

Vraag nr. 143
van 8 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Vlaamse economische vertegenwoordiger — Aanwervingsvoorwaarden

Via het Vast Wervingssecretariaat gaat het Vlaamse Gewest over tot de aanwerving van contractuele Vlaamse economische vertegenwoordigers voor de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel (VDBH).

Hun opdracht is de bevordering van de bilaterale han-

del met, en de systematische opwaardering van de economische samenwerking tussen **zijn/haar werkingsgebied** in het buitenland en het Vlaamse Gewest.

De aanwervingsvoorwaarden bepalen dat de kandidaten Belg moeten zijn en houder van een Nederlandstalig universitair diploma.

Het geval kan zich voordoen waarbij Vlamingen die houder zijn van een anderstalig buitenlands universitair diploma aldus niet voor die functie in aanmerking komen.

Mij lijkt die beperking net iets te ver te gaan, vooral gezien de aard van de functie die a priori op het buitenland is georiënteerd. Men kan toch verwachten dat Vlamingen die aan een buitenlandse universiteit studeerden a priori interesse voor andere landen opbrengen en in die zin zelfs enige voorsprong genieten.

Anderzijds komen Walen met een Nederlandstalig universitair diploma wel in aanmerking voor de functie van Vlaams handelsattaché ; Vlamingen met een anderstalig buitenlands universitair diploma daarentegen niet ! Dit lijkt mij helemaal niet logisch.

1. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden in deze aangelegenheid ? Gaan de voorwaarden terug op wettelijke verplichtingen, of worden ze enkel door het Vast Wervingssecretariaat bepaald ?
2. Kan er in afwijkingen worden voorzien ?
3. Komt het de minister, in het licht van bovengeschetste toestand, wenselijk voor de voorwaarden in de toekomst aan te passen ? Zal hij daartoe een initiatief nemen ?

Vraag nr. 144
van 8 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Kusttram "Zonnelijn" - Tweetalige publiciteit

"Le tram avec vue sus (sic) mer", onder die slogan voerde De Lijn, een dienst van de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM), tweetalige (Nederlandse en Franse) reclame in het bus-aan-bus verspreide blad "De Streekkrant" (730.000 exemplaren gratis bedeed aan de kust). Dat gebeurde heel de zomer lang, niet alleen op de frontpagina van het blad, maar eveneens op binnenbladzijden.

Deze tweetalige publiciteit wekt bij de binnen- en buitenlandse toerist uiteraard de totaal verkeerde indruk dat de Vlaamse kust tweetalig is, terwijl de minister zeker niet van het tegendeel hoeft overtuigd te worden. Eens te meer speelt de overheid hier troeven uit handen om het Vlaamse karakter van onze kust te beklemtonen. Als Vlamingen naar het buitenland reizen, dan verwachten zij geenszins publiciteit of mededelingen in het Nederlands te kunnen lezen. De betrokken advertenties gaan dus totaal voorbij aan de eigen Vlaamse oorspronkelijkheid, die de frisse aantrekkingskracht van onze kust vormt.

De tweetalige publiciteit van een overheidsdienst van de Vlaamse Gemeenschap, met name van de Vlaamse Vervoersmaatschappij, steekt zelfs zeer schril af tegen-

over de uitsluitend Nederlandstalige advertenties van talrijke firma's, waaronder niet de minste en zelfs internationaal bekende. Deze firma's doen een gewaardeerde inspanning om ééntalig Nederlandse advertenties te plaatsen. Maar waarom zouden zij dat in de toekomst nog doen, als blijkt dat zelfs een Vlaamse overheidsinstelling meent dat de kust tweetalig is ?

1. Een eerste vraag kan gesteld worden of de tweetalige advertenties van De Lijn in strijd zijn met de taalwetgeving ? Op mijn parlementaire vraag nr. 166 van 9 april 1990 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, nr. 3, 26 november 1990, blz. 110-111) in verband met tweetalige handelsreclame op kusttrams, antwoordde de minister dat "private handelsreclame strikt genomen niet onder de toepassing van de taalwet valt, maar dat de NMVB er toch naar streeft dat deze in Vlaanderen ééntalig Nederlands is. Meertalige reclame in een toeristische streek, zoals de kust, blijft de uitzondering. In ieder geval eist de NMVB van firma's die op haar voertuigen reclame aanbrengen, dat de taalwetgeving zou worden nageleefd". Maar lijkt het er thans niet op alsof De Lijn zelf de taalwetgeving overtreedt ?
2. Waarom adverteert De Lijn eigenlijk in twee talen, Nederlands en Frans ? Waarom wordt dan ook niet geadverteerd in de derde landstaal, het Duits, en waarom zelfs niet in het Engels ?
3. Hoeveel hebben de bewuste advertenties gekost ?
4. Wat is het standpunt van de minister in deze aangelegenheid ? Welke initiatieven zal hij nemen opdat De Lijn in de toekomst het Vlaamse karakter van de kust zou respecteren ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 118
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 — Unced-conferentie — Wetenschappelijk onderzoek — Gezondheidsproblemen

In hoofdstuk zes van de Agenda 21 staan de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de meeste mensen momenteel worden geconfronteerd centraal. Naast de mondiale gezondheidsproblemen komen in dit hoofdstuk de grootstedelijke gezondheidsproblemen aan bod. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de aan milieuverontreiniging gerelateerde gezondheidsrisico's en de positie van sociaal kwetsbare groepen. Deze risico's houden onder andere in : verkeersongevallen, kinderen vrouwenmishandeling, alcohol- en druggebruik, ziekten als gevolg van gestoorde zelfzorg, contaminatie via voedingsadditieven en milieuverontreiniging, en ongelijke verdeling en toegankelijkheid van de gezondheidszorg .

Een concreet actiepunt ter uitvoering van hoofdstuk

zes van de Agenda 21 is de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium met nadruk op interdisciplinair onderzoek en dito opleiding. In concreto moet onder andere wetenschappelijk onderzoek inzake de gecombineerde effecten van verschillende polluenten en de impact van blootstelling aan deze polluenten gestimuleerd worden.

In hoeverre wordt dergelijk wetenschappelijk onderzoek en de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium gestimuleerd en gepland ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
123	28.07.1994	V. Dua	<i>Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij — Middelen en promotie hormonen-vrij vlees</i>	1188
128	03.08.1994	V. Dua	<i>Gunstmaatregelen voor varkensbedrijven — Criteria en financiële omvang</i>	1189
131	22.08.1994	J. De Roo	<i>Faillissementen — Gegevens voor het arrondissement Gent-Eeklo</i>	1189
132	23.08.1994	J. Eeman	<i>Samenstelling regeringscommissarissen — Gegevens</i>	1189
135	29.08.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Faillissementen in het administratief arrondissement Aalst-Oudenaarde — Gegevens</i>	1192
136	o 06.09.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 — Unced-conferentie — landbouw en naschoolse vorming</i>	1202
137	0 06.09.1994	J. De Mol	<i>Flanders Technology International — Duurzame ontwikkeling</i>	1202
138	06.09.1994	J. De Mol	<i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 van Unced-conferentie — NGO's</i>	1163
139	08.09.1994	P. Van Grembergen	<i>Kunstpatrimonium — Geroofde kunstwerken — Stand van zaken</i>	1163
140	0 08.09.1994	L. Barbé	<i>NV Mijnen — Personeelsbeleid</i>	1203
141	0 08.09.1994	H. Van Dienderen	<i>Vergunningsplichtige ondernemingen — Subsidies</i>	1203
142	13.09.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Septemberdecreet — Computertaal huysen</i>	1168
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
252	□ 15.07.1994	H. Suykerbuyk	<i>Inbreuken op milieudecreten — Modaliteiten voor seponering</i>	1169
272	29.08.1994	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>IJervallei. Ecologisch impulsgebied — Stand van zaken</i>	1169
274	05.09.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Bouw-, koop- en saneringspremies, huursubsidies en installatiepremies in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Gegevens</i>	1170 1170
275	06.09.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verandering van consumptiepatronen</i>	1171
276	06.09.1994	J. De Mol	<i>Richtlijn nr. 911676/EEG — Omzetting en implementatie door het 1171 Vlaamse Gewest</i>	
277	06.09.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Databanken</i>	1172
278	06.09.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 — Unced-conferentie — Aansprakelijkheidsre- 1173 geling</i>	

279	08.09.1994	L. Barbé	<i>Milieuheffing afvalwater — Administratieve geldboete</i>	1174
280	08.09.1994	M. Maertens	<i>IJzerbekken — Hoge vissterfte</i>	1175
281	08.09.1994	L. Barbé	<i>Parcom-aanbevelingen — Uitvoering en beslissingen</i>	1176
282	08.09.1994	L. Barbé	<i>Richtlijn 901219 — Implementatie ingeperkt gebruik genetisch gemodificeerde micro-organismen</i>	1177 1177
284	09.09.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 — Vertaling — Gemeentelijke actieplannen</i>	1178
285	09.09.1994	J. De Mol	<i>Koninklijk Milieu-Instituut — Oprichting — Stand van zaken</i>	1178

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

225	01.04.1994	H. Van Dienderen	<i>Haven van Zeebrugge — Baggerwerken</i>	1192
257	06.05.1994	L. Barbé	<i>Ruimtelijke Ordening in Zwalm — Onderzoek Hoog Comité van Toezicht</i>	1195
265	10.05.1994	J. Vande Lanotte	<i>Kustverdedigingswerken — Aanleg van strand tussen casino en havengeul te Oostende</i>	1195
307	22.06.1994	M. Maertens	<i>Kustveiligheidsplan 2002 in het kader van het Vlaamse Infrastructuurplan — Aanwending zachte beschermingstechnieken</i>	1196
315	cl 05.07.1994	R. Van Hooland	<i>Bomen langs gewestwegen — Gevoerd beleid</i>	1179
326	18.07.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen</i>	1197
344	11.08.1994	B. Vandendriesche	<i>Verkeersknooppunt aan de Dampoort te Gent — Veiligheid van de fly-over</i>	1198
345	22.08.1994	R. Van Hooland	<i>AROHM — Evocatie van stedenbouwkundige dossiers door ambtenaren van het hoofdbestuur</i>	1198
350	23.08.1994	V. Dua	<i>GIS-Vlaanderen — Ruimtelijke databank</i>	1199
351	29.08.1994	J. Vandeurzen	<i>Nieuw administratief en geldelijk statuut — Anomalieën en interpretatieproblemen</i>	1179
352	29.08.1994	J. Eeman	<i>Bouwvoertredingen — Meerwaardevorderingen</i>	
353	0 29.08.1994	H. Suykerbuyk	<i>NI4 te Viersel — Omlegging</i>	1203
354	05.09.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Industriële leegstand — Overzicht</i>	1180
355	0 05.09.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde — Investeringsprogramma 1994-1995</i>	1204
356	06.09.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Inspraak van achtergestelde groepen</i>	1180
357	0 06.09.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Wegeninfrastructuur in het arrondissement Aalst — Afwerking van de N45 Aalst-Geraardsbergen</i>	1204
359	0 09.09.1994	P. Van Grembergen	<i>Adinkerke-Dijk — Verkeersveiligheid</i>	1204

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

179	26.07.1994	F. Van den Eyn-	BRTN Radio 2 — Publiciteit	1200
		de		
193	24.08.1994	L. Van Nieuwen-	BRTN — Aandacht voor Vlaamse aanwezigheid in Edingen	1200
		huysen		
194	0	05.09.1994	E. Van Vaeren-	
			Franstalige reclame in Affligem — Maatregelen	1204
		bergh		
195	0	06.09.1994	J. De Mol	
			Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Educatieve voorlich-	1205
			tingsprogramma 's	

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

174	01.09.1994	E. Van Rompuy	Kleuter- en lagere schoolbevolking — Gegevens	1181
176	01.09.1994	R. Landuyt	Afstand tussen scholen — Definitie	1182
177	05.09.1994	L. Martens	Terugbetaling door het departement van ten onrechte uitgekeerde	1182
			wedden — Wettelijke grondslag	
178	05.09.1994	L. Martens	Financiële gevolgen van deelname aan staking — Verschillende be-	1183
			handeling	
179	06.09.1994	R. Landuyt	Tijdelijken — Uitgestelde bezoldiging	1184
180	06.09.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — GIS- Vlaanderen	1184

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

142	o	06.09.1994	J. De Mol	Agenda 21 — Unced-conferentie — Rol van de VDBH	1205
143	0	08.09.1994	P. Van Grember-	Vlaamse Economische Vertegenwoordiger — Aanwervingsvoor-	1205
			gen	waarden	
144	0	08.09.1994	P. Van Grember-	Kusttram „Zonnelijn” — Tweektalige publiciteit	1206
			gen		

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

48	06.09.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Grootstedelijke ge-	1185
			zondheidsproblemen	
49	15.09.1994	P. Van Grember-	Ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling — Beschutte	1186
		gen	werkplaatsen	
50	15.09.1994	M. Olivier	Ontwerp van decreet inzake bescherming tewerkstelling — Beschutte	1186
			werkplaatsen	
52	22.09.1994	H. Suykerbuyk	Oprichting sociale werkplaatsen — Experimentele periode	1187

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

111	27.07.1994	V. Dua	Kinderopvang — Initiatieven	1201
116	05.09.1994	L. Martens	Kinderopvang in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt —	1187
			Gegevens	
118	o	06.09.1994	J. De Mol	
			Vertaling Agenda 21 — Unced-conferentie — Wetenschappelijk on-	1206
			derzoek — Gezondheidsproblemen	